

รัฐสภาสาร

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สภานิติบัญญัติ

๕๔
บท ๑๒ ฉบับที่ ๙

การต้อนรับคณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย

สิงหาคม ๒๕๐๗
Legislative Institutional Repository of Thailand

๕ ๕ ๕ ๕
การเมืองเรื่องความช่วยเหลือ ฯ

ที่มายุกา มหาราชินี

จวบวารเฉลิมศรี	บรมราชินีนาถบวร
ปวงข้าประชากร	ประณตน์อ้อมถวายชัย
สรรวมเดชสกลพัฒน์	อิกองค์รัตนตรัย
ขจัดบ้องปวงผองภัย	ให้ห่างพ้นเทพนารี
ขอทรงพระมงคล	กิตติล้นท้นทวี
สิริชนมายุมี	พระเจริญยิ่งยืนนาน
คู่บดินทร์เป็นปิ่นเกล้า	ของชาวไทยแผ่ไพศาล
ขอคำกราบบังคมทูล	จงสัมฤทธิ์นิรันดร์เทอญ.

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า “คณะกรรมาธิการ”
(น. เอี่ยมวัน) ประพนธ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ฯ พณ ฯ เอกอัคร-
ราชทูตออสเตรเลีย และรองอธิบดีกรมวิเทศ-
สหการ รอต้อนรับคณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย
ณ สนามบิน จังหวัดขอนแก่น

๒๓ ก.ค. ๒๕๐๗

หน้าบ้านพักรับรอง
จังหวัดขอนแก่น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฟังผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นบรรยายกิจการตามโครงการความช่วยเหลือ

ดูกิจการหมู่บ้านพัฒนาของจังหวัดขอนแก่น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

หัวหน้าคณะผู้แทน ฯ ให้สัมภาษณ์ ฯ ณ โรงแรมเอราวัณ

๒๘ ก.ค. ๒๕๐๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand
(ปกและภาพตอนแรก โดย ภราดา บุรณศิริ)

เลขาธิการหน่วย ฯ เลขาธิการและรองเลขาธิการสภา ฯ ต้อนรับ
วัน เข้าเยี่ยมคำนับ ฯ พล ฯ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

๒๕ ก.ค. ๒๕๐๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลงชื่อในสมุดเยี่ยม

และขณะเข้าพบ ฯ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หัวหน้าคณะผู้แทน ฯ มอบของที่ระลึก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ชมพระที่นั่งอนันตสมาคม

(ภาพโดย-แผนกภาพโฆษณา กรมประชาสัมพันธ์)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“ – – กาลเวลาย่อมกักกินสัตว์ทั้งหลายพร้อมทั้งตัวเอง กาลเวลา
ผ่านไปชีวิตก็ผ่านพ้นไปตามกาลเวลา เรื่อยให้ดอยหลังกลับมาไม่ได้
ใคร ๆ ก็บังคับกาลเวลาที่กำลังผ่านไป หรือผ่านไปแล้ว ไม่ได้
แต่ผู้ฉลาดย่อมยึดเอาประโยชน์ไว้ได้ตามกาลเวลาที่ผ่านไป ไม่ผ่าน
ไปเปล่า – – ”

พระโอวาทและคำอำนวยพร
ของสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
พระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๐๗

สำนักงาน อยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พระที่นั่งอนันตสมาคม พระนคร

โทร. ๔๖๓๘๙—๔๗๑๙๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วัตถุประสงค์

เจ้าของ
นายประเสริฐ บัณฑิตกุล
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ผู้อำนวยการ

เพื่อเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

เดือนละ ๑ ฉบับ

อัตราค่าบำรุง

๑ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๓๐๐ บาท

จำหน่ายปลีกฉบับละ ๑ บาท

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
รองผู้อำนวยการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

การเงินและบอกรับ
ส่งเงินล่วงหน้าในนามผู้จัดการที่สำนักงาน
(เช็คไปรษณีย์หรือธนาณัติ ไปรษณีย์จ่าย

ป.ณ. บางกระบือ)

ส่งเรื่องบำรุง

นายอาสา ทรัพย์อนันต์
บรรณาธิการ

ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วย
ที่สำนักงาน

นายชลอ เอี่ยมวัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พัฒนาการพิมพ์ เลขที่ ๑๑ ถนนแพ่งภูธร พระนคร

สารบัญ

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๗

	หน้า
วีรชนต้นตระกูลไทย	๕
คำสาบานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา	๑๓
การใช้กำลังทางอากาศในลาว ✓	๑๕
การเมืองเรื่องความช่วยเหลือต่างประเทศ ✓	๒๕
ความกลัวและชนของเด็ก	๓๑
ความรู้เกี่ยวกับเสตมป์	๓๕
การร่างรัฐธรรมนูญฝรั่งเศส	๔๑
สภาผู้แทนราษฎรของสหรัฐอเมริกา	๕๑
งานของสภาร่างรัฐธรรมนูญ	
บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)	
— ครั้งที่ ๑๖๕	๕๗
— ครั้งที่ ๑๓๐	๖๐
— ครั้งที่ ๑๓๑	๖๓
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๑ (ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)	๖๕

การประชุมคณะรัฐมนตรี	๕๕
คำปราศรัยของ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี	
เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือไทย วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗	๑๑๓
การต้อนรับคณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย	๑๑๗
ข่าวในพระราชสำนัก	๑๒๓
บันทึกข่าว	๑๒๕
สรุปเหตุการณ์สำคัญของโลก	๑๔๐

แจ้งความโฆษณา

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย	๗
การไฟฟ้านครหลวง	๗
ธนาคารออมสิน	๒๕
สลากกินแบ่ง	๓๐
เบียร์ไทยตราสิงห์	๔๐
องค์การน้ำตาลไทย	๕๐
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	๕๐
แม่โขง	๑๒๒
โรงงานยาสูบ	ปกหลัง

บรรณาสถาปัตยกรรม

เนื่องจากท่านผู้แต่งนิราศเบญจกวีต้องเดินทางไปราชการในจังหวัดภาคใต้ จึงไม่มีนิราศเบญจกวี ที่ท่านผู้อ่านพากันติดตามใจที่มุมเมืองเสนอไว้ในฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เข้าใจว่าในเดือนต่อไป จะต้องมือนิราศเรื่องนั้นไว้เสนอท่านผู้อ่านอย่างจุใจ เพราะท่านผู้แต่งได้กลับจากราชการแล้ว และคงจะมีท่านผู้อ่านที่ใจร้อนอยากอ่านติดต่อกอยเรียนเตือนให้ท่านผู้แต่งเขียนไว้ให้มาก ๆ อีกทางหนึ่งอยู่ด้วยแล้ว

ขอเรียนสมาชิกวุฒิสภาสารที่เคยได้ถามในการรวบรวมเขียนเล่มได้ไม่ครบว่า ฉบับที่ลงนิราศเบญจกวี ๒ เล่มที่แล้วมานั้นไม่มีจำนวนเหลืออยู่เลย ขอได้โปรดระมัดระวังอย่าให้สูญหายไปเสีย และทางสำนักงานไม่สามารถจะค้นหาเพื่อซ่อมให้ได้

เกี่ยวกับบทความข้อคิดเห็น ในรัฐสภาสารทุกฉบับ นั้น ขอ
เรียนว่า บทความแต่ละเรื่องเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของท่านผู้เขียนแต่
ละท่าน มิได้ผูกพันเป็นทางการหรือผูกพันสำนักงานเลขาธิการ ฯ แต่
ประการใด ฉะนั้น ขอท่านที่ถามมาโปรดเข้าใจตามที่เรียนไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

2

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำไร่อ้อย

และการผลิตน้ำตาลทราย

สำนักงานใหญ่

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

ถนนหลวง พระนคร โทร. ๒๔๖๕๖-๒๔๖๕๗ โทรเลขย่อ “สงเคราะห์”

สำนักงานสาขา

(๑) จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน (ตั้งที่เชียงใหม่) (๒) จังหวัด
ลำปาง (๓) จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดสุโขทัย (ตั้งที่อุดรธานี) (๔) จังหวัด
นครสวรรค์ (๕) จังหวัดราชบุรีและจังหวัดกาญจนบุรี (ตั้งที่บ้านโป่ง) (๖) จังหวัด
เพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ตั้งที่หัวหิน) (๗) จังหวัดชลบุรี (๘) จังหวัด
ระยอง (๙) จังหวัดอุตรธานี (๑๐) จังหวัดอุบลราชธานี (๑๑) จังหวัดนครราชสีมา
และ (๑๒) จังหวัดบุรีรัมย์

LIRT

แก้ปัญหาเรื่องการ

UP

DOWN

บันได

หันมาใช้ลิฟท์
“ซินด์เลอร์”

กรไฟฟ้านครหลวง

ผู้แทนจำหน่าย

โทร. 22000

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ต้นตระกูลไทย

โดย เล็กน้อย ศุภโสภณ

△

๔. พระยาพิชัยดาบหัก (ต่อ)

ราชการสงครามครั้งสุดท้าย

นามของพระยาพิชัยดาบหักได้เงี่ยหายไปจากพระราชพงศาวดารมาเป็นเวลานาน ทำให้บุคคลภายนอกวงราชการของบ้านเมืองในขณะนั้น ลืมท่านผู้นี้เสียเกือบหมดสิ้น ทั้งนี้เพราะท่านต้องโดยเสด็จอยู่ในกองทัพหลวง ในหน้าที่ราชองครักษ์เกือบตลอดเวลาที่มีการสงครามอุบัติขึ้นแต่ละครั้ง บทบาทของท่านผู้นี้จึงถูกซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลัง โดยดำเนินควบคู่กันไปกับสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี

ครั้งสงครามอะแซหุุ่นกัต์หัวเมืองเหนือยุติลง นามของท่านผู้นี้จึงปรากฏขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นงานราชการสงครามครั้งสุดท้ายของพระยาพิชัยดาบหัก

ในพระราชพงศาวดาร ได้กล่าวถึงเรื่องราวของพระยาพิชัยดาบหักในตอนนี ไว้อย่างนี้

“ขณะนั้นท้าวพระยานายทัพนายกองทั้งปวง ซึ่งตั้งค่ายรับพม่าอยู่ในที่ต่าง ๆ ก็บอกลงไปกราบทูลว่าพม่าได้เมืองพิษณุโลกแล้ว บัดนี้เลิกทัพกลับไป สมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัวทรงพระโสมนัสน้อยพระทัยแก่ข้าศึกนัก ดำรัสให้หาหลวงสรคำแดงเข้ามาถามหน้าพระที่นั่งว่า จะให้คุมเดชทหารเกณฑ์หัดไปตามรบพม่าจะได้หรือไม่ หลวงสรคำแดงก็นั่งนิ่งเสียไม่กราบทูลประการใด ก็ทรงพระพิโรธดำรัสให้ประหารชีวิตเสีย แล้วดำรัสให้พระยาพิชัยยกกลับไปบ้านเมือง ให้พระยาพิชัยสงครามไปด้วย จัดแจงไพร่พลพร้อมแล้ว ให้ยกไปกำวสัดติดตามตีพม่าให้จงได้.....”

ขอขยาความตามพระราชพงศาวดารในตอนนั้นสักเล็กน้อย

พอสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงทราบว่า อะแซห่วน^๕ก็เลิกทัพไปจากเมืองพิษณุโลกแล้ว ก็โปรดให้จัดกองทัพออกติดตามโจมตีพม่า รวมหลายกองด้วยกัน เช่น

๑. พระยาพิชัยดาบหักกับพระยาพิชัยสงครามยกไปกองหนึ่ง
๒. พระยาเทพอรขุม พระยารัตนพิมล พระยานครชัยศรี ยกไปกองหนึ่ง
๓. พระยาทุกขราษฎร์เมืองพิษณุโลก หลวงรักษโยธา หลวงอัคนีพร เป็นกองหน้า พระยาสุรบดินทร์เป็นกองหลวง ยกไปกองหนึ่ง

ตามกองนี้ให้ยกติดตามตีกองทัพอะแซห่วน^๕ที่เดินทางกลับไปเมืองตาก

๔. ให้พระยาธิเบศรบตีคุมกองอาสาจาม ยกไปจับไล่พม่าทางเมืองสุโขทัย
๕. ให้พระยาพลเทพ จมื่นเสมอใจราช หลวงนาวโชติ ยกไปกองหนึ่ง
๖. พระยาราชภักดี ยกไปกองหนึ่ง

สองกองหลังนี้ให้ยกไปจับไล่กองทัพมังเฆยา^๕ ซึ่งออกไปตระเวนหาเสบียงอาหารอยู่ทางเมืองเพชรบูรณ์

๗ ให้เจ้าพระยานครสวรรค์กับพระยาสุวรรณโลก ยกไปจับไล่กองทัพกะละโป^๕ ซึ่งกำลังออกไปลาดหาเสบียงอาหารอยู่แถวเมืองกำแพงเพชร

และในเวลาต่อมา เมื่อทรงทราบว่ากำลังพม่าหลงเหลืออยู่ในที่ใด ก็ยังโปรดให้จัดกองทัพออกไปโจมตี จับไล่ตุมที่ต่าง ๆ อีกหลายแห่งหลายกองด้วยกัน กว่าจะจับไล่ข้าศึกออกไปให้พ้นแดนไทย โดยหมดสิ้นทุกจุดได้ ก็กินเวลาถึง ๓ เดือนเศษ

ในที่นี้จะกล่าวถึงแต่บทบาทของกองที่ ๑ ซึ่งมีพระยาพิชัยดาบหักเป็นหัวหน้าออกไปจับไล่พม่าในบังคับบัญชาของอะแซห่วน^๕ ที่กำลังเดินทางกลับไปทางเมืองตากเท่านั้น ซึ่งเป็นกองทัพที่สำคัญที่สุดที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดให้ไปปฏิบัติการส่งท้ายสงครามครั้งสำคัญคราวนี้

เพราะจะต้องเผชิญกับกองทัพพม่าที่แข็งแกร่งมากที่สุด และอยู่ในบังคับบัญชาของจอมพลฝ่ายข้าศึก
ที่เข้มแข็งที่สุด จึงต้องทรงไข่บุคคลที่ไว้วางพระราชหฤทัยมากที่สุด และเคยอยู่ใกล้ชิดพระราช
บุคคลมากที่สุดด้วย

เมื่อพระยาพิชัยดาบหักได้รับกระแสพระบรมราชโองการแล้ว ก็รีบนำไพร่พลกลับ
ไปยังเมืองพิชัย พร้อมด้วยพระยาพิชัยสงคราม แล้วช่วยกันเร่งติดตามรวบรวมผู้คนลูกเมือง
ของท่าน ซึ่งแยกย้ายกระจัดกระจายออกเที่ยวชุกซ่อนหลบภัยหนีพม่าอยู่ตามป่าตามเขาต่าง ๆ
มากมายหลายแห่งนั้น ได้อพยพกลับคืนสู่ภูมิลำเนาเดิมตามปกติโดยเร็ว แล้วเรียกเกณฑ์
ชาวนครจักร์เร่งจัดเข้าเป็นกองทัพ ยกไปบรรจบสมทบกับกองทัพของเจ้าพระยานครสวรรค์
ช่วยกันติดตามตีกองทัพพม่าที่กำลังล่าถอยออกไปทางด้านเมืองตาก จนสามารถจับเชลยศึก
ส่งมาถวาย ณ กรุงธนบุรี ได้รวม ๔๘ คน

ปรากฏเรื่องราวเป็นหลักฐานอยู่ในพระราชพงศาวดาร ดังต่อไปนี้

“ครั้น ณ วันเสาร์ เดือนยี่ ขึ้นสิบค่ำ กองพระยาขมราช พระยาราชสุภาวดี พระยา
รามัญวงศ์ ยกติดตามพม่าไปทางด้านสุพรรณบุรี ได้ตามตีพม่าไปจนถึงด้านแม่ลำเภา จับเป็นได้
สิบเจ็ดคนบอกส่งลงมาถวาย ครั้น ณ วันอาทิตย์เดือนสิบ ขึ้นห้าค่ำ จึงกองเจ้าพระยาจักรี
เจ้าพระยาสุรสีห์และกองพระยาธิเบศรบดี ซึ่งยกไปตามพม่าทางเมืองสุโขทัยนั้น จับเป็นได้สิบแปดคน
กับทั้งเครื่องศาสตราวุธเป็นอันมาก บอกส่งลงมาถวาย ครั้น ณ วันเสาร์ เดือนสิบ ขึ้นสิบเอ็ดค่ำ จึง
พระยานครสวรรค์ พระยาพิชัย ซึ่งยกติดตามพม่าไปทางด้านเมืองตาก จับเป็นได้สิบเก้าคน
บอกส่งลงมาถวาย และกองพระเจ้าหลานเธอ กรมขุนอนุรักษ์สงคราม และเจ้าพระยามหาเสนา
บอกส่งพม่าลงมาแต่แถวเมืองกำแพงเพชรสิบเจ็ดคนลงมาถวาย จึงดำรัสให้มีตราหากองทัพทั้งปวง
กลับลงมายังพระนครพร้อมกันแล้ว โปรดให้เจ้าพระยาจักรี เจ้าพระยาสุรสีห์ พระยาธรรมมา คุม
ไพร่พลทั้งปวงตั้งทำนุพระเจดุมฟากตะวันออกกรุงธนบุรี และทุ่งบางกะปิ ตามเสนา ให้พระยาขมราช

พระยาราชสุภาวดี คุมไพร่พลทั้งปวงตั้งท่านา ณ ทะเลตมฟากตะวันตก และทุ่งกระทุ่มแบนหนองบัวแขวงเมืองนครชัยศรี”

งานจับไล่กองทัพพม่าในบังคับบัญชาของอะแซหวุ่นกี้ครั้งนี้ นับเป็นงานราชการสงครามครั้งสุดท้าย ที่พระยาพิชัยดาบหักได้มีโอกากระทำการสนองพระเดชพระคุณเจ้าเหนือหัว ที่ท่านมีความจงรักภักดีอย่างยากที่จะหาผู้ใดเทียบได้ อาจถวายชีวิตเป็นราชพลีได้ทุกเมื่อ เป็นวีรกรรมสุดท้ายที่ท่านได้มีโอกาสนองคุณชาติบ้านเมือง ก่อนที่ท่านจะพบจุดจบของชีวิตลงอย่างน่าสลดรันทดใจในเวลาต่อมา

(มีต่อ)

คำสาบาน

ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา

โดย “เนวคานธี”

คำสาบาน ซึ่งหมายถึงการแสดงออกในการสภหรือการอ้างถึงศักดิ์สิทธิ์ให้ดังโทษตนเอง เมื่อไม่เป็นไปอย่างพูด โดยแสดงคำปฏิญาณนั้นออกมาให้ปรากฏ ซึ่งบางครั้งก็ใช้คำว่าสภสาบาน นั้นในทางราชการได้ใช้มาแล้วช้านาน แม้ในโรศาณก็ใช้กันอย่างเป็นหลักการ ก็ได้บัญญัติลงไว้ เป็นตัวบทกฎหมายให้จำต้องกระทำอย่างเอาจริงเอาจังทีเดียว ดังจะเห็นได้จากประมวลกฎหมาย อาญา เช่นในมาตรา ๑๗๑ มีอยู่ว่า ผู้ใดขัดขึ้นคำสั่งของศาลให้สาบานปฏิญาณต้องระวางโทษ จำคุก ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓๓ เป็นต้น ก็ได้ มีบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการสาบานหรือปฏิญาณไว้ด้วย ในกฎหมายสูงสุดของบ้านเมืองซึ่งได้แก่ รัฐธรรมนูญ ก็ได้บัญญัติให้มีการสาบานหรือปฏิญาณไว้ด้วยเช่นกัน เช่นในเรื่องสมาชิกแห่งรัฐสภา ก่อนที่จะเข้ารับหน้าที่ต้องปฏิญาณว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็น ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แม้จะเป็นไปด้วยความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ก็ยังต้องให้มีการสาบาน หรือปฏิญาณก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ รัฐบาลในบางสมัยก็เคยปรากฏว่าถึงกับไปกระทำการสาบาน หรือปฏิญาณในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือวัดพระแก้ว ในบริเวณพระบรมมหาราชวัง ซึ่ง เป็นที่ประดิษฐานพระมหามณีนรัตนปฏิมากร ซึ่งเรียกกันอย่างสามัญว่าพระแก้วมรกต แต่น่าสังเกต ว่าในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้หาได้มีตัว บทในมาตราใดกำหนดไว้ให้ สมาชิกสภาว่ารัฐธรรมนูญต้องสาบานหรือปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ดุจสมาชิกรัฐสภา ซึ่งเคย บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นด้วยไม่ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรนั้นต้อง ตราขึ้นโดยรีบด่วนและเป็นเพียงชั่วคราว ดุจเดียวกับพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน

สยามชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๕ แต่ในทางปฏิบัตินั้น ก็มีข้อบังคับการประชุมของสภาว่า รัฐธรรมนูญให้สมาชิกต้องพิจารณาตนในที่ประชุม

จากที่ได้เล่าเรื่องของการกระทำเกี่ยวกับสถาบันหรือปฏิญญาในอดีตและปัจจุบันมาอย่างไวพจน์ดังเขปแล้วนั้น พอจะช่วยให้เห็นได้แล้วว่าเรื่องการสถาบันหรือปฏิญญานั้นหาได้เป็นไปอย่างลม ๆ แล้ง ๆ ไม่ มิฉะนั้นแล้วในสถาบันสูง ๆ ของชาติคงจะไม่กระทำสืบมาแม้จนกระทั่งบัดนี้ และก็คงจะไม่ถึงกับเอาโทษทางอาญาต่อผู้ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๗๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเพิ่งเริ่มใช้เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ นั้นเป็นต้น ก็เมื่อมีข้ออ้างพอให้เห็นว่าการสถาบันหรือปฏิญญานั้นยังมีความหมายและถือว่ายังไม่เป็นการล้มล้างหรือคว่ำครีงบ้างด้วยฉนั้นแล้ว ก็น่าจะมาพิจารณาสืบไปว่าในวงราชการทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ซึ่งเคยกระทำมาตามปกติปีละครั้ง ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้น สมควรจะได้รื้อฟื้นขึ้นมาดำเนินไปตามแนวเดิม โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกาลสมัยอีกหรือไม่ ตามความเห็นส่วนตัวแล้ว เห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะรื้อฟื้นขึ้นมาดำเนินตามนัยดังกล่าวนี้สืบไป เมื่อพูดมาถึงตรงนี้ทำให้คิดถึงความหลังคือเมื่อยังเด็ก ๆ อยู่ เคยเห็นมาเองกับตาทีเดียว คือว่ามีชายอายุกลาง ๆ คนอยู่ในชนบท ได้เข้าสถาบันให้การเป็นพยานในชั้นสอบสวน พอให้การเสร็จลงมาจากที่สอบสวน ในขณะนั้นเองมีความวิ่งมาผู้หนึ่งเข้าไปวิดิชายคนนั้นจนมีอาการสาหัส และต่อมาไม่ช้าก็ถึงแก่ความตาย เพราะเหตุจากถูกควายชวิดนั่นเอง แมต่อนที่ชายคนนั้นถูกควายชวิดซึ่งขณะนั้นยังไม่ตาย คนที่อยู่ในกลุ่มซึ่งรู้เบื่องหลังมาด้วย ได้พูดในทำนองว่าห้ามแล้วว่าอย่ารับจ้างเป็นพยานเท็จ แต่เขาไม่ยอมรับฟังคำห้าม

โดยที่โลกในปัจจุบัน ได้พิสูจน์ให้เห็นตามลำดับมาว่า จิตใจของมนุษย์ซึ่งเราช่วยกันยกย่องซึ่งกันและกันจนเองว่าเป็นผู้ที่ประเสริฐกว่าสัตว์ทั้งหลายนั้น ได้ทำตนห่างออกไปจากศีลธรรมจนเกือบเข้าลักษณะหันหลังให้แสงสว่างมากยิ่งขึ้นจนน่าวิตก โดยเหตุนี้ก่อนที่จะถึงเอาจิตใจกลับเข้าสู่แนวแห่งศีลธรรมจากการอบรมบ่มนิสัย ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยเรากำลังเร่งรัดกันอยู่เป็นอย่างมากแล้วนั้น ควรจะรื้อฟื้นเอาเรื่องการสถาบันหรือปฏิญญามาช่วยประคับประคองจิตใจเพิ่มขึ้นอีกสักทางหนึ่ง บางทีอาจช่วยให้ดีขึ้นได้บ้าง

เพื่อรักษาคำสาบานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ฉบับสุดท้ายก่อนหมดการเปลี่ยนแปลง
การปกครอง ซึ่งเป็นคำสาบานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา ในรัชสมัยแห่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า-
เจ้าอยู่หัว ที่โปรดเกล้าฯ พระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ประชาชนชาวไทยตามคำกราบบังคมทูลของ
“คณะราษฎร” และอาจนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับกาลสมัยด้วยก็ได้ จึงขอคัดความเต็มรูป
ตามต้นฉบับมาฝากไว้ในหนังสือรัฐสภาสารนี้ด้วย คำสาบานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยานี้ ปรากฏ
ความอยู่ที่หน้าปกซึ่งพิมพ์ขนาด ๑๒ หน้ายก โดยโรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากรว่า “คำสาบาน
ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาหน้า พ.ศ. ๒๔๗๑ แต่ในตอนหัวข้อในเรื่องใช้คำว่า “คำสาบานถือน้ำ
พระพิพัฒน์สัตยา”^{*} ซึ่งโดยนัยก็ย่อมมีความหมายตรงกัน ความเต็มรูปตามต้นฉบับได้พิมพ์ต่อ
เนื่องสืบไปนี้ด้วยแล้ว.

* ในปี พ.ศ. ๒๔๗๑ และ ๒๔๗๒ เรียกว่า “พระราชพิธีตรัสงานถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา” ในปี
พ.ศ. ๒๔๗๐ หรือก่อนหน้านั้น และปี ๒๔๗๓ ถึง ๒๔๗๕ ซึ่งมีพระราชพิธีเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒ เมษายน
พ.ศ. ๒๔๗๕ เรียกว่า “พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา”....บรรณาธิการ

“คำสาบาน

ถือน้ำพระพิพัฒน์สัจจา

ข้าพระพุทธเจ้า (ออกนามผู้สาบาน) ขอกระทำสัตย์ปฏิญาณสาบานตัวถวายแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระอัครมเหสี
พระอรรคมเหสี พระสงฆ์เจ้า

อนึ่งขอเทพเจ้าทั้งหลายที่มีฤทธิ์เดชศักดิ์และมีทิพยโสด ทิพยจักขุ อันประเสริฐทั่ว
ทุกสถาน มีทั่วจัตุโลกลบหลวมหาเทวราช กับพระสยามเทวาธิราชเป็นอาทิ และอารักษ์เทพดา
คือ พระหลักเมือง พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง และพระกาฬอินทร์เรื่องฤทธิ์เดชศักดิ์ และเทพดา
ผู้รักษาวงศ์มหามหาเสวตร์จันทร์ และรักษาพระองค์เป็นประธาน ขออัญเชิญมาเป็นสักขีพยาน
แก่ข้าพระพุทธเจ้าผู้กระทำสัตย์ถวายด้วยความเต็มใจ มิได้เป็นสักแต่ออกวจีเภท

ด้วยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว จ้าเดิมแต่ได้
เสด็จเถลิงถวัลย์ราชบรมราชาภิเษก ทรงรับราชการในที่จะทรงบำรงความสุข และระงับทุกข์ของ
ประชาชนอันอาศัยอยู่ในพระราชอาณาเขตต์ทั่วไป ได้ทรงตั้งพระราชหฤทัยทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
และรักษาชาติพระราชอาณาจักร ให้วัฒนาถาวรปราศจากภัยอันตรายทั้งปวง ด้วยกำลังพระวิริยะ-
ภาพและพระบรมราโชบาย ทั้งทรงปกครองและทำนุบำรุงพระบรมวงศานุวงศ์ สมณะ พราหมณา-
จารย์ ข้าราชการฝ่ายทหารพลเรือนทั้งหลายตลอดจนพ่อค้าประชาชนให้ร่มเย็นเป็นสุขด้วยพระมหา-
กรุณา และทรงตั้งอยู่ในสุจริตธรรมจริยาตามโบราณราชประเพณีมีพระเดชพระคุณอันยิ่งใหญ่หาที่
สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้าจะตั้งใจจงรักภักดีซื่อสัตย์สุจริต คิดป้องกันรักษาได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
ให้ปราศจากภัยอันตรายคือ ไม่คิดกบฏประทุษร้าย ด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยน้ำจิตต์ และมอบ
กายถวายชีวิตต่อราชการอันเป็นหน้าที่ เช่นการรักษามหาพระพุทธรูปศาสนาภักดิ์รักษาชาติและบ้านเมือง
สนองพระเดชพระคุณ

เพราะฉะนั้นถ้าข้าพระพุทธเจ้าได้ตั้งอยู่ในความสัตย์สุจริต และคิดกบฏประทุษร้าย ต่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจจิต หรือคิดเอาใจไปแผ้วไถ่แก่ ให้ต่างดาวต่างแดนอันเป็นหมุ่บ้านมิตร หรือคิดให้อุบายเล่ห์กลไปให้ผู้อื่นกระทำความร้ายต่อ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ถ้าข้าพระพุทธเจ้าได้เห็นแก่จักขุหรือได้ยินแก่โสตรู้ว่าผู้อื่นจะ กระทำประทุษร้ายต่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมิ ได้นำเอาเนื้อความมาฟ้องร้องว่ากล่าว ให้ทราบบังคับทูลพระกรุณาให้ทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทโดยเร็ว

ร้องไว้ด้วยฉันทะ โทษะ โมหะ ภัยาคติหรือถ้ามีกิจราชการอันเป็นหน้าที่ซึ่งจะต้อง กระทำเพื่อรักษาพระพุทธศาสนา รักษาพระมหากษัตริย์ และรักษาชาติบ้านเมืองเกิดขึ้น ข้าพระ- พุทธเจ้าคิดอุบายบิดพลิ้วหลีกเลียงเสีย มิได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณโดยเต็มกำลังความ สามารถ และเบียดเบียนพณราษฎรบังหลวงกระทำด้วยตนเอง หรือด้วยอุบายให้ผู้อื่นกระทำก็ตาม และประพฤติกตัญญูไม่มีความซื่อสัตย์เป็นการทุจริตต่าง ๆ ต่อพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า- เจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระมหากรุณามีพระเดชพระคุณอันประเสริฐใหญ่ยิ่งดังนี้

ขอให้เทพดาผู้มีฤทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย มีพระสยามเทวาธิราชกับเทพดา ซึ่งสิงสถิต ในที่ประดิษฐานพระมหาเศวตฉัตรเป็นต้น จงบันดาลดลให้อุบายเล่ห์กลและความลับอันทุจริต ต่าง ๆ ของข้าพระพุทธเจ้าปรากฏออกมาโดยเร็วพลัน อย่าให้ทันกระทำการทุจริตต่อพระบาท สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ ทั้งขออย่าให้ข้าพระพุทธเจ้าแคล้วคลาดมหาภัยทุกประการ และ กรรมกรรมทุกสถานบรรดาที่ท่านผู้มีอำนาจอาจกระทำแก่ผู้มี ความผิดทั้งปวงได้ ขออำนาจเทพดา จงบันดาลอุบัตินิเวศการสังหารผลาญชีวิตข้าพระพุทธเจ้าให้ถึงความฉิบหายตายด้วยความแตกความขาด ให้ตายด้วยอุบัตินิเวศการฟ้าผ่าฟาดราชนครสถิตอาวตารของครุฑอันแรงร้าย หรือให้ตายด้วยพิษและกำดั่ง แห่งสัตว์อันร้ายในน้ำบนบก จงได้ของสังหารข้าพระพุทธเจ้า ผู้มิได้ซื่อสัตย์พลันบันดาลพิณาด หรือบันดาลให้มีพิษมีภัยอดิศารชราพาธสรรพโรคพิบัติต่าง ๆ ทุกประการ จงบันดาลแก่ข้าพระ- พุทธเจ้าผู้ทรยศคิดคดไม่ซื่อสัตย์ให้ถึงอาการมรณะตายด้วยทุกขเวทนาดำบากแสนสาหัส ให้เห็น ประจักษ์แก่ตาโลก ครั้นข้าพระพุทธเจ้าสิ้นชีวิตจากมนุษย์โลกแล้ว จงลงไปบังเกิดในมหานรก

หมกไหม้อยู่ในไฟไม่รู้ดับสิ้นเหมือนกลีบเสนกลีบอนันตชาติ ครันสนแวกรรมจากทนนแล้วและจะมาบังเกิดในภพใด ๆ ขอจงอย่าได้มีความสุขแต่ลำพังหนึ่งในโลกียกามบริโกค แล้วอย่าจงได้พบพระพุทธรเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ซึ่งจะมาโปรดสัตว์ให้พ้นทุกข์ถึงสวรรค์และนฤพาน ถึงจะพบก็อย่าให้ได้โปรดเจ้าพระพุทธรเจ้าได้

ถ้าและข้าพระพุทธเจ้าตั้งอยู่ในความกตัญญูตเวที กระทำราชการในหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และมีได้คิดกบฏประทุษร้าย โดยบรรยายอันกล่าวมาแล้วแต่หนหลัง ขอจงเทพดาทั้งหลายมีท้าวจตุโลกบาลเป็นอาทิ อันมีฤทธิ์สถิตทุกเทวทุกเทพพิภพ ทั้งพระสยามเทวาธิราช และพระหลักเมือง พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง และพระกาฬอันเรืองฤทธิ์ อีกเทพอันสิงสถิตในพระมหาเศวตฉัตร และเทพดาอันรักษาพระองค์ทุกคืนวัน จงช่วยป้องกันอภิบาลรักษาข้าพระพุทธเจ้าผู้กระทำราชการโดยสัตย์สุจริตให้สถิตสถาพร พ้นจากสรรพโลกพิบัติอุปัทวันตราย โดยบรรยายอันกล่าวมาแล้วนั้นจงทุกประการ

ข้าพระพุทธเจ้าได้รับพระราชทานน้ำพระพิพัฒน์สัตยาธิษฐานแล้ว จงบันดาลให้เกิดสุขศิริสวัสดิ์ผ่องใสในกาลทั้งปวง และมีความเจริญอันใหญ่หลวงแห่งอายุ วรรณะ ศุขะ พละ ยืนยาวยิ่งยงคงทนจนถึงแก่กาลอายุปริเฉทชราแล้วจึงตาย มีความสบายเป็นสุขเวทนาคุณอนันต์แล้วสิ้นขึ้นมาในทิพย์วิมานเสวยทิพย์สมบัติในสถานสวรรค์ชั้นเสนกลีบอนันตชาติ ครันข้าพระพุทธเจ้าจุติจากสวรรค์เทวโลกแล้ว จะมาบังเกิดในมนุษย์โลก จงบริบูรณ์ด้วยอุปโภคสมบัติ สรรพแสนศุภขารอันมโหฬาร และบริวารยศปรากฏโดยวิเศษตามประสงค์ อนึ่งขอจงให้พบพระพุทธรเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า แล้วจงได้สำเร็จดังมโนรคความปรารถนาในทางสวรรค์ นฤพานพ้นจากสังสารทุกข์ ด้วยความสุจริตกตัญญูตเวทีนี้ เทอญ ฯ

(คัดจากหนังสือคำสาบาลื่อน้ำพระพิพัฒน์สัตยาฝ่ายหน้า)

การใช้

กำลังทางอากาศในลาว

(บทความของกรมประชาสัมพันธ์ ๗ กรกฎาคม ๒๕๐๗)

๔

การใช้กำลังทางอากาศในลาว เท่าที่รัฐบาลลาวได้ปฏิบัติมานั้น ได้รับผลดีเกินความคาดหมาย นอกจากจะมีส่วนช่วยยับยั้งการรุกของฝ่ายขบวนการประเทศลาวแล้ว ยังเป็นการช่วยเหลือของฝ่ายตรงข้ามให้เกิดความชยาตกลัวด้วย

ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้คัดค้านอย่างแข็งขัน ในการที่รัฐบาลลาวใช้เครื่องบินออกปฏิบัติการโจมตีเป้าหมายต่างๆ ในทุ่งไหหิน โดยอ้างว่า เป็นการละเมิดข้อตกลงเจนีวา แต่ตั้งได้ทราบกันแล้วว่า สิ่งใดที่คอมมิวนิสต์ประท้วงอย่างแข็งขัน สิ่งนั้นย่อมเป็นผลดีแก่ฝ่ายโลกเสรี และยังความเดือดร้อนหรือเปลืองเปล่าให้แก่ฝ่ายคอมมิวนิสต์

ฝ่ายคอมมิวนิสต์ไม่มีเหตุผลใด ๆ เลยที่จะอ้างเอาว่า ฝ่ายรัฐบาลลาวละเมิดข้อตกลงเจนีวา ในเมื่อได้ใช้เครื่องบินออกปฏิบัติการสกัดกั้นการรุกของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในลาวได้ละเมิดข้อตกลงหยุดยิง และละเมิดข้อตกลงที่เจนีวามาตั้งแต่หมึกที่ลงนามยังไม่ทันแห้ง ฉะนั้น จึงไม่มีข้ออ้างใด ๆ ที่จะประท้วงปฏิบัติการของรัฐบาลลาว ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อยกป้องกันและขัดขวางมิให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ละเมิดข้อตกลงเจนีวา และทำให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์ระงับการรุกรานขยายเขตยึดครองออกไปอีก ถ้าหากฝ่ายคอมมิวนิสต์ระงับการรุกรานและล้มเลิกการละเมิดข้อตกลงที่เจนีวาเมื่อใดแล้ว เมื่อนั้น การปฏิบัติการทางอากาศในลาว ไม่ว่าจะเป็นการบินตรวจการณ์ของฝ่ายสหรัฐ ฯ และการโจมตีของฝูงบินของรัฐบาลลาวก็จะหยุดยั้งโดยทันที

ดังที่ได้ทราบแล้วว่า ปฏิบัติการทางอากาศในลาวนั้น อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วนด้วยกัน คือ การบินตรวจการณ์ของสหรัฐฯ ซึ่งใช้เครื่องบินไอพ่นแบบทันสมัย กับภารกิจทิ้งระเบิดของฝูงบินใช้ใบพัด แบบ ที. ๒๘ ของรัฐบาลลาว หรือนัยหนึ่งของกลุ่มฝ่ายขวาของลาว

การใช้เครื่องบินออกปฏิบัติทางทหารในลาวอย่างจริงจังนั้น เริ่มต้นภายหลังที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ขบวนการปะเทดลาวได้เปิดการรุกในทุ่งไหหิน เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ ซึ่งมีความสำคัญในการต่อต้านการรุกรานของคอมมิวนิสต์และมีพันธะในการให้ความช่วยเหลือทางทหารแก่ลาว ได้ส่งเครื่องบินตรวจการณ์แบบทันสมัยไปปฏิบัติเหนือทุ่งไหหิน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๑ เดือนเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อความเคลื่อนไหว การโยกย้ายและการชุมนุมกำลังของฝ่ายคอมมิวนิสต์สหรัฐฯ ให้เหตุผลว่า ที่ปฏิบัติการเช่นนั้นเป็นการปฏิบัติเพื่อสันติภาพ ในเมื่อคณะกรรมการควบคุมการสงบศึกในลาวไม่สามารถปฏิบัติการใดๆ ได้ เพราะการขัดขวางของฝ่ายคอมมิวนิสต์

เครื่องบินตรวจการณ์ของสหรัฐฯ ที่ไปปฏิบัติการในลาวนั้นไปจากไหน ได้มีการเปิดเผยในเวลาต่อมาว่า ไปจากเรือบรรทุกเครื่องบินสหรัฐฯ ชื่อ คิตตี้ ฮ็อต ซึ่งแล่นไปมาอยู่ในทะเลจีนนอกฝั่งเวียดนาม การบินไปปฏิบัติการจากฐานที่พลอยน้ำแห่งนี้ไปสู่ทุ่งไหหิน มีระยะทางไม่ไกลนัก อยู่ในรัศมีทำการของเครื่องบินไอพ่นแบบทันสมัยที่จะปฏิบัติการได้อย่างสะดวกสบาย

เครื่องบินตรวจการณ์ของสหรัฐฯ ที่ไปปฏิบัติการในลาว ได้ถูกยิงตกเครื่องหนึ่ง เมื่อวันที่ ๖ เดือนก่อน และในวันรุ่งขึ้นเครื่องบินขับไล่ที่คุ้มกันเครื่องบินตรวจการณ์ไปก็ได้อีกยิงตก

การที่เครื่องบินสหรัฐฯ ถูกยิงตก ๒ ครั้งในระยะติดต่อกัน ๒ วันซ้อนเช่นนั้น ได้สร้างความพิศวงให้แก่ผู้เชี่ยวชาญการทหารของสหรัฐฯ อยู่มาก เพราะเครื่องบินที่ถูกยิงตกนั้น เป็นเครื่องบินที่มีความเร็วกว่าเสียง ถ้าพุ่งขึ้นต่อสู้อากาศยานธรรมดาแล้วนั้น ไม่อาจยิงให้ตกได้ แต่ก็ได้วินิจฉัยกันว่า ถ้าหากเครื่องบินที่ไปปฏิบัติการลดความเร็ว และร่อนลงในระยะต่ำ ก็อาจจะถูกกระสุนปืนต่อสู้อากาศยานที่ยิงสาธยายจากทุกทิศทุกทางได้เหมือนกัน นอกจากนั้น ฝ่ายคอมมิวนิสต์อาจใช้ปืนต่อสู้อากาศยานชนิดที่ควบคุมการยิงด้วยเครื่องเรดาร์ได้ อันเป็นแบบที่โซเวียตมีอยู่ และอาจส่งไปให้ก่อนหน้านั้น

เมื่อเครื่องบินของสหรัฐ ฯ ถูกยิงตก ๒ เครื่องในระยะเวลาติดต่อกันเช่นนั้น สหรัฐ ฯ ก็ได้ส่งฝูงบินขับไล่ทิ้งระเบิดไอพ่นจากเรือบรรทุกเครื่องบิน คิตตี้ ฮอว์ค อีก ๑ ฝูงไปโจมตีที่ตั้งบนคอสู่อากาศยานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในลาวอย่างหนัก และยังความเสียหายให้แก่ฝ่ายนั้นอย่างร้ายแรงยิ่ง

ในเวลาต่อมาสหรัฐ ฯ ได้ประกาศว่าได้ส่งเครื่องบินขับไล่ไอพ่นติดอาวุธคุ้มกันเครื่องบินตรวจการณ์เข้าไปในลาวด้วย นักบินประจำเครื่องบินขับไล่ได้รับคำสั่งว่า ถ้าหากถูกฝ่ายขบวนการประเทศลาวยิงเอา ก็ให้ปฏิบัติการโต้ตอบป้องกันตัวได้ทันที

การตัดสินใจของสหรัฐ ฯ ครั้งนี้แสดงว่า สหรัฐ ฯ ได้เข้าพัวพันกับสถานการณ์ในลาวอย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นอีก และมุ่งต่อต้านการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในตะวันออกเฉียงใต้อย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น การส่งเครื่องบินติดอาวุธไปบินลอยลำอยู่เหนือเขตยึดครองของคอมมิวนิสต์นั้น เป็นการท้าทายฝ่ายนั้นในคราวเดียวกันด้วย ทั้งนี้ แสดงว่าสหรัฐ ฯ พร้อมแล้วที่จะเผชิญสู้กับฝ่ายนั้นทางอากาศ ถ้าหากฝ่ายคอมมิวนิสต์ส่งเครื่องบินเข้าสกัดกั้น

แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้แสดงปฏิกิริยาด้วยวิธีใช้กำลังต่อต้านแต่อย่างใด เพียงแต่ได้เรียกร้องให้มีการประชุม ๑๔ ประเทศที่เจนีวาอีกครั้งเพื่อหาทางทำความเข้าใจกันในเรื่องปัญหา

การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างอ่อนแอของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ได้แสดงจุดอ่อนแอของฝ่ายนั้นให้เห็น และเป็นการเผยแพร่ท่าทีให้ทราบด้วยว่า ฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่สนับสนุนขบวนการประเทศลาวไม่ว่าจะเป็นเวียดนามเหนือ หรือจีนคอมมิวนิสต์ยังไม่พร้อมที่จะเสี่ยงกับการทำสงครามกับสหรัฐ ฯ สำหรับจีนคอมมิวนิสต์นั้น ในระยะหลังนี้ ได้หลีกเลี่ยงเบี่ยงบ่ายไม่กล่าวถึงถึงปฏิบัติการทางอากาศของสหรัฐ ฯ เหนือลาวเท่าใดนัก

อย่างไรก็ตาม การที่สหรัฐ ฯ ได้บินตรวจการณ์ในลาวนั้น เป็นไปตามคำเรียกร้องของเจ้าสุววรรณภูมา เพราะภาพถ่ายความเคลื่อนไหวของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่บันทึกมาได้นั้น ได้เกิด

ประโยชน์ในด้านการทหารอย่างยิ่ง และยังเป็นหลักฐานยืนยันถึงการที่ฝ่ายเวียดนามเหนือเข้าแทรกแซงในลาวด้วย

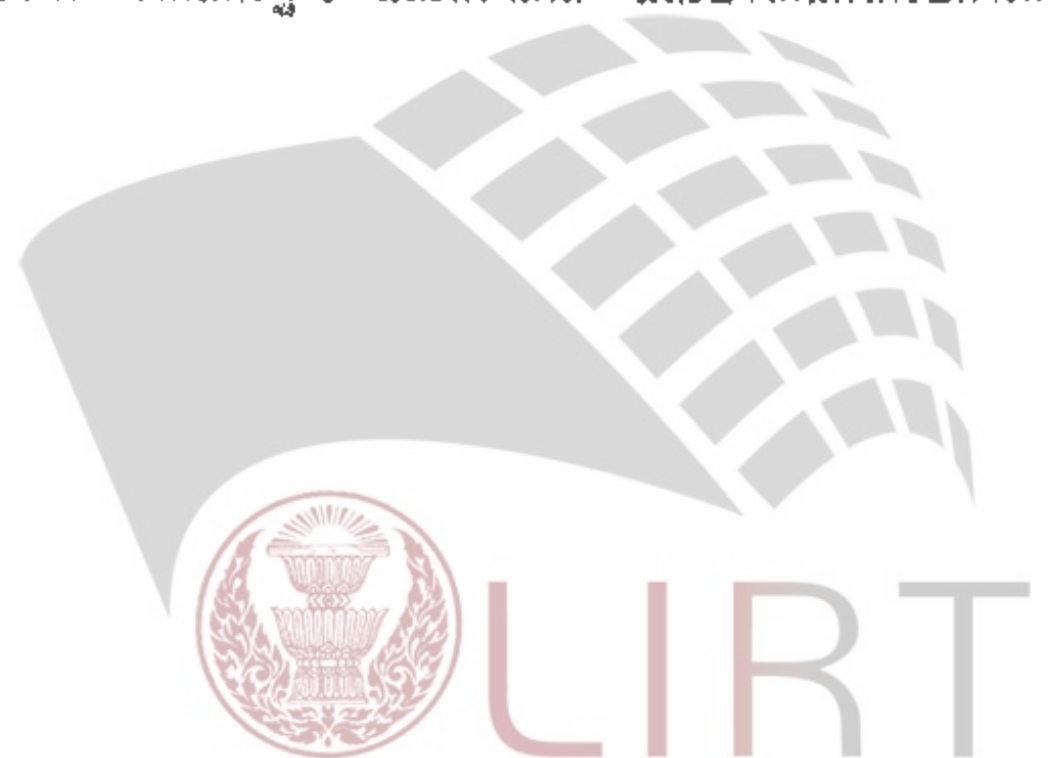
เจ้าสุวรรณหมาแถลงว่า รัฐบาลลาวมีสิทธิอันชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย ที่จะเฝ้าดูการเคลื่อนไหวของขบวนการปะเทดลาว วิธีเดียวที่จะทราบอย่างแจ่มแจ้งถึงความเคลื่อนไหวของฝ่ายนั้นก็คือ การบินตรวจการณ์เท่านั้น

อนึ่ง ในระยะเวลาอันได้เดียวกันที่เครื่องบินของสหรัฐ ฯ ออกบินตรวจการณ์ในลาวนั้น ฝูงบินแบบ ที. ๒๘ ของฝ่ายขวาในลาวก็ได้ออกปฏิบัติการโจมตีที่มั่นของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในทุ่งไหหินอย่างเป็นกลุ่มก้อน และได้ผลเป็นอย่างดี

ดังเช่นเมื่อวันที่ ๑๑ เดือนก่อน ฝูงบินแบบ ที. ๒๘ ของรัฐบาลลาวได้ไปโจมตีทั้งระเบิดและยิงกราดกองบัญชาการของฝ่ายขบวนการปะเทดลาวที่แก่งไก่อ่ สำนักงานของคณะผู้แทนจีนคอมมิวนิสต์ที่ตั้งอยู่ในบริเวณนั้น ถูกทั้งระเบิดเผาผลาญหมด เจ้าหน้าที่จีนคอมมิวนิสต์ที่ไปช่วยฝ่ายขบวนการปะเทดลาวเสียชีวิตไปคนหนึ่ง และบาดเจ็บอีก ๕ คน

ในเวลาต่อมา ฝูงบินแบบ ที. ๒๘ ของรัฐบาลลาวก็ได้ไปโจมตีขบวนลำเลียงของฝ่ายคอมมิวนิสต์โจมตีแหล่งชุมนุมทหาร ที่ตั้งปืน และจุดยุทธศาสตร์ต่างๆ ของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ผลเกินความคาดหมาย และสามารถยับยั้งการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้เป็นอย่างดี นายพลอัมคานายทหารอาวุโสของฝ่ายเป็นกลางในลาวแถลงว่า การใช้กำลังทางอากาศของฝ่ายรัฐบาลลาวได้รับผลดียิ่ง ทำให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์เกิดความเข็ดขยาดไม่กล้าเปิดการโจมตีในเวลาที่ดินฟ้าอากาศปลอดโปร่ง จะถือโอกาสโจมตีก็ในเวลาดินฟ้าอากาศวิปริตหรือในขณะที่ฝนตกเท่านั้น เพราะกลัวกำลังทางอากาศของฝ่ายรัฐบาลลาว

ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้โฆษณาใส่ร้ายว่า นักบินอเมริกันและนักบินไทยทำหน้าที่ขับเครื่องบินแบบ ที. ๒๘ เหล่านั้น แต่รัฐบาลลาวก็ได้ออกแถลงการณ์ยืนยันว่า นักบินที่ขับเครื่องบินที่ได้รับการฝึกหัดอบรมเป็นอย่างดี จากสหรัฐ ฯ และฝรั่งเศส และบางคนก็ได้รับการฝึกหัดจากโซเวียตด้วยซ้ำไป

คงจำกันได้ครับว่า ฝ่ายขวาของลาวเคยใช้เครื่องบิน ที.๒๙. ปฏิบัติการในลาวมาแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ ในระหว่างที่ฝ่ายขวาสู้รบกับฝ่ายเป็นกลาง และฝ่ายขบวนการปะเทดลาว ก่อนที่จะตกลงหยุดยิงกัน

การใช้กำลังทางอากาศในลาว ไม่ว่าจะเป็นการบินตรวจการณ์ของสหรัฐฯ และการโจมตีของฝูงบิน ที.๒๙ ของลาว คงจะดำเนินต่อไป ตราบเท่าที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ยังละเมิดข้อตกลงหยุดยิง ละเมิดข้อตกลงที่เจนีวา และทำลายสันติภาพของโลกเช่นนี้แล้ว การใช้อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งรักสงบ จะใช้กำลังทางอากาศต่อต้าน จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยเหตุผล และไม่อาจโต้แย้งได้.

๓

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญอย่างไรบ้าง ?

สภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังคงรับฟังความคิดเห็นของท่านอยู่

หากท่านผู้ใดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ

โปรดส่งความคิดเห็นของท่านไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หรือจะส่งไปลงหนังสือพิมพ์ก็ได้

แม้ความเห็นนั้น ๆ สภาจะได้ลงมติในสารสำคัญไปแล้วก็ตาม

แต่ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังเปิดโอกาสให้พิจารณาและลงมติใหม่ได้อีก

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

อมสิน ออมสิน ออมสิน เก็บออมไว้กินวันหน้า

หมั่นอด หมั่นออม เงินตรา ดีกว่าจ่ายให้สิ้นเปลือง

ความช่วยเหลือต่างประเทศ

โดย ลวิฐดี สุคนธรังษี Ph.D.

△

บทที่ ๑

เจตนารมณ์ของการให้ความช่วยเหลือในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างชาติ และผลงานของ
ความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ แก่ต่างประเทศนั้น มีความมุ่งหมายซับซ้อนหลายประการ
ความช่วยเหลือที่ใหม่ทางทหาร การเมือง เศรษฐกิจ และการช่วยเหลืออื่น ๆ ในฐานะ
เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ความช่วยเหลือเช่นนี้ต่างกับของรัสเซีย รัสเซียให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ
เพื่อยุบายการเมืองที่จะเข้าไปยึดครองประเทศนั้น ๆ ในระยะต่อไป เนื่องจากมีความมุ่งหมาย
ซับซ้อนเช่นนี้ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ในประเทศนั้น ๆ อาจได้ผลต่าง ๆ กัน ซึ่งไม่ตรงกับ
เจตนารมณ์ของสหรัฐฯ ประเทศที่พัฒนาแล้วและมีแนวการบริหารที่ดีจะสามารถรับความช่วยเหลือ
ไปได้มาก แล้วใช้ให้เกิดผลในการพัฒนาประเทศ ส่วนประเทศด้อยพัฒนา เมื่อได้รับความ
ช่วยเหลือของสหรัฐฯ ไปบ้าง ก็อาจเป็นการทำลายเศรษฐกิจ และทำให้เกิดความเสียหายใน
วงบริหารราชการของชาติ

๑. ศักยภาพของความช่วยเหลือในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างชาติ

๑.๑ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ แก่ต่างประเทศ แบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ ทาง
การทหาร ทางเศรษฐกิจ และทางด้านวิชาการ

๓.๒ กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงระหว่างประเทศ ระบุความมุ่งหมายประการแรกที่จะให้ความช่วยเหลือว่า เป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่ประเทศในโลกเสรี เสถียรภาพนี้มีความหมายว่าประเทศด้อยพัฒนาจะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อเป็นการพัฒนาสถาบันต่างๆ และเป็นการรักษาเอกราชของชาติ

๓.๓ ความมุ่งหมายประการที่สอง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้โลกอยู่โดยสันติสุข ทั้งในสหรัฐ ฯ ปฏิบัติโดยไม่พยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในประเทศนั้น ๆ มากจนเกินไป สหรัฐ ฯ จะให้คำแนะนำต่อเมื่อสถานการณ์ถึงขั้นวิกฤตการณ์ที่สุด

๓.๔ โดยทั่ว ๆ ไป สหรัฐ ฯ พยายามส่งเสริมเสถียรภาพของประเทศโดยจำกัดวงแคบแต่ในด้านความช่วยเหลือทางการทหาร ผลเสียของการให้ความช่วยเหลือทางการทหารก็คืออาจก่อให้เกิดการขาดเสถียรภาพระหว่างประเทศในภาคพื้นนั้น ๆ ตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของทหาร ทำให้เกิดการแบ่งแยกเป็นก๊กเป็นเหล่า เป็นการทำลายเอกภาพและเสถียรภาพของชาติ

๓.๕ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและการอาจช่วยประเทศหนึ่งให้เกิดเสถียรภาพและอยู่โดยสันติสุขได้โดยส่งเสริมให้มีการศึกษา การสาธารณูปโภค และมีที่อยู่ที่ดี แต่ก็มีผลเสียไม่น้อยกว่าความช่วยเหลือทางการทหาร ปริมาณความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศด้อยพัฒนา อาจเป็นเสมือนค้อนทุบทำลายแม่น้ำ ไม่มีใครสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นได้ แม้จะให้ความช่วยเหลือได้ผลก็อาจจะเกิดความขัดแย้งทางสังคม และความไม่เสมอภาคในชั้นเศรษฐกิจระหว่างประชาชน ราษฎรในประเทศนั้นจะเข้าใจผิดคิดว่าความช่วยเหลือของสหรัฐ ฯ ก่อให้เกิดความยุ่งยาก

๓.๖ ผลผลิตและรายได้ประชาชาติในสหรัฐ ฯ และยุโรปตะวันตกนับวันจะสูงขึ้นมากกว่าการเพิ่มปริมาณผลิตผล และรายได้ประชาชาติในประเทศด้อยพัฒนา เช่น เอเชีย แอฟริกา และละตินอเมริกา ช่องโหว่ที่เกิดขึ้นนี้ไม่มีความช่วยเหลืออันใดที่จะมาช่วยอุดหนุนให้ได้

๒. ความมุ่งหมายและโครงการในสี่ประเทศเอเซียตะวันออกเฉียงใต้

๒.๑ ความช่วยเหลือของสหรัฐ ฯ แก่ไต้หวัน เวียดนาม ไทย และพม่า แบ่งออกเป็นสามประเภท ประเภทฉุกเฉินเพราะมีภัยคอมมิวนิสต์คุกคาม ได้แก่ ไต้หวัน และเวียดนาม

ประเทศไม่ถูกเงินแต่มีความจำเป็นทางการทหาร ได้แก่ ไทย และประเทศความช่วยเหลือแต่ในด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ พม่า

๒.๒ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ แก่เวียดนาม มีความมุ่งหมายใหญ่เพื่อรักษาเอกราชของเวียดนาม ความช่วยเหลือที่ให้นั้นมีปริมาณถึง ๔๐ % ของงบประมาณรายจ่ายของประเทศเวียดนาม

๒.๓ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ แก่ไต้หวัน มีความมุ่งหมายชั้นต้นเพื่อบรรเทาทุกข์จากภัยสงครามกลางเมือง ส่วนใหญ่จึงหนักไปทางด้านทหาร ความช่วยเหลือนี้ ช่วยงบประมาณรายจ่ายทางการทหารถึง ๘๕ % ต่อมาได้ขยายไปถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ เนื่องจากรัฐบาลจีนคณะชาติมุ่งมั่นแต่จะยึดแผ่นดินใหญ่ จึงเน้นหนักการขอรับความช่วยเหลือไปในการทหารเป็นส่วนใหญ่ แต่การพัฒนาเศรษฐกิจของไต้หวันก็นับว่าได้ผลเป็นอย่างดี

๒.๔ ไทยเป็นประเทศไม่มีภัยคอมมิวนิสต์คุกคามโดยตรง ไม่มีลัทธิชาตินิยม เพราะไม่เคยเสียเอกราช ได้สนใจวิทยาการแผนใหม่จากตะวันตกมานานแล้ว ประกาศตนเข้าอยู่ฝ่ายตะวันตกอย่างเปิดเผย และสนับสนุนสหรัฐฯ

สหรัฐฯ ช่วยการทหารบ้าง และการเศรษฐกิจบ้าง และระดับการครองชีพสูงกว่าบางประเทศอยู่แล้ว ไทยผลิตข้าวได้มาก ปัญหาของไทยไม่ได้อยู่ที่การรับความช่วยเหลือ แต่อยู่ที่สหรัฐฯ จะไม่ทุ่มข้าวอเมริกันไปตลาดไทย อย่างไรก็ดีนับว่าไทยมีตลาดดี มีอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นที่น่าสนใจ มีเงินตราภายในประเทศระดับคงที่ และประชาชนก็ไม่ต้องแบกภาระหนักจนเกินไป เพราะการประเมินภาวณับว่าไม่สูง และในการเก็บภาษีรัฐบาลก็เก็บได้เพียง ๔๐ % เท่านั้น

ไทยนับว่าเหมาะแก่การส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ แต่ไทยขาดหน่วยงานในการวางแผนและหน่วยงานที่จะช่วยกระตุ้นความเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อที่ต่อการพัฒนาสถิติยังเชื่องช้า ผู้บริหารไม่ค่อยยอมตัดสินใจเนื่องจากในวงการรัฐบาลขาดบุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำ คณะปฏิบัติงานชาวอเมริกันมักจะตัดสินใจเองว่าจะเลือกพัฒนาด้านใดก่อน

ความช่วยเหลือของสหรัฐ ฯ แก่ไทยในด้านการทหารเพิ่มขึ้นเรื่อย นับจนถึงกลาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ปริมาณความช่วยเหลือทางการทหารมากกว่าทางด้านอื่น ๆ รวมกันทั้งหมด ไทยคงมี โอกาสพัฒนาการเศรษฐกิจและวิชาการในระยะใกล้ได้

๒.๕ ความช่วยเหลือของสหรัฐ ฯ แก่พม่ามีเพียงส่วนน้อยเมื่อเทียบกับรัฐบาลองค์การ และสถาบันระหว่างชาติอื่น การที่พม่าวางตัวเป็นกลางอาจทำให้เกิดปัญหาแก่สหรัฐ ฯ ในด้าน การให้ความช่วยเหลือ สหรัฐ ฯ เคยลดความช่วยเหลือใน พ.ศ. ๒๔๙๖ แต่ก็มาเพิ่มให้อีกใน พ.ศ. ๒๕๐๐

๒.๖ นโยบายของสหรัฐ ฯ ในการให้ความช่วยเหลือต่างประเทศอาจสรุปได้ว่า มุ่ง เสริมกำลังของประเทศเอเชียอาคเนย์เพื่อรักษาเอกราช และสร้างเสถียรภาพทางการเมืองของ ประเทศเหล่านี้ โดยใช้วิธีการ ๓ ประการ ประการแรก ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐบาล และประชาชนของประเทศนั้น เช่น ปรับปรุงงานด้านวิชาการและรัฐประศาสนศาสตร์ หรือให้มีการ ปฏิรูปที่ดิน ประการที่สอง ให้ความช่วยเหลือทางการทหาร และประการที่สาม ให้ความ ช่วยเหลือทางการคลัง เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๓. หลังฉากของสงครามเย็น

ในการที่สหรัฐ ฯ ให้ความช่วยเหลือแก่เอเชียอาคเนย์ คอมมิวนิสต์จะต้องเข้ามาแข่งดี เป็นการประกาศสงครามเย็นอยู่เสมอ

๔. ผลงานของความช่วยเหลือ

๔.๑ ผลงานในเวียดนามมีหลายประการ ที่สำคัญที่สุดก็คือ ช่วยให้ออกจากการรุกราน ของคอมมิวนิสต์และภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ ที่รุม ๆ ลงมาได้แก่ การเสริมประสิทธิภาพในระบบ บริหารราชการแผ่นดิน การช่วยให้ประชาชนเข้าใจรัฐบาล การช่วยให้ผู้ลี้ภัยจากคอมมิวนิสต์ มีที่พำนักอาศัย

๔.๒ ผลงานการช่วยเหลือในไต้หวันก็คล้ายกับเวียดนาม คือให้ออกจากการครอบครอง ของคอมมิวนิสต์ นอกจากนี้ยังช่วยเสริมสร้างภาวะเศรษฐกิจที่ดี เพื่อให้เกาะนี้ทรงตัวอยู่ได้ด้วย

ตนเองในระยะต่อไป การปฏิรูปที่ดินในไต้หวันได้ผลดีมาก ในด้านอุตสาหกรรมรัฐบาลส่งเสริมระบบวิสาหกิจเสรี

๔.๓ ผลงานในไทยนับว่าน้อยเพราะปริมาณความช่วยเหลือมีแต่น้อย ประชาชนทั่วไปก็ไม่กระตือรือร้นในโครงการความช่วยเหลือทางการทหาร อย่างไรก็ตามความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ก็ช่วยให้สถานการณ์ภายในและนอกประเทศของไทยทรงตัวอยู่ได้ เพราะไทยต้องเสียสละในสงครามเกาหลี ตัดไม้ตรีทางการค้ากับจีนแดง และสนับสนุนองค์การ ส.ป.อ. เต็มที่ การที่เข้าข้างประเทศตะวันตกอย่างเปิดเผยเช่นนี้ จึงไม่ทำให้เป็นการกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์กับราชรัฐและการเศรษฐกิจของชาติ

ผลการให้ความช่วยเหลือในไทย สามารถวัดเป็นมาตรฐานทางวิชาการ และการจัดได้ดีกว่าในเวียดนาม เพราะโครงการช่วยเหลือในไทยไม่ใช่โครงการฉุกเฉินอย่างเวียดนาม ไทยมีเวลาพิจารณา ทำความเข้าใจ ข้อตกลงในการดำเนินงาน ทางวิชาการที่สหรัฐฯ ได้ทดลองดูแล้วว่าได้ผลดี โครงการใหญ่ที่สหรัฐฯ ช่วย ได้แก่การบริหารการคลัง การวางแผนชุมชนในด้านการศึกษาและอนามัย บริการด้านเกษตรในชนบท โดยทั่วไปแล้วอาจกล่าวได้ว่าโครงการให้ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ในไทยจะให้ผลทางด้านการเมือง สังคม และเศรษฐกิจได้ดีกว่า โครงการฉุกเฉินในเวียดนามหรือไต้หวัน

๔.๔ ผลงานในพม่ามีไม่มากนัก เจ้าหน้าที่อเมริกันไม่มีโอกาสเข้าไปร่วมในการปฏิบัติงานตามโครงการความช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่พม่าเป็นผู้ดำเนินการแต่ฝ่ายเดียว

๔.๕ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ส่งเสริมให้ประเทศในภาคพื้นนี้ได้รวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน คณะเจ้าหน้าที่อเมริกันในไทยเป็นผู้ดำเนินโครงการกลุ่มภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ แต่ไม่ได้หมายความว่าพยายามส่งเสริมให้ไทยเป็นหัวหน้ากลุ่ม เช่นมีโครงการปราบมาลาเรีย โครงการปราบไข้จับฉั่น โครงการสอนภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขง คณะเจ้าหน้าที่อเมริกันในประเทศอื่น เช่น ฟิลิปปินส์ เวียดนาม ไต้หวัน ก็มีโครงการภาคพื้นเอเชียอาคเนย์เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังได้มีโครงการรับนักเรียนจากประเทศต่าง ๆ เข้ามาศึกษาระดับอุดมศึกษาในไต้หวัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนจีนเหล่านี้หลงใหลเข้าสู่จีนแดง.

△

ประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
เรื่อง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสลากกินแบ่ง

คณะ กรรมการ อำนาจการ สลาก กินแบ่ง รัฐบาล ได้พิจารณาเห็นว่า
สลากกินแบ่งที่ออกจำหน่ายอยู่ในขณะนี้ มีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ
ของผู้ซื้อ จึงได้มีการจำหน่ายเกินราคาที่กำหนดไว้ ฉะนั้นจึงได้ปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงการออกสลากเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพิ่มจำนวนสลากออกจำหน่ายสัปดาห์ละ ๒ ล้านฉบับ แบ่งเป็น
๒ ชุด ๆ ละ ๑ ล้านฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ ๑๐ บาทเท่าเดิม
๒. กำหนดออกรางวัลเป็นประจำวันสัปดาห์ ทุกวันอังคาร
๓. จำนวนรางวัลเพิ่มเป็น ๒๘๘๓๒ รางวัล (รวมรางวัลเลขท้าย
๓ ตัว และ ๒ ตัว) เป็นเงินรางวัล ๑๒ ล้านบาท
๔. การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะได้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๗ เป็นต้นไป
จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๗
สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

LIRT

ความกลัวและชนของเด็ก

โดย มนัส นาน่วม

เรื่องของเด็กและความเป็นไปของเด็ก นั้นใน บางเวลาเราก็รู้สึกว่าเป็นภาระที่หนัก แต่ในบางครั้งเราก็รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาไม่น่าจะหนักใจหรือวิตกกังวลอะไรนัก นอกจากนั้นจากประสบการณ์ของข้าพเจ้าเอง เพียงแต่ใช้เวลาอยู่กับเด็กในตอนเย็นและเช้าเล็กน้อยกับวันหยุดงาน ในบางวัน ก็ยังรู้สึกตัวเองว่าบางครั้งก็สบายใจ สนุกสนาน ไม่เบื่อไม่ทวนทวน แม้จะสนั่นสนั่นบ้าน เหมือนทัพพม่ายกมาดี บางคนก็หนีไปทางเป็นดาราภาพยนตร์ชอบชกต่อยขึ้นป้าย บางคนก็ทำขนมขาย หนีไปไม้หรือฉีกกระดาษสมุดเรียนมาทำขนม บางทีก็ยังมีมาขอร้องให้เราช่วยจับเชือกจับม้าในการเล่นของแกล ซึ่งแทนที่จะกลัวเกรง กลับชักชวนให้เราเล่นด้วย เราก็ยินดี แต่ในบางวัน เด็กต้องหนังสือเสียงดัง หรือมาถามเลขที่ทำไมไม่ได้หรือแม้ว่าจะทำได้ก็แกล้งถามเป็นการประจบหรืออื่น แทนจะนึกว่าใครเ็นดูเรากลับไล่ตะเพิดไปโดยไม่ฟังเสียงอะไรทั้งสิ้น

เพียงแต่กล่าวมาข้างต้นนี้ ก็เห็นได้ว่าถ้าเรามองไปในด้านใดก็ย่อมเป็นไปในด้านนั้น จะไม่สนใจเสียเลยที่เด็ยนั้นไม่ได้แน่ แต่ว่าคนที่เคยมีเด็กหรือเลี้ยงเด็ก หรือเคยเป็นครูเด็กเล็ก ๆ มาแล้วเท่านั้นจึงจะมีความรู้สึกประการหนึ่งขึ้นมา สิ่งนั้นคือรักอกภัย นึกเอ็นดูในความไม่ประสาของเด็ก ซึ่งอยากจะเรียกว่าเราได้ยกให้เด็กแล้วว่า เด็กก็มีชีวิตและจิตใจเหมือนกัน เด็กบางคนก็พบมา นิ่งหรือนอนนิ่งเฉย ๆ ไม่ได้จริง ๆ แม้เวลาจะกิน เว้นไว้เสียแต่ว่าจะหลับไปแล้วเท่านั้น และฤทธิเดชเพราะห่วงเล่นหรือเพราะความขี้เนื้อ บางคนยังถึงกับละเมอเพื่อฝันถึงเรื่องและทำทางการเดินเสียอีก ความขี้เนื้อใหญ่โตซึ่งต้องรับหน้าที่ดูแลคงไม่อาจจะสนุกใจเบิกบานอยู่ไหนทุกวันทุกคืน รู้สึกเห็นัดเห็นอยปวดหัวปวดใจอยู่ไม่ใช่บ่อย ผลอไผลก็จะลงโทษเข้า ให้หนักมือไปหน่อยก็กลับมา

คิดได้ภายหลังว่าไม่ควรจะไปลงโทษแกลเลย เพราะเด็กนั้นยังเป็นผู้ ไม่มีความคิดมีแต่ความจำเท่านั้น ทางแก้ที่ใช้อยู่ ๆ จึงมักได้แก่การหาของเล่นที่แกลชอบและเหมาะสมมาให้เป็นการแก้ความช่นไปได้บ้าง แต่ก็มีผลเพียงชั่วคราวคราวเท่านั้น พอเบื่อของเล่นช่นนั้นก็จะกลับช่นอีก หรือมีช่นนั้นผู้หาของให้เล่นก็กลับจะต้องใช้เวลาไปเพราะความช่นของแกลเสียอีก เป็นต้นว่าให้เล่นรถ แต่แกลกลับแกะเครื่องในรถออกหรือทำให้เสียก็ต้องไปช่วยซ่อมให้ ซึ่งรวมความว่าเสียทั้งเงินและเวลาอีกด้วย

พูดถึงความช่นของเด็ก ทุกคนคงยอมรับว่าได้พบปะกันแล้วทั้งนั้น บางคนแม้แต่อยู่ในรถโดยสารแกลจะอยู่ตลอดเวลาไม่ยุ่งกับของของแม่เช่นกระเป๋าสตางค์ ผ้า ก็ไปยุ่งกับพ่อ เช่นดึงเนคไทเล่นบ้าง แะง์หนังสือที่พ่อกำลังอ่านมาดูเสียบ้าง แล้วแทนที่จะส่งคืนเมื่อคุณพ่อใจแล้ว กลับโยนออกไปนอกหน้าต่างรถ เราผู้ซึ่งมิใช่เจ้าของเด็กนั้นและมิใช่เจ้าของหนังสือที่ถูกโยนทิ้งไปนั้นก็จะมองเด็กด้วยความเอ็นดูว่าไร้ใจ และพร้อมกับยิ้มให้แก่พ่อแม่ของเด็กนั้น แต่มักจะพร้อมไปกับการส่ายหน้า ซึ่งมีใจหมายความว่าโกรธหรือเกลียดเด็ก เพียงแต่แสดงให้เห็นว่าน่าระอาใจในความน่ารักของแกลเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นไปตามธรรมชาติตามวัยของเด็ก ดังนั้น เราน่าจะได้พิจารณายกประโยชน์ด้านดีไว้ให้กับแกลบ้างไม่ควรจะดูคั่นอย่างรุนแรงหรือทำโทษ แต่ควรหาของเล่นให้แกลหรือหาที่เล่นเป็นบริเวณให้แสดงความเด่นในทางช่นของแกลให้ได้เต็มที่ตามโอกาส

เรื่องบริเวณ หรือ สนามเด็กเล่นนั้น บ้านในพระนคร ต้องประสบ กับปัญหานี้ อย่างหนัก เพราะส่วนมากเป็นบ้านเช่า ห้องแถว ตึกแถว เด็กจะหาบริเวณที่ไหนมากระโดดโลดเต้น การจะไปเล่นยังที่ทางการจัดไว้ก็เห็นจะไม่มีหวัง เพราะไปมาไม่สะดวก จะต้องมิใช่ผู้ใหญ่ควบคุมไปอีก จึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปวัน ๆ หนึ่ง คือ เล่นบนที่นอนหรือที่ตมตรงปูที่นอนเมื่อเก็บแล้ว เด็กย่อมอยู่ในเขตจำกัด เครื่องเล่นก็ย่อมจำกัดไปตามความเหมาะสมของบ้านหรือที่พักอาศัยนั้น เด็กในลักษณะเหล่านี้ เมื่อถึงเวลาไปโรงเรียนด้วยตนเองและกลับโดยตนเองด้วยมักจะไม่ค่อยเคยไปโรงเรียน เพราะต้องการจะได้ใช้สนามของโรงเรียนและเพื่อนนักเรียนหาความสนุกสนานแทนการเล่นในที่จำกัดอยู่ที่บ้านและเล่นกับพี่ ๆ น้อง ๆ ซึ่งไม่ออกรสชาติอะไร ถ้าถ้าเกิดเล่นหนักมือไปนิดก็จะถูกผู้ปกครองดุหรือลงโทษเสียอีก จึงกลายเป็นว่าเขาเล่นด้วยความสนุกปนความกลัวอยู่ตลอด

เวลา แต่นั่นแหละปัญหาในครอบครัวเช่นนี้การแก้ไขย่อมต้องอาศัยฐานะการครองชีพเป็นต้นทุนอยู่ด้วย

เมื่อพูดถึงเรื่องความกลัวของเด็ก ก็ใครจะชอถือโอกาสเล่าถึง ความจำเป็น และเป็นไปอีกสักนิด พ่อแม่หรือผู้ปกครองบางคนตั้งใจจะเข้มงวดและบังคับเพื่อให้เด็กเกิดความขลาดกลัวอยู่เสมอเพื่อป้องกันมิให้ลูกจนจะได้ดูแลได้ง่าย แต่ในบางครั้งผู้ปกครองก็ได้สร้างความขลาดกลัวให้แก่เด็กโดยมิได้ตั้งใจเลยก็มี ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า การสร้างความกลัวเพราะปลุกให้เกิดเป็นนิสัยแก่เด็กนั้น มิได้เกิดเป็นคุณประโยชน์อะไรมากนัก แม้จะกระทำไปด้วยความหวังดีก็ตาม เช่นเมื่อพาเด็กเดินไปพบกับสุนัขก็จะบอกว่า “เดินไปเถอะ ไม่ต้องกลัวมันหรอก มันไม่กัดอย่างแน่นอน” การที่ผู้ใหญ่พูดไปเช่นนั้นก็ตั้งใจแต่เพียงว่าต้องการให้เด็กเกิดความกล้าไม่ใช่ให้กลัว และตัวเองก็เชื่อใจว่าสุนัขมันต้องไม่กัดอย่างแน่นอน แต่ผลที่เกิดขึ้นกลับตรงกันข้ามจะเป็นมุกกลับก็ได้ คือแต่ก่อนไม่เคยคิดกลัวแต่พอได้ฟังคำเตือนของผู้ใหญ่ซ้ำเท่านั้น ก็ทำให้คิดไปว่าเจ้าสุนัขตัวนั้นคงจะเคยกัดใครมาแล้ว แต่ที่มันอาจจะไม่กัดในวันนี้นักเพราะผู้ใหญ่มาด้วย จึงทำให้สุนัขกลัว อย่างนี้เรียกว่าปลุกนิสัยให้เด็กกลัวสุนัขทั่วๆ ไปขึ้นมาแล้ว หรือเด็กกำลังปั่นป่วนเกาใจเล่นอยู่ผู้ใหญ่ก็ไปบอกว่าเดินไปเถอะไม่ต้องกลัวมันหรอกฉันจะคอยรับ อย่างนี้แต่ก่อนเด็กก็ไม่คิดเรื่องกลัวตก แต่พอได้ฟังผู้ใหญ่บอกก็เลยคิดกลัวพลตกหรือแม้แต่เกาใจเคยขึ้นไปนั่งเล่นเด็กก็กลัวไปด้วย นี่ข้าพเจ้ากล่าวตามความเข้าใจและจากสามัญสำนึกมิได้พาตึงอ้างอิงถึงวิชาการแต่อย่างใด

ผู้ใหญ่บางคนก็ค่อนข้างจะกลัวตายหรือกลัวเชื้อโรคมาน้อย แม้แต่มีคนแปลกหน้ามาหาหรือพูดด้วย ก็จะไม่ได้เป็นคนขอสถานแต่กายสกรปรกก็ทำกริยาเขามีอึดจุมอึดปาก กริยาเช่นเมื่อเด็กได้เห็นกจำเอาไว้และทำให้เข้าใจว่าเชื้อโรคนั้นมาได้จากทุกคน ยิ่งคนไม่รู้จักมาก่อนด้วยแล้วยิ่งมีเชื้อโรคติดตัวมากที่สุด ความจริงการแพร่ของเชื้อโรคนั้นมันง่ายจริงเหมือนกัน กลัวไวก็ไม่เสียหายอะไร แต่ว่าถ้าทำเช่นนั้นออกจะรู้สึกว่ามันค่อนข้างมากเกินไป แทนที่จะยังเกิดผลดีแก่ตัวเองมากนัก กลับทำให้คนอื่นคิดว่าเป็นการแสดงกริยาที่ขาดมารยาทสมกับที่ผู้ใดเสียมากกว่า

ก่อนจบบทความเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวเป็นการสรุปและเสนอข้อคิดเห็นซึ่งส่วนมากข้าพเจ้าได้มาจากประสบการณ์สักอย่างหนึ่งว่า ขอให้คิดว่าเด็กนั้นแม้อายุจะน้อยยังไม่มีความคิดแต่ก็มีความจำอยู่เป็นทุนและนับวันก็จะมากขึ้นและลืมยากกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นที่เราพูดกันว่าเด็กเปรียบเหมือนผ้าสีขาว จึงเป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง เมื่อเราจะอบรมสั่งสอนแม่จะตั้งใจหรือไม่ก็ดี หรือแม่จะได้กระทำไปด้วยเจตนาหวังดีแก่เด็กก็ตาม ขอให้ใคร่ครวญทบทวนดูสักเล็กน้อย พยายามให้เด็กเป็นตัวของตัวเองให้มากที่สุดเมื่อเห็นว่าไม่ผิดหรือออกนอกเส้นทางไม่นัก ก็ไม่ควรให้เด็กเกิดความฉลาดกลัวโดยขาดเหตุผลเพราะมันเป็นผลร้ายแก่เด็กอยู่ไม่น้อย เมื่อพลาดลงไปแล้วก็ยากที่จะแก้ไขได้ เช่นเดียวกับผ้าสีขาวเมื่อถูกน้ำย้อมปนด้วยสีอื่นแล้ว แม้จะซักให้สะอาดปานใดก็คงจะไม่ขาวบริสุทธิ์เหมือนเดิมไปได้ และถ้าซักมากครั้งเข้าแทนที่ผ้านั้นจะตกลับขาดเสียหายไปเลย ซึ่งการเลี้ยงและอบรมเด็กก็ไม่ต่างอะไรกันกับเรื่องของผ้านี้ดังได้กล่าวมาแล้ว

ดังนั้นเมื่อท่านต้องการ ให้เด็ก ของท่าน และ เด็ก ของชาติ เติบโต ขึ้น ชนิด เต็มไปด้วยคุณภาพและไม่ทำความวิตกกังวลหนักใจหรือผิดหวังแก่ท่านในภายหน้าแล้ว ก็ขอได้โปรดช่วยกันคำนึงและให้ความสนใจแก่เด็กให้มากที่สุดด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติและตัวของท่านนั่นเอง.

ความรู้เกี่ยวกับ

ส ต ม ป

รวบรวมโดย กวี ศรีเวศร

△

ความคิดริเริ่มของดัชเชส

หลังจากเจ้าชายพระองค์น้อยได้ทรงขึ้นประท้วง เรื่องการลอบอ่านจดหมาย ดัชเชสก็ได้รับตีตราไปรษณีย์แล้ว เรื่องซึ่งมีมูลความจริงนักเลาติดกันทั่วประเทศฝรั่งเศส เมื่อดัชเชสถูกประท้วง ก็ไปโศกครวญกับดัชเชสแห่งลองกัวล์ ชนิษฐาของเจ้าชายแห่งกองเด ดัชเชสแห่งลองกัวล์เป็นผู้มีสิริโฉมงดงาม และมีน้ำพระทัยเมตตากรุณา แต่เป็นศัตรูสำคัญของมาซารินผู้รักของพระนางแอนน์ ดัชเชสจึงไม่เป็นที่ปรารถนาของราชสำนักพระนางแอนน์ สถานการณ์ทางการเมืองขณะนั้น ทำให้ไม่ว่าทั้งผู้รักมาซารินหรือผู้ตีตราไปรษณีย์ ซึ่งทำหน้าที่ตำรวจลับต่างก็พร้อมที่จะตัดขาดจากวงขุนนางฝรั่งเศส ทั้งฝ่ายมาซารินผู้รักพระนางแอนน์ และฝ่ายศัตรูของมาซาริน ต่างก็หวังผลประโยชน์ในความลับทางจดหมาย ดังนั้นจึงทำให้ดัชเชสไม่มีทั้งมิตรทั้งศัตรู ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านการปลดปล่อย หรือผลประโยชน์ส่วนตัว แต่โดยที่ดัชเชสเคยมีความสัมพันธ์อันดีกับดัชเชส จึงเป็นการง่ายแก่เขาที่จะไปติดต่อกับดัชเชสซึ่งลี้ภัยไปอยู่ในเบอร์โดซ์เพราะเหตุผลที่ว่า แม้ชาวปารีสจะมีความไม่พอใจ และเขาก็เสียดายอยู่ระหว่างการชิงอำนาจทางการเมืองสองฝ่าย แต่ตำแหน่งนี้อาจทำรายได้ให้แก่เขาก็ได้ เพียงแต่คิดอะไรสักอย่างมาเปลี่ยนแปลง เขาได้ฟังดัชเชสอย่างตั้งใจ

“พนักงานไปรษณีย์ของท่าน” ดัชเชสพูด “จะพอใจกันมาก ถ้าคำสั่งจดหมายได้มีการชำระล่วงหน้าด้วยเงินสด ผู้ส่งจดหมายไม่ต้องถูกสอบสวน เรื่องส่วนตัวเกี่ยวกับของที่อยู่ในซอง ไม่ว่าจะเป็นเขียนแผ่นเดียวหรือไม่ก็ตาม แต่ขอถามหน่อยเถอะ ท่านเชื่อความลับในจดหมายที่เขียนชื่อไว้ด้วยนั้นหรือเปล่า ศัตรูของท่านจะเฝ้าพอที่จะได้ตอบความลับให้ท่านได้หรือ”

ดัชเชสลูกชนายนและชนเคษชนบางๆ ซึ่งดัชเชสใช้ฉันทัดหมายให้ฟุเกท์โดยทำขึ้นจาก
ไอซิงกลัสสารชนิดหนึ่งซึ่งได้เป็นที่นิยมใช้ในการไปรษณีย์ในสมัยนั้นอย่างแพร่หลาย

“เอาชิ้นๆ อย่างนี้ ปิดบนแผ่นกระดาษ” ดัชเชสกล่าว “แล้วให้ช่างหลวง
ประทับตราอาร์มของพระเจ้าแผ่นดิน และบอกราคาไว้ ๒ ชู เอาแถบบางๆ นี้ออกวางขายให้ทั่วไป
เพื่อทุกคนจะซื้อติดจดหมายของเขาได้ ติดตั้งตู้ไปรษณีย์ทุกส่วนของเมือง เพื่อว่าใครๆ แม้แต่
พระเจ้าแผ่นดินก็จะส่งจดหมายได้ โดยไม่มีคนภายนอกสังเกต ด้วยวิธีการเช่นนี้ ท่านก็จะขจัดความ
ยุ่งยากได้และท่านก็จะได้ทั้งเงินและมิตร”

นิโกลาส์ ฟุเกท์ ได้ดำเนินการตามคำแนะนำอันเฉียบแหลมของดัชเชส ดังนั้นด้วย
พระราชกฤษฎีกาลงวันที่ ๘ เดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๖๖๕ เบร์ซีเออร์ เดอ เวแลร์ (M. de Vélayer)
ก็ได้รับพระราชทานสิทธิ จากพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ในการจัดตั้งไปรษณีย์แห่งกรุงปารีส ศูนย์กลาง
ในการขายแถบกระดาษใช้ปิดจดหมายส่งทางไปรษณีย์ (billets port payé) อันเป็นการเก็บค่า
ส่งจดหมายล่วงหน้าตามความคิดของดัชเชส แห่ง ลองกีว็อลล์ สำนักงานตั้งอยู่ในวังหลวง ชนแถบ
กระดาษพิมพ์ตราอาร์มนี้ขายแก่คนทั่วไป ไม่ว่าคนมีเงินในราคาที่ยกไว้แน่นอน

ต่อมาบริการไปรษณีย์ปารีสได้รับการปรับปรุง โดยจัดตั้งสถานที่ขายแสดงแบบ
เพิ่มขึ้นอีกหลายแห่ง แสดงแบบของการไปรษณีย์กรุงปารีสขอได้จากผู้ดูแลสถานที่ราชการต่างๆ ตาม
โบสถ์และแม้แต่ในคุกก็ขอได้จากพัสด

ตู้ไปรษณีย์ได้ติดตั้งตามถนนใหญ่ทุกสายและเก็บวันละ ๓ เวลา คือ ๖.๐๐ น. ๑๑.๐๐ น.
และ ๑๕.๐๐ น. เดียวกันจดหมายรักของพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔ ถึงมือลูกสาวพี่สาวเครือญาติ นาง
สนองพระโอษฐ์มาซารินและฟุเกท์ ต่างก็มีรายได้เป็นอย่างดีเป็นแก่นสาร ชาวกรุงปารีสก็พอใจ ตำรวจ
ลับของมาซารินก็ทำงานได้ประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิม ข้อความที่ได้จากจดหมายทางไปรษณีย์
สมัยต้นนั้น ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นเรื่องโคมลอย

แต่แปลกทีเดียว ที่การก่อตั้งไปรษณีย์อันเป็นผลจากความคิดอันเป็นส่วนตัว ระหว่าง
ดัชเชส แห่ง ลองกีว็อลล์กับฟุเกท์ และการดำเนินงานของ เบร์ซีเออร์ เดอ เวแลร์ ตั้งอยู่ชวาระยะเวลา
อันสั้นก็ถูกพวกปฏิวัติชิงครอง และเลิกไปในที่สุด เพราะเหตุว่ายังไม่ถึงเวลา

LIRT

เรื่องราวการไปรษณีย์ของประเทศซาร์ดิเนีย

ซาร์ดิเนีย เป็นเกาะอยู่ในประเทศอิตาลี เคยเป็นประเทศเอกราชในระยะ ๑๐ ปีแรก ของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ การไปรษณีย์ของซาร์ดิเนีย รัฐเป็นผู้ผูกขาด และอยู่ภายใต้พระราชอำนาจของกษัตริย์ผู้ครองเกาะซาร์ดิเนีย มีเรื่องเล่าถึงความแปลกประหลาดของแสตมป์ประเทศนี้ ผู้ไปรษณีย์ของประเทศซาร์ดิเนียจะให้คนดูแลสอดส่องอย่างใกล้ชิดว่าจะไม่มีจดหมายพิเศษขึ้นมา และลงไปโยนมิได้ผ่านมือของไปรษณีย์รัฐบาล รอดไปได้แค่ฉบับเดียว กฎหมายอันเข้มงวดรุนแรง ได้บัญญัติห้ามส่งจดหมายโดยทางส่วนตัว และจดหมายทุกฉบับจะต้องเขียนภาษา อิตาลีและเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะเป็นไปได้ทีเดียว ตัวอย่างเช่น บางส่วนของประเทศ ที่ห่างไกลจากชุมชน การส่งจดหมายก็ต้องอาศัยความช่วยเหลือกันเป็นส่วนตัว แต่ในกรณีเช่นนี้ จะต้องนำจดหมายไปฝากทำการไปรษณีย์ก่อนเพื่อเสียแสตมป์ และค่าภาษีจดหมาย ขอบังคับเช่นนี้เป็นภาระทำให้เสียเวลาไปโดยไม่จำเป็น ถ้าใครจำเป็นต้องส่งจดหมายเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังที่แห่งหนึ่งเป็นระยะทาง ๒ ไมล์ เขาก็ต้องนำจดหมายไปยังที่ทำการไปรษณีย์ก่อน ซึ่งอยู่ไกลออกไป ๑ ไมล์ ดังนั้นจึงหมายความว่า ชาวที่ส่งไปต้องใช้ระยะทาง ๓ ไมล์ แทนที่จะเป็นเพียง ๒ ไมล์ ตามความเป็นจริง

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๘๓๘ ได้มีพระราชกฤษฎีกา ออกมาฉบับหนึ่ง เป็นการเปลี่ยนแปลงระบบบริการไปรษณีย์เสียใหม่ กล่าวคือ ทำกระดาษเขียนจดหมายที่พิมพ์แสตมป์ไว้ในตัว (carta postale bollata) คล้ายๆ กับ Air Letter ของกรมไปรษณีย์ไทยปัจจุบันนี้ ข้อแตกต่างแสตมป์เรียกว่า ซองซาร์ดิเนีย (Sardinian Cover) ใกล้เคียงกับแสตมป์เป็นภาพคนขี่ม้าเร็วชาวสก็อต อันเป็นสัญลักษณ์ของไปรษณีย์มาจนทุกวันนี้ ของจดหมายสำเร็จรูปแบบนี้ จำกัดให้เขียนได้เพียงแผ่นเดียว และต้องพับแบบที่ให้แสตมป์เห็นได้จากภายนอก มี ๓ ราคาด้วยกันคือ ของราคา ๑๕ เซ็นต์ หรือ ๓ ซอลติ ใช้ส่งในรัศมี ๑๕ ไมล์ ของราคา ๒๕ เซ็นต์ หรือ ๕ ซอลติ ใช้ส่งได้ไกล ๓๕ ไมล์ และของราคา ๕๐ เซ็นต์หรือ ๑๐ ซอลติ สำหรับใช้ส่งที่ระยะทางเกินกว่า ๓๕ ไมล์ เรื่องเด่นของระบบนี้ ก็คือ การใช้ลายน้ำบนเนื้อกระดาษเพื่อบังคับปลอม

การคิดประดิษฐ์ของด้าเร้รูปแบบนี้ ซึ่งเหมือนกับ Air Letter ที่กรมไปรษณีย์ทำออกจำหน่ายในขณะนั้น ไม่ปรากฏชื่อผู้คิดประดิษฐ์ขึ้นมา แต่นับว่าเป็นที่น่านับถือมากทีเดียว เพราะคิดขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๑๘ แต่ก็ยังใช้ของด้าเร้รูปแบบนี้กันอยู่ทุกวันนี้

ต่อมาผู้ปกครองประเทศได้ละโมภในการเรียกเก็บเงินจากบริการไปรษณีย์ ได้ประกาศว่า ของไปรษณีย์ด้าเร้รูปแบบนี้ (carta postale bollata) ไม่ว่าจะเป็นชนิดราคา ๓, ๕ หรือ ๑๐ ซอลดี ไม่ใช่เป็นค่าไปรษณียากร แต่เป็นเพียงค่าธรรมเนียม อนุญาตให้ส่งจดหมายได้เท่านั้น ต้องไปเสียค่าแสตมป์ที่ทำการไปรษณีย์อีก ซึ่งพิมพ์ไว้บนชั้นกระดาษต่างหาก แล้วติดบนซองจึงจะส่งทางไปรษณีย์ได้ ด้วยเทคนิคเช่นนี้ ค่าของไปรษณีย์ด้าเร้รูป จึงเก็บแทนภาษีไปรษณีย์ที่เก็บเพิ่มเติมจากค่าส่งจดหมาย เป็นทั้งความคิดริเริ่มและความฉลาดแกมโกง แต่ที่สำคัญคือ เป็นผู้นำในเรื่องแสตมป์ซึ่งมีขึ้นในเกาะอังกฤษอีกศตวรรษหนึ่งต่อมา

ข้อความของพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ไม่ให้ความเป็นธรรม ทำให้ชาวชาร์ดิเนีย ผู้เขียนจดหมายต้องลงมือเปิดซองเดี๋ยวจึงอ่านและไม่ปลอดภัย

“ด้วยตามพระราชกฤษฎีกา ปี ค.ศ. ๑๗๗๒ ได้ระบุนำส่งจดหมายโดยวิธีอื่นใด นอกจากทางไปรษณีย์ของรัฐ ได้กลายเป็นภาระแก่คนในปกครอง เราจะอนุญาตให้มีการส่งจดหมายถึงกันโดยส่วนบุคคลได้ในอนาคตตามระเบียบที่ระบุไว้ ซึ่งเราถือว่าจำเป็นในการป้องกันความเดือดร้อน จากความเสียหาย อันมิบังควรจะเกิดขึ้น ในการกำหนดกฎเกณฑ์ป้องกันเหล่านี้ วัตถุประสงค์สำคัญก็คือ การรวบรวมค่าธรรมเนียม เพื่อทำให้การคมนาคมและสังคมได้ดำเนินไปอย่างสะดวก อาศัยอำนาจข้างต้น เราจึงมีจุดมุ่งหมายเก็บภาษีจดหมาย เพื่อคุ้มกันความเสียหาย และค่าใช้จ่ายอันเกิดจากบริการสาธารณะนี้”

ผู้ปกครองประเทศชาร์ดิเนีย จึงคงไว้ซึ่งระบบการสอบสวนและความไม่เสมอภาคของประชาชนอยู่ต่อไป และระบบของฝรั่งเศสนั้นก็เหลืออยู่เพียงความเข้มแข็งของอำนาจตำรวจ กับภาระภาษีอันหนักเท่านั้น

มาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติการได้ระบุมาระจำยอมของประชาชน ซึ่งได้รับเลือกภาพในการใช้แสดงตนว่า

บุคคลใดถูกค้นพบว่า มีจดหมายฉบับเดียว ซึ่งเขียนลงบนกระดาษ โดยมีได้แสดงตนจะไม่ถูกปรับไหมหรือถูกลงโทษ ก็ต่อเมื่อบุคคลผู้นั้น พิสูจน์ตนนายไปรษณีย์ได้ว่า ตนได้จดหมายฉบับนั้นมาโดยไม่เป็นการหลีกเลียงกฎหมาย การผ่อนผันนั้นจะไม่ยอมยกเว้นแก่ผู้ที่ถูกค้นพบมีจดหมายในครอบครองเกินกว่าหนึ่งฉบับ ถ้าบุคคลที่ถูกค้นพบมีจดหมายอื่นจะนำไปส่งเพียงฉบับเดียว สามารถพิสูจน์ตามจำหน้าและความรีบด่วน อันต้องส่งข่าว เจ้าพนักงานผู้จับกุมจะไม่รับจดหมาย แต่จะปล่อยให้ผู้ส่ง นำส่งตามจดหมาย หลังจากได้ให้ข้อ และแหล่งที่มาของจดหมายกับตำบลที่อยู่บนของจดหมาย เพื่อการสืบสวนต่อไป”

ตามข้อความข้างต้น จึงไม่เป็นการยากที่จะทำให้มองเห็นไปว่าคนถือตราเขาสัตว์นั้นเองที่ออกมา “อาญากร” ที่พกจดหมายเกินกว่าหนึ่งฉบับ โดยมีได้แสดงตนของทางราชการในสถานที่ต่างๆ ตามบ้าน เขา ที่ราบ ห้วยเกาะชาวดิน

เบียร์สิงห์

๒
แก้กระหาย
คลายเหนื่อย

บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด

บางกระบือ พระนคร โทร. 47008-9

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การร่าง

รัฐธรรมนูญฝรั่งเศส

โดย เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์

(ต่อจากฉบับก่อน)

เดอะโกลด์เห็นว่า การที่ประธานาธิบดีฝรั่งเศสจะสามารถเดินทางไปอัลเจียร์ถ้าหากมีอำนาจนั้น ประธานาธิบดีจะต้องมีอำนาจที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้มากกว่าอำนาจในแบบทั่ว ๆ ไปที่ประชุมของรัฐพึงมีเท่านั้น ควรจะต้องมีอำนาจที่จะเป็นผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญและเป็นผู้พิทักษ์ของเอกภาพของชาติด้วย โดยเหตุที่ท่านเชื่อและมีประสบการณ์ส่วนตัวเช่นนั้นเอง ท่านจึงได้ขอยืนยันที่จะให้อำนาจพิเศษแก่ประธานาธิบดีในมาตรา ๑๖ ซึ่งจะทำให้ท่านตาม มาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๘ มีความหมายมากขึ้น เมื่อเราศึกษาประวัติส่วนตัวของ เดอะโกลด์ย้อนวันแต่สมัยเด็ก ๆ ที่ท่านนิยมชมชอบกษัตริย์มากโดยเฉพาะภายหลังปี ๑๙๔๐ แล้วนั้น ล้วนแล้วแต่ทำให้ท่านเชื่อถ้อยในแนวความคิดที่ว่า ประธานาธิบดีจะต้องเป็นประมุขของรัฐที่สมบูรณ์ บรรดาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ท่านมีความคิดเรื่องประธานาธิบดีเช่นนั้น ได้แก่เป็นหัวหน้าฝรั่งเศส เสรีในตอนสงคราม เป็นประธานาธิบดีชั่วคราวที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลชั่วคราวในระหว่าง ปี ๑๙๔๔-๑๙๔๖ รัฐธรรมนูญฝรั่งเศสสาธารณรัฐที่ ๔ ทำให้ตำแหน่งประธานาธิบดีอ่อนแอลงไปอีกเช่นเดิมซึ่งทำให้ท่านไม่สบายใจ ความหวังของท่านที่ว่า ถ้าหากเกิดสงครามโลกขึ้นอีกครั้ง ภายหลังปี ๑๙๔๕ แล้ว รัฐบาลฝรั่งเศสก็จะอ่อนแอไม่มีประสิทธิภาพเหมือนในปี ๑๙๔๑ นั้นเอง(๖๘)

(๖๘) ในวันที่ ๗ ธันวาคม ๑๙๔๑ เดอะโกลด์ได้พยากรณ์ไว้ว่า หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ แล้วจะ มีการแข่งขันการมีอำนาจระหว่างรัสเซียกับสหรัฐ โปรดดู Colonel Pussy (ชื่อจริง Andre Dawavrin), Souvenirs 2e Bureau, Londres, (Monte Carlo, 1947 P.236), ผู้เขียนเป็นหัวหน้าหน่วยสืบราชการลับของ เดอะโกลด์ในหน่วยใต้ดิน

ความไม่พอใจในการทำลายจักรวรรดิโพ้นทะเลของฝรั่งเศส ท่านเป็นคนแรกที่รวบรวมผู้คนเป็น
ขบวนการใต้ดินและต่อมาเป็นผู้แพ้ในทางการเมืองเพราะสถาบันทางรัฐธรรมนูญไม่เปิดโอกาสให้ท่าน
และการที่ท่านอยากให้ตัวท่านเองเป็น “ทุนของชาติ” (national capital) ซึ่งชาติจะเรียกใช้ได้
ในยามคับขัน เดอโกลด์ได้ทฤษฎีของท่านครั้งแรกที่เมืองบียเยอร์ (Bayeux) ในวันที่ ๑๖
มิถุนายน ๑๙๔๖ ซึ่งท่านได้เริ่มต้นขบวนการคัดค้านรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๔ ปลายปี ๑๙๔๖
นั้น ท่านได้แสดงสุนทรพจน์เพื่อให้เห็นความจำเป็นที่จะให้ประธานาธิบดีมีอิสระและมีอำนาจ
พิเศษ (๖๙)

การยกฐานะของประมุขของรัฐให้สูงไปกว่าอำนาจบริหารธรรมดา นั้น เป็นครั้งแรก
ในประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสและในประวัติศาสตร์รัฐธรรมนูญของฝรั่งเศส ทั้งนี้เป็นการทำให้ระบอบ
รัฐสภาได้มีโอกาสมี “ฝ่ายบริหารในยามคับขัน” (emergency executive) ที่มีอำนาจสูงกว่า
องค์การอื่น และมีอำนาจมากกว่าอำนาจบริหารในยามปกติหลายเท่าและมีอำนาจไม่จำกัดอีกด้วย
เราอาจสงสัยว่า สถาบันของประธานาธิบดีซึ่งมีอำนาจในด้านต่างประเทศด้วยนั้นจะมีอำนาจหรือ
องค์การใหม่ขึ้นในรัฐธรรมนูญเป็นองค์การที่ ๕ ที่จอห์น ล็อก เรียกว่า อำนาจทางการเมือง
(federative power) (๗๐)

ผู้เขียนขอกลับมากล่าวถึงร่างรัฐธรรมนูญของ ก.ว.ผ. ในปี ๑๙๔๓ เสียก่อน เราจะ
ต้องไม่ลืมว่าในปีนั้น บุคคลสำคัญๆ ในทางรัฐศาสตร์และทางการเมืองที่ทรงวิชาการเชื่อถือมาก
เช่น Francois de Menthon, Paul Coste - Floret, P.H. Teitgen และ Paul Bastid เห็นชอบ
ด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญของ ก.ว.ผ. แต่บุคคลเหล่านี้เห็นด้วยกับแนวความคิดของเดอเบรหลาย
ประการ บุคคลเหล่านี้เป็นนักนิตินิยมสมัยใหม่ (modern légiste) ซึ่งเชื่อในหลักการของสาธารณ-
รัฐและสาธารณรัฐจะต้องเป็นรัฐบาลในตัวของตัวเอง (๗๑)

(๖๙) De Gaulle, Discours et Messages, op. cit., pp. 743-744

(๗๐) เกี่ยวกับแนวความคิดเห็นของล็อกในเรื่องนี้ โปรดดู เลอชาตี วงศ์โกมลเชษฐ์ ทฤษฎีการเมือง
และสังคม, ๒๕๐๖,

(๗๑) โปรดดู Debré La République et son pouvoir, op. cit., pp. 151, 161

นอกจากหลักการในรัฐธรรมนูญจะมาจากสมัยเป็นหน่วยได้คืน และมาจากร่างของ ก.ว.ฝ. แล้ว รัฐธรรมนูญปี ๑๙๔๖ (สาธารณรัฐที่ ๔) ก็ได้ให้หลักการบางประการด้วย พวกนกเสรีนิยมอย่าง Paul Coste-Floret และ Francois de Menthon ในระหว่างสงคราม ทั้งสองคนนี้ได้สนับสนุนประธานาธิบดีให้มีอำนาจอย่างในรัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๘ กลับคัดค้านหลักการนี้ในปี ๑๙๕๘ (๗๒) ทั้งสองคนได้เข้าร่วมกับฝ่ายที่เสียชัยมากของรัฐธรรมนูญปี ๑๙๔๖ แล้วเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลายตำแหน่ง พวกอื่นที่ไม่อาจจะทนร่วมรัฐบาลสาธารณรัฐที่ ๔ หรือหาตำแหน่งให้ตนไม่ได้ก็ร่วมกันเดอะโกลด์ในการคัดค้านสาธารณรัฐที่ ๔ ตลอดมา

ในบรรดาพวกนกเสรีนิยมที่ร่วมกับเดอะโกลด์ในพรรคชื่อว่า Rally of the French People or Rassemblement peuples Francais (R.P.F) คือ มิเชล เดอะเบร กับ เรอเน คาปีตัน (René Capitant) ศาสตราจารย์วิชานิติศาสตร์ผู้เคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของเดอะโกลด์ในระหว่างปี ๑๙๔๔-๑๙๔๕ ทั้งสองมีฐานะเป็นนักทฤษฎีรัฐธรรมนูญของพวกโกลลิสต์ตลอดมา ทั้งสองคนได้กล่าวโจมตีสาธารณรัฐที่ ๔ ว่าเป็น “รัฐบาลโดยพรรคการเมืองหลายพรรค” (régime des partis) เกือบจะกล่าวได้โดยไม่ผิดพลาดว่า โครงการปฏิรูปรัฐธรรมนูญทุกครั้งจะมีคนใดคนหนึ่งใน ๒ คน หรือทั้งสองร่วมกันคิดค้นเสนอขึ้นนั้น ภายหลังฝรั่งเศสได้เอกราชหลังสงครามแล้ว เดอะเบรได้ใช้นามปากกาว่า Fontevault ได้เขียนบทความหลายเรื่องลงในหนังสือพิมพ์ Les Cahiers Politiques ซึ่งเป็นนิตยสารของ ก.ว.ฝ. (๗๓) บทความเหล่านั้นแรกเริ่มเดิมทีก็มุ่งที่จะให้เป็นบันทึกถึงเดอะโกลด์ แต่เมื่อท่านนายพลพ้นจากตำแหน่งราชการแล้ว เดอะเบรก็ยังส่งบันทึกถึงท่านอยู่เสมอ ในระยะนี้เองเดอะเบรได้วิจารณ์สาธารณรัฐที่ ๔ ในลักษณะ

(๗๒) Paul Lacoste-Floret, “Quelques Idées sur la Constitution de Demain,” in Michel & Mirkin-Guetzévitch, Les Idées Politiques Sociales de la Resistance, (Paris, 1959); Francois Menthon, “Vers la Constitution de la quatrième République” Les Cahiers Politique Nos. 15-24.

(๗๓) บทความต่างๆ ปรากฏในหนังสือ Les Cahiers Politiques, pt. 1945 ซึ่งเป็นฉบับสุดท้ายออกโดย ก.ว.ฝ. (ฉบับเดือนพฤศจิกายน ๑๙๔๔-ตุลาคม ๑๙๔๖)

ที่ต่อมาอีก ๑๒ ปี ได้กลายเป็นหลักการทางการเมืองของเขา คำวิจารณ์ของเขาก็คือ ระบอบรัฐบาลในสาธารณรัฐที่ ๔ นั้นไม่มีวันที่จะชอบด้วยกฎหมายได้ เพราะไม่อาจจะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตนเองได้นั่นก็คือ การจัดรูปการปกครองเพื่อรักษาสถาปัตยกรรมของชาติ

ในระหว่างนั้น กาบิแตง (Capitant) สมาชิกสภาล่างรัฐธรรมนูญและผู้ก่อตั้งพรรคเดอะโกล์นิยมพรรคแรกคือ Union Gaulliste ในฤดูร้อนปี ๑๙๔๖ นั้นได้เสนอแนะเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่มีความคิดเห็นและหลักการคล้ายคลึงกับของเดอะเบร แต่กาบิแตงเห็นว่า รัฐบาลสาธารณรัฐที่ ๔ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะสถาบันนั้นขัดแย้งกับหลักประชาธิปไตย และการที่จัดตั้งรัฐสภาขึ้นประกอบไปด้วยพรรคการเมืองมากมาย ทำให้รัฐสภาถูกควบคุมโดยหัวหน้าพรรคการเมืองที่อยู่ในตำแหน่งตลอดกาล เพราะมีการเลือกตั้งแบบตามลัทธิ สาธารณรัฐที่ ๔ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับรัฐบาลขาดไป (๗๔) กาบิแตงจึงได้เสนอให้ใช้วิธีออกเสียงประชามติ (referendum) เป็นเครื่องมือในการปกครองประชาธิปไตยโดยตรง ซึ่งได้ปรากฏแล้วในมาตรา ๑๑ ของรัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๘

ในระหว่างปี ๑๙๔๘-๑๙๕๒ กาบิแตงกับเดอะเบรเป็นผู้เขียนบทความรายงานและการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิรูปรัฐธรรมนูญเสนอต่อที่ประชุมของพวกโกลลิสต์เป็นประจำ (๗๕) ในปี ๑๙๕๓ หลังจากที่เดอะโกล์สั่งให้พรรค R.P.F. ถอนตัวออกจากการเมืองนั้น กาบิแตงได้ถอนตัวออกจากพรรค และเดอะเบรเป็นผู้เดียวที่ยังพยายามกระจายแนวความคิดแบบเดอะโกล์ของเขาต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ในนิตยสาร ในการอภิปรายในสภา Council of the Republic และ

(๗๔) สุนทรพจน์ของกาบิแตงในระหว่างเวลานี้ได้มีผู้รวบรวมเป็นเล่มไว้ใน Premier Combat pour la Constitution: Discours Prononcés par René Capitant, Député du Bas-Rhin, Ancien Ministre, à la Première Assemblée Nationale Constituante (Strasbourg, 1946); René Capitant, Pour une Constitution Fédérale, (Paris, 1956).

(๗๕) ส่วนบทความจะปรากฏในเอกสารของ R.P.F. โปรดดู Debré, La République et ses problèmes, Paris, 1952, Ch. II. Vallon, op. cit., pp, 170-177.

LIRT

ในอนุสารเล่มหนึ่งพิมพ์ในปี ๑๙๕๗ เดอเบรได้ส่งเสริมให้เดอโกลด์กลับมาเล่นการเมืองอีกครั้งและมาปรับปรุงรัฐธรรมนูญอีก (๗๖) จึงไม่เป็นที่สงสัยเลยว่า ภายหลังที่เดอโกลด์กลับมามีอำนาจในปี ๑๙๕๘ แล้ว ท่านจะไม่มอบหมายให้เดอเบรเป็นผู้ร่างรัฐธรรมนูญ และไม่เป็นที่ยอมรับเลยว่า เดอเบรก็คงวางหลักใหญ่ให้คณะผู้ทำงานร่างตามที่เขาเชื่อว่าควรจะเป็น อย่างนั้น อย่างนี้มานานแล้ว และโดยเฉพาะหลักการที่ถูกทำลายเสียโดยสาธารณรัฐที่ ๔ นั้นเอง

ทั้งเดอเบรและกาปีตังคงไม่สามารถอดอ้างว่าตนเป็นผู้ริเริ่มแนวความคิดด้วยตนเองทั้งหมดทุกอย่างได้ เดอเบรได้ยอมรับว่าเขาได้เริ่มต้นคิดเรื่องการปฏิรูปรัฐธรรมนูญอย่างจริงจังก็เพราะได้ฟังปาฐกถาโดยเรอเน กาปีตังที่มหาวิทยาลัยสตราสเบิร์กในปี ๑๙๓๖ โดยกาปีตังได้อ้างว่าเขาเองก็ได้แนวความคิดหลายประการมาจากอาจารย์เก่าคือ เรมอง คาร์เร เดอมาลแบก (Raymond Carré de Malberg) (๗๗) มาลแบกเป็นนักทฤษฎีรัฐธรรมนูญที่มีคนรู้จักกันตั้งแต่เป็นผู้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากปรัชญาของเขอมนันมากและเป็นผู้คัดค้านนักทฤษฎีคนสำคัญ ๆ ของฝรั่งเศสเช่น ดูกูย (Duguit) แอสไมน์ (Esmein) และ โฮริอู (Haurion) เป็นต้น (๗๘) ที่เดอเบรสนใจในหลักปรัชญาของมาลแบกก็เพราะมาลแบกเป็นผู้วางหลักไว้ว่า การให้สัตยาบันรับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นแบบรัฐสภาว่าเป็นการแบ่งอำนาจที่แท้จริงนั้นเป็นการเข้าใจผิดอย่างยิ่ง ท่านผู้นั้นควรจะทบทวน

(๗๖) จุลสารดังกล่าวก็คือ *Ces princes qui nous gouvernent*, op.cit. ในขณะนั้น เดอเบรได้เขียนบทความเป็นประจำในหนังสือพิมพ์ประจำเขตเลือกตั้งของเขาชื่อ *Echo de Touraine* ได้เขียนบทความประจำให้แก่นิตยสารรายสัปดาห์ชื่อ *Carrefour* และในเดือน พฤศจิกายน ๑๙๕๗ ได้ออกหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ฉบับหนึ่งเองชื่อ *Le Courrier de la Colère* และล้มเลิกกิจการไปในเดือนกรกฎาคม ๑๙๕๐

(๗๗) โปรดดูบทความของเดอเบรโดยใช้นามปากกาว่า Fontevrault, "Vers une crise constitutionnelle," *Les Cahiers Politiques*, No. 7 (January 1946) p.63 สุนทรพจน์ของกาปีตังได้รวบรวมเป็นเล่มชื่อ *Dissours prononcés par M.René Capitant, Professeur de Droit en la Faculté de Droit et des Sciences Politiques sur l'œuvre Juridique de Raymond Carré de Malberg en Annales de l'Université de Strasbourg*, (Strasbourg, 1957)

(๗๘) โปรดดู Raymond Carré de Malberg, *Theorie Generale de l'Etat*, 2 Vols. (Paris, 1620)

ก็เพราะคนส่วนมากยอมรับคำอธิบายความหมายของคำว่า รัฐสภาแบบรัฐสภาของมองเตสกิเออ มากเกินไป ท่านให้ความเห็นว่า สภาร่างเป็นสภาที่มีอำนาจเหนืออำนาจของประชาชนและได้พยายามทำลายการแบ่งอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติเรื่อยมา

เมื่อแน่นอนแล้วว่าทฤษฎีเก่าๆ และหลักการเก่าๆ จะไม่มีอิทธิพลต่อเขาอีกแล้ว เดสเบรจึงได้มุ่งศึกษา เรื่องการเปลี่ยนแปลงสถาบันต่างๆ อย่างจริงจัง (๗๙) คำบรรยายของ กาบิตังในปี ๑๘๔๖ ตลอดจนบทความของเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิรูปรัฐธรรมนูญในระบอบนั้น เป็นผลมาจากประสบการณ์ส่วนตัวในเรื่องการปกครองของนาซีเยอมนั้น และการเกิดวิกฤตการณ์ ในทางการเมืองที่ทำให้ดูแมก (Doumergue) ต้องเสนอแนะให้มีการปฏิรูปรัฐธรรมนูญแล้วให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในเรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น (๘๐) จนกระทั่งเกิดความนัก อภิปรายที่สนใจเรื่องนี้อยู่มาตลอด ผู้แทนราษฎรพรรคคอนเซ็ปต์ฟิซ็อง อังเดว์ ตาดิเออ (André Tardieu) ซึ่งมีความคิดเห็น คล้ายกับของเดสเบร (๘๑) ทาดิเออเห็นว่าเมื่อนักการเมืองที่เป็น สมาชิกรัฐสภา ๓ คนควบคุมรัฐสภาเพื่อประโยชน์ส่วนตัวแล้ววิธีแก้ไขปัญหาคือที่สุดที่ทาดิเออเสนอ ก็คล้ายคลึงกับหลักการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญปี ๑๘๕๘ คือ มีประธานาธิบดีที่เข้มแข็ง ที่ได้รับเลือกตั้งจากคณะบุคคลที่ไม่ใช่ประชาชนโดยตรง และให้รัฐสภามีอำนาจในการออกกฎหมาย เฉพาะเรื่องที่สำคัญเท่านั้น (๘๒) (๘๓)

(๗๙) หลักฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้จะปรากฏใน E. Raybaud, Enquête sur les partis et groupements français (Marsein, 1938) สำหรับในระยะต้นๆ โปรดดู J. Carrere & G. Bourgin, Manuel des partis politiques en France, Paris, 1954.

(๘๐) R. Capitant, La Réforme du Parlementarisme, Pairs, 1934,

(๘๑) จงเปรียบเทียบ André Tardieu, l'Heure de la Décision, Pairs, 1934, and Debre, Ces Princes qui nous gouvernent.

(๘๒) ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปของทาดิเออนั้นจะปรากฏในหนังสือ Revolution a Refaire Vol. I. Le Rouverain Captif (Paris 1963 Vol. II. La Profession Parlementaire Paris, 1937) Alfred Pose, "Les Idee Politiques L' André Tadioux" In Andre Tarieux Paris 1957.

(๘๓) เรื่องเกี่ยวกับทาดิเออคัดค้านประชาธิปไตยในบั้นปลายของชีวิตนั้น โปรดดู Rewé Remond, La Droite en France de 1815 a nos jours, Paris, 1954. p. 218

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะบุคคลที่สนใจปัญหารัฐธรรมนูญที่แท้จริงในระยะปี ๑๙๓๐ กว่าๆ ได้แก่ Comité pour la Réforme de l'Etat เริ่มต้นขึ้นในปี ๑๙๓๕ คณะกรรมการนี้ประกอบไปด้วยบุคคลที่มีลักษณะค่อนข้างเฟรเดอหลายคนเช่น จัก บารดู (Jacque Bardoux) ราฟาแอล อาลิแบร์ (Raphael Alibert) และเอร์เนสต์ แมชีเย (Ernest mecier) และโยเซฟบาร์เตเลมีย์ (Joseph Barthélemy) (๔๔) โครงการที่คณะนี้เสนอในปี ๑๙๖๓ นั้นใกล้เคียงกับหลักการของเคอะโกลด์มากกว่าของ ทาติเออ เช่นการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญถึงเรื่อง legislative rationalization ได้เพื่อจำกัดขอบเขตอำนาจของรัฐบาลไว้โดยเฉพาะในการควบคุมรัฐบาล ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่บุคคลเหล่านี้จะร่วมร่างรัฐธรรมนูญให้รัฐบาลที่วิชี่ (Vichy) ได้ แต่เมื่อปรากฏชัดว่า บาเรเลอมีบาร์ดู และ อาลิแบร์ เป็นบุคคลสำคัญในรัฐบาลวิชี่และเป็นผู้ร่วมงานที่สนิทสนมของ จอมพลเปแตง (๔๕)

แม้บุคคลทั้งสามคนที่ร่วมกับ รัฐบาลเปแตงจะมีความคิดเห็นในทาง รัฐธรรมนูญ คล้ายคลึงกันก็ตาม แต่ก็คงจะเป็นแนวความคิดของผู้หวังดีต่อสาธารณรัฐทั่วไปที่พยายามจะชี้แจงว่า สถาบันของสาธารณรัฐนั้นอ่อนแอไม่มีประสิทธิภาพต่อไปอีกแล้ว และวิธีแก้ไขปัญหาคงจะมี อย่างไรก็ตามหากจะปรับปรุงสถาบันให้ดีขึ้นเพื่อรับใช้สาธารณรัฐอีกต่อไป ทั้งกลุ่มเคอะเบรและกลุ่ม ๓ คนนั้นมีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่น่าวิตกที่สุดก็คือ การมีรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารที่อ่อนแอแต่ รัฐบาลเข้มแข็งมั่นคงและมีผู้นำเป็นสมาชิกพรรคการเมืองต่างๆ ที่รักษามลประโยชน์ตนเองนั้นไม่

(๔๔) Jacques Bardoux, Ni communiste, ni hitlerienne: la France de demain. Un plan (Paris, 1937) เป็นการย่อโครงการดั้งเดิมที่ปรากฏใน La France de demain, son gouvernement ses assemblées, sa justice. โปรดดู Texte du Comité Technique pour la reforme de l'Etat (Paris, 1936)

(๔๕) รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะหาอ่านได้จาก Philippe Pétain, Quatre Années au pouvoir, (Paris, 1949) pp. 147-150 รัฐธรรมนูญวิชี่แตกต่างจากหลักการเดิมและจากรัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๘ ในเรื่อง เกี่ยวที่สำคัญคือ รัฐธรรมนูญวิชี่ได้ให้อำนาจประธานาธิบดีแต่งตั้งและถอดถอนนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีไว้ ซึ่งเป็นคำกล่าวหาหลักที่ว่า คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภา และเป็นการทำลายระบอบรัฐสภาด้วย

อาจจะบึงกันประเทศชาติให้พ้นอันตรายได้เสียอย่างใด รูปการปกครองแบบนั้นจะไม่สามารถแก้ ปัญหาเศรษฐกิจหรือปัญหาเกียรติยศของประเทศได้ ในปี ๑๙๐๖ ได้มีนักการเมืองฝรั่งเศสคนหนึ่ง เสนอแนะให้มีประธานาธิบดีที่มีอำนาจมาก และได้รับเลือกโดยคณะบุคคลเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ ปี ๑๙๕๘ (๘๖) ในปี ๑๙๐๘ มีนักการเมืองอีกท่านหนึ่งเสนอขอให้มีการจัดตั้งสถาบันหนึ่งขึ้น คล้ายกับคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั่นเอง และคนหนึ่งเสนอวิธี legislative rationalization ดังที่ ปรากฏในรัฐธรรมนูญปัจจุบันในภาคที่ ๕ ทุกประการ (๘๗) บุคคลเหล่านี้เห็นตรงกับพวกโกลลิสต์ (ในสมัยที่พวกโกลลิสต์ยังเป็นพวก R.P.F. อยู่) ที่ว่า การเปลี่ยนแปลงทางรัฐธรรมนูญนั้นเพื่อ ปรับปรุงสถาบันของฝรั่งเศสให้เข้ากับโลกสมัยใหม่ได้และรักษามลประโยชน์ของประเทศ ซึ่งบรรดา นักการเมืองที่อยู่ในรัฐสภาได้ลืมกันเสียหมดแล้ว

เท่าที่ได้พยายามหำความถึง ที่มาถึงเดิมเก่าแก่ของรัฐธรรมนูญของเดชะโกลด์นั้น ย่อมแสดงให้เห็นข้อสำคัญ ๒ ประการ ที่เป็นเหตุของปัญหา ๒ ประการ ที่เกี่ยวกับอนาคตของ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ประการแรกก็คือผู้เขียนได้พยายามแสดงให้เห็นแล้ว บทบัญญัติใหม่ที่ปรากฏ ในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๑๙๕๘ นี้ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาคือใหม่ของประเทศแต่อย่างใด เพราะนักปฏิรูป กฎหมายรัฐธรรมนูญหลายท่านได้เสนอวิธีแก้ไขปัญหาดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๑๙๕๘ นี้ หลายท่านตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ ๒๐ นี้ ประการที่สอง ในแนวความคิดที่จะปฏิรูปรัฐธรรมนูญนี้ การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในรัฐธรรมนูญใหม่นั้น พวกฝ่ายขวาในอดีตได้เคยเสนอแนะมาแล้วทั้งสิ้น

เกี่ยวกับประการที่สองนั้น ผู้เขียนไม่ได้มุ่งหมายที่จะให้เข้าใจว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นรัฐธรรมนูญของฝ่ายขวา (Rightist document) ที่ใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่มีลักษณะคอน- เซ็ปต์แต่อย่างใด ประวัติศาสตร์ของการพยายามปฏิรูปรัฐธรรมนูญฝรั่งเศสนั้นแสดงให้เห็นว่า พวกฝ่ายซ้ายของฝรั่งเศสไม่เคยคิดปรับปรุงรัฐธรรมนูญ และไม่เคยเสนอโครงการปรับปรุงแม้แต่

(๘๖) Léon Jacques, Les partis politiques sous la Troisième République, (Paris, 1913), pp. 325 ff.

(๘๗) Ibid., pp. 488 ff & 352 ff.

ครั้งเดียว (๔๘) แม้ภายหลังจากที่มีการทำลายอำนาจของรัฐสภาแล้วภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ ฝ่ายซ้ายไม่เคยกล่าวถึงการปรับปรุงรัฐธรรมนูญแม้แต่ครั้งเดียว สำหรับรัฐธรรมนูญปี ๑๙๕๘ โดย เฉพาะหลักการใหม่ ๆ นั้น พวกฝ่ายซ้ายเห็นว่าเป็นหลักการที่มีลักษณะรวบอำนาจ (authoritarian) และฝ่ายขวาแสดงความไม่พอใจที่ฝ่ายซ้ายไม่สนับสนุนในหลักการเหล่านี้ ซึ่งเป็นเครื่องชี้ว่าฝ่ายซ้าย ไม่มุ่งรักษามลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นใหญ่

ผู้เขียนได้กล่าวมาแล้วหลายครั้งว่า หลักการใหม่ของรัฐธรรมนูญนั้นเคยมีผู้เสนอ มาแล้วและไม่เป็นของใหม่แต่อย่างใด หลักการใหม่เหล่านี้ยังก่อให้เกิดปัญหาที่น่าคิดว่า จะเป็น มาตรการที่ดีพอที่จะแก้ไขปัญหาค่าแก่ของการปกครองได้หรือไม่ ถ้าได้จะได้มากเพียงใด เป็นที่น่า สงสัยเหมือนกันว่า สังคมฝรั่งเศสจะเปลี่ยนแปลงหรือจะมีการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติของชาว ฝรั่งเศสที่จะสามารถผลิตผู้นำผู้เข้าใจและกล้าพอที่จะใช้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญให้เป็น ประโยชน์ต่อ ประเทศหรือไม่และกล้าพอที่จะเป็นผู้พิทักษ์รัฐธรรมนูญหรือไม่ เมื่อฝรั่งเศสกำลังจะกลายเป็นมหา- อำนาจทางอุตสาหกรรมชั้นนี้ ฝรั่งเศสกำลังจะทำลายรากฐานทางสังคมของการมีพรรคการเมือง หลายพรรคและการแบ่งแยกทางการเมืองที่ยึดถือปรัชญาทางการเมืองที่แตกต่างกันน้อยลงไป (๔๙) แม้เราอยากจะหวังว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะช่วยเร่งให้วิวัฒนาการดังกล่าวได้รวดเร็วขึ้นบ้าง แต่ก็ เป็นเพียงความหวังเท่านั้น โดยเฉพาะของพวกเดอะโกลด์

(๔๘) นายลอง บลุม (Léon Blum) ได้เสนอไว้ในหนังสือของท่านชื่อ *La Réforme Gouverne- mentale* (Paris 1936) ได้มีการปฏิรูปรัฐสภาโดยใช้วิธี rationalization แบบเคอะเบรจนกระทั่งปี ๑๙๔๖ ท่าน ได้เขียนหนังสือเล่มใหม่ขึ้นชื่อ *A l' Echelle Humaine* (Paris, 1946) ได้เปลี่ยนแนวความคิดในเรื่องความ สัมพันธ์ระหว่างอำนาจบริหารและนิติบัญญัติจนเป็นแบบที่เป็นรูปประจักษ์ชัดไป จูล มอค (Jules Moch) และ แวงซัง ออลิออล (Vincent Auriol) ได้เสนอปรับปรุงรัฐธรรมนูญในระหว่างสงครามแต่ภายหลังสงครามได้ เปลี่ยนแนวความคิดไปทั้ง ๒ ท่าน Wahl, op. cit., p. 381

(๔๙) เกี่ยวกับวิวัฒนาการดังกล่าว โปรดดู Robert Priouret, *La République des Deputés* (Paris, 1959); René Raymond, 'Le Nouveau régime et les forces politiques,' *Revue Fra- ncaise de Science Politique*, Vol. 9, No. 1. March, 1959.

ไม้สักไม้ยางแท่งแปรรูป

คุณภาพมาตรฐาน ขนาดราคาถูกต้อง

อบไม้ไสไม้มาตรฐาน

โปรดติดต่อได้ที่ โรงเลื่อยโรงงาน ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

โรงเลื่อยไม้ไทย	(ไม้สักแปรรูป)	โทร. ๔๗๐๕๔, ๔๗๐๕๕
โรงเลื่อยเกษตร 1	(ไม้ยางแปรรูป)	โทร. ๖๐๓๖๕, ๖๐๕๙๗
โรงเลื่อยเกษตร 2	(ไม้ยางแปรรูป)	ปากคลองสวนพลู อโยธยา

โรงงานอบไม้และประดิษฐ์ประตูหน้าต่าง โทร. ๔๗๑๓๕

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร

ถนนราชดำเนินนอก พระนคร โทร. ๒๖๖๗๐-๑-๒-๓

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่หัววงแสง ถนนหลวง พระนคร

โทรศัพท์ ๒๒๒๙๑-๔ โทรเลขย่อ “น้ำตาล”

พลตรี อร่าม เมนะคงคา ผู้อำนวยการ

LIRT

สภาผู้แทนราษฎรของ

สหรัฐอเมริกา

โดย กวี ศรีเวศร

△

บทที่ ๑ (ต่อ)

การเปลี่ยนแปลงเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๑๐ ทำให้ตำแหน่งประธานสภาของแคนนันทันตูลงหลังจากที่ได้ครองอำนาจในตำแหน่งนั้นมากกว่า ๒๐ ปี ระหว่างที่อยู่ในตำแหน่งประธานสภาแคนนันทันได้ประสบความสำเร็จในการแผ่อำนาจความเป็นผู้นำในสภาแต่ผู้เดียว แม้ว่าจะมีการพยายามวิตรอนอำนาจไปจากเขาก็ตาม แต่เขาก็ยังคงครองอำนาจนั้นไว้ได้ตลอดมา จนมีสาเหตุทำให้เขาถูกคว่ำ ก็เนื่องมาจากกลุ่มสมาชิกที่มีแนวความคิดก้าวหน้า ที่เล็งเห็นว่าในระยะหลัง ๆ แคนนันทันได้ทำอะไรไปตามอำเภอใจมากขึ้นทุกที และแคนนันทันได้ละเลยความเป็นประชาธิปไตยของชาติที่กำลังดำเนินอยู่ในสภาเสียสิ้น

ส่วนใหญ่ของการเปลี่ยนแปลง ก็ได้แก่อำนาจของประธานสภานั้นเอง กล่าวคือประธานสภาไม่ได้เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการระเบียบข้อบังคับอีกต่อไป คณะกรรมาธิการระเบียบข้อบังคับชุดใหม่ เปลี่ยนจาก ๕ นายเป็น ๑๐ นาย และให้สภาเป็นผู้เลือกคณะกรรมการประธานกรรมาธิการจะได้รับเลือกจากคณะกรรมการนั่นเอง แต่ตามวิธีปฏิบัติแล้วเป็นการเลือกโดยที่ประชุมของพรรคมาก่อนแล้ว สำหรับพรรควิปลัแกนเลือกโดยคณะกรรมการที่มีหน้าที่ในการพิจารณาตัวบุคคลที่จะไปเป็นกรรมาธิการในคณะต่างๆ ส่วนพรรคเดโมแครตเลือกโดยคณะกรรมการจัดหารายได้แผ่นดิน (Ways and Means)

ในระยะสิบปีแรก คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๑๐-๑๙๒๐ การประชุมพรรค เป็นหลักการสำคัญในการก้าวไปสู่การปกครองในสภาผู้แทนราษฎร ในที่ประชุมพรรคจะคัดเลือกเจ้าหน้าที่ต่างๆ

ประจำสำนักงานและเสนอชื่อบุคคลผู้ที่จะเป็นผู้แทนพรรคในการชิงตำแหน่งประธานสภา การประชุมพรรคในระยะนี้เป็นการพิจารณาสาระของนโยบาย การออกกฎหมาย และกำหนดโครงการกฎหมายสำหรับสมัยประชุมด้วย ตัวอย่างเช่น เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๑๑ รายงานการประชุมของพรรคเดโมแครต ได้บันทึกญัตติ ของ มร. อันเดอร์วูด ผู้นำของพรรคเดโมแครตในสภาไว้ดังนี้ “ได้มีมติว่า ขอแนะนำสมาชิกเดโมแครตที่ร่วมอยู่ในคณะกรรมการต่าง ๆ ของสภาไม่ให้เสนอกฎหมายต่อสภา ระหว่างสมัยประชุมสมัยแรกของคองเกรสที่ ๖๒ และให้คอยฟังคำแนะนำจากการประชุมพรรคคราวหน้า (๑) นอกจากนี้เรื่องที่จะกล่าวต่อไป (เมื่อสองปีก่อนหน้านั้น คองเกรสสมัยที่ ๖๑ สมาชิกพรรคเดโมแครตได้ตกลงสนับสนุนการแข็งข้อของพรรครีพับลิกันในการรื้อประธานสภาที่จะปฏิรูประเบียบข้อบังคับสภาโดยมิได้รับความเห็นชอบจากผู้นำพรรค) ดังนั้นเพื่อรักษาวินัยของพรรคเดโมแครตจึงจะได้ตราระเบียบข้อบังคับขั้นชุดหนึ่ง หรือโครงการปกครองของพรรคเดโมแครตในสภา เพื่อที่จะระบุให้ชัดเจนถึงเรื่องสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรคเดโมแครตป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนวินัยดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นอีก เป็นการส่งเสริมการทำงานของพรรคเดโมแครต ให้มีความสามัคคีและภราดรภาพ” ครึ่งนี้เป็นกรเริ่มต้นของการก่อตั้งพรรคการเมืองในรัฐสภาที่เป็นระเบียบยิ่งขึ้น

แม้ว่าพรรคเดโมแครต จะได้คุมสภามาในระยะ ๘ ปี พรรครีพับลิกันก็ได้ใช้ประโยชน์การประชุมพรรค โดยพิจารณาปัญหาการจัดหน่วยงานของพรรค ความภักดีต่อพรรค และกำหนดโครงการออกกฎหมาย ตัวอย่างเช่น เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ค.ศ. ๑๙๑๐ ได้มีแถลงการณ์ฉบับหนึ่งจากทำเนียบขาว โดยมีเค้าความเห็นชอบจากสมาชิกของพรรคก่อนแล้วว่า “การประชุมพรรคควรมีเป็นครั้งคราว ซึ่งสมาชิกที่รับผิดชอบที่ได้รับเลือกตั้ง ควรจะได้รับเชิญมาเพื่อวิสาสะเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งแนะนำโดยฝ่ายบริหาร อันเป็นการปฏิบัติตามข้อผูกพันต่อพรรค หัวข้อของการประชุมพรรคจะได้ประกาศให้ทราบล่วงหน้าเป็นคราว ๆ ไป” แถลงการณ์ฉบับนี้ได้

(๑) Wilder H. Haines, “The Congressional Caucus of Today,” American Political Science Nov. 1915 P. 697 N.

รับการยืนยันจากผู้นำพรรคทั้งฝ่ายที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมกับฝ่ายที่มีความคิดชอบการเปลี่ยนแปลง
ส.ส. ไวท์ ซึ่งเป็นสาวตัวพรรครีพับลิกัน ได้รับรองอย่างมั่นใจว่า จะจัดเตรียมนำลูกพรรค
เข้าประชุมกันหน้า

หลังจากที่พรรคเดโมแครตได้คุมเสียงข้างมากในสภา ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. ๑๙๑๐
ก็ได้เปิดประชุมพรรคเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ค.ศ. ๑๙๑๑ และมีมติให้แซมปัดลาตเป็นประธานสภา
ส่วนฮอสคาร์ อันเดอร์วูด ควรเป็นผู้นำฝ่ายเสียงข้างมากในสภา กับเป็นประธานคณะกรรมการ
จัดหารายได้แผ่นดิน (Ways and Means)

ระเบียบข้อบังคับการประชุมพรรคเดโมแครต

ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมพรรคของเดโมแครต ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่ปี

ค.ศ. ๑๙๐๙ มี ๓๓ ข้อด้วยกัน (๒)

๑. สมาชิกพรรคเดโมแครตที่ได้รับเลือกตั้งทุกคน จะเป็นสมาชิกของการประชุมพรรค
เดโมแครต

๒. สมาชิกของที่ประชุมพรรคเดโมแครตคนใด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่ใช้อยู่
จะขาดจากสมาชิกภาพของการประชุมพรรคทันที

๓. ประธานจะเป็นผู้เรียกประชุมพรรค ตามความต้องการของประธาน และประธาน
จำต้องเรียกประชุม เมื่อได้รับหนังสือให้มีการประชุม จากสมาชิกจำนวน ๒๕ นาย (๓) หรือ
โดยการร้องขอของหัวหน้าพรรค

๔. องค์ประชุมของพรรค ประกอบด้วยจำนวนเสียงข้างมากของสมาชิกเดโมแครตที่ได้
รับเลือกตั้ง

๕. ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยสภาผู้แทนราษฎร หรือข้อบังคับที่ดงขึ้นมาเป็นพิเศษบังคับที่
ประชุม

(๒) พรรครีพับลิกัน ไม่ได้ทั้งระเบียบข้อบังคับการประชุมพรรค แต่ได้นำระเบียบข้อบังคับของสภา
ผู้แทนมาอนุโลมใช้

(๓) ต่อมาเพิ่มเป็น ๕๐ นาย

๖. ในการเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ และการเสนอชื่อผู้แทนของพรรคในสภา ให้ถือเอาเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

๗. ในการลงมติในสภาที่เกี่ยวกับนโยบายหรือหลักการของพรรค ต้องได้รับคะแนนเสียง ๒ ใน ๓ ของผู้มาประชุมในที่ประชุมพรรค การผูกพันสมาชิกจะต้องมีสมาชิกเห็นชอบด้วย ๒ ใน ๓ อันเป็นเสียงข้างมากของสมาชิกเดโมแครตในสภา สมาชิกจะไม่ต้องผูกพันกับการประชุมพรรคในปัญหาอันเกี่ยวกับการตีความรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา

๘. ในเมื่อสมาชิกของการประชุมพรรคคนใด จะไม่ต้องผูกพันกับพรรคโดยข้อยกเว้นดังข้อ ๗ เป็นหน้าที่ของสมาชิกผู้นั้นจะแจ้งให้ที่ประชุมพรรคทราบ หรือเมื่อจะไม่ได้อยู่ในที่ประชุมก็ให้แจ้งต่อหัวหน้าพรรคเดโมแครตทราบเป็นหนังสือ หรืออาจจะทักท้วงก่อนที่จะนำเรื่องนั้นเข้าสู่สภา

๙. ให้ใช้ระเบียบการพูดคนละ ๕ นาที ในสภาผู้แทนราษฎรมาใช้ในการอภิปรายในที่ประชุมของพรรคเดโมแครต นอกจากจะจะมีการออกเสียงให้ยืดยาวออกไปโดยที่ประชุม

๑๐. ไม่อนุญาตให้บุคคลใดเข้าประชุม นอกจากสมาชิกพรรคเดโมแครตที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปในสภา เลขานุการจกรายงานการประชุม และคนทำงานอื่นที่จำเป็น

๑๑. ที่ประชุมพรรคจะเก็บรักษา รายงานการประชุมซึ่งจะจัดพิมพ์หลังจากการประชุมแต่ละนัด บันทึกคะแนนการออกเสียงในญัตติใด ๆ ถ้าเป็นความต้องการของสมาชิกที่ประชุม ๑ ใน ๕ ก็นำลงพิมพ์ได้

ข้อบังคับเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า สมาชิกพรรคเดโมแครต ได้ผูกพันตามแนวของพรรคการเมืองเพียงไม่กี่เรื่อง และให้เสรีภาพในการดำเนินการต่าง ๆ หลายกรณี

การดำเนินงานของระบบการประชุมพรรค (๔)

ในสมัยการปกครองของประธานาธิบดีวิลสัน ได้มีการก่อตั้งระบบการปกครองพรรคที่เข้มแข็งขึ้นในสภาผู้แทนราษฎรเป็นการก่อตั้งขึ้นแทนที่ระบบของประธานสภาสมัยแคนัน โดยอาศัย

(๔) Cannon's Precedents in the House of Representatives Vol. 8 Chapter 278

มูลฐานจากการประชุมภายในพรรค หลักการสำคัญของระบบใหม่คือการควบคุมการดำเนินงาน
เสนอกฎหมายโดยการประชุมพรรค อันเป็นผลจากระเบียบข้อบังคับของที่ประชุมพรรคดังกล่าวแล้ว
และการผูกมัดต่อมติเสียงข้างมาก ๒ ใน ๓ ของผู้ออกเสียงในที่ประชุมพรรค จะผูกพันสมาชิก
เดโมแครตในสภา (ยกเว้นระเบียบข้อบังคับ ข้อ ๗) และจากนั้นเป็นการดำเนินงานของสภาเอง
ดังตัวอย่างเมื่อ วันที่ ๓ เมษายน ค.ศ. ๑๙๑๑ ที่ประชุมพรรคเดโมแครต ได้ยอมรับญัตติของ
มร. อันเดอร์วูด ดังต่อไปนี้

ได้มีการลงมติ โดยที่ประชุมพรรคเดโมแครตว่าเราเห็นชอบกับร่างกฎหมาย ซึ่งเสนอ
โดยคณะกรรมการจัดการรายได้แผ่นดิน (Ways and Means) และปฏิญาณว่าเราจะสนับสนุน
ร่างกฎหมายดังกล่าวในสภาด้วยการออกเสียงลงคะแนน และจะออกเสียงคัดค้านการแก้ไข ยกเว้น
การแก้ไขตามปกติของคณะกรรมการยกเว้น

เครื่องมืออีกสิ่งหนึ่งที่ประชุมพรรค ใช้ควบคุมการดำเนินงานเสนอกฎหมาย ก็คือ
โดยการผ่านคณะกรรมการสามัญ ซึ่งมีสมาชิกเดโมแครตได้รับเลือกโดยเสียงข้างมากของคณะ
กรรมการจัดการรายได้แผ่นดิน จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมพรรค ที่ประชุมพรรค
มักจะควบคุมคณะกรรมการต่างๆ ได้ โดยการห้ามมิให้เสนอเรื่องอื่นใดจากที่ได้ระบุไว้ หรือ
จากคณะกรรมการที่ได้ระบุไว้

ภายใต้การปกครองใหม่ มร. ฮอสคาร์ อันเดอร์วูด ผู้นำฝ่ายเสียงข้างมากในสภา
เป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวมาก จากการที่ได้ควบคุมคณะกรรมการสำคัญ โดยได้รับแต่งตั้งเป็น
ประธานคณะกรรมการจัดการรายได้แผ่นดิน (Ways and Means) ประธานคณะกรรมการ
ระเบียบวาระ เขาสามารถใช้สิทธิในการดำเนินงานของสภา ตามเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการ
๓ คณะ คือ คณะกรรมการจัดการรายได้แผ่นดิน คณะกรรมการงบประมาณ และคณะ
กรรมการระเบียบข้อบังคับ ในการที่จะเสนอได้ทุกโอกาส

นอกจากการประชุมพรรคและการเป็นผู้นำในสภา คณะกรรมการระเบียบข้อบังคับ
เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบใหม่ การปกครองโดยพรรคการเมือง ในสมัยของแคนัน

อิทธิพลของแคนันได้ทำให้คณะกรรมการระเบียบข้อบังคับกลายเป็น “ยักษ์หลับ” ไป หลังจาก
ประธานสภาหมดอำนาจไป คณะกรรมการจึงกลับมีอำนาจขึ้นมาอีก

กล่าวโดยสังเขป จะเห็นว่าในยุครุ่งเรืองของสภาผู้แทนราษฎร การประชุม
พรรคได้ทำหน้าที่ต่อไปคือ คัดเลือกเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานจากที่ประชุมพรรคอันมีประธานและ
เลขาธิการของที่ประชุมพรรคเสนอชื่อผู้แทนพรรค เพื่อชิงตำแหน่งประธานสภา และเจ้าหน้าที่อื่น
ของสภาที่ใช้การเลือกตั้ง เลือกผู้นำพรรคในสภา

△

งานของ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๖๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

เนื่องจาก พลเอกพลฉัตรทองสุกธรรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญมีกิจจำเป็น นายทวี บุญยเกตุ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ จึงดำเนินการประชุมแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และได้ให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ยังมิได้ปฏิญาณตน ปฏิญาณต่อที่ประชุม

ครั้นแล้ว ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ) ครั้งที่ ๑๖๖

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งที่

ต่อจากนั้น ผู้ทำการแทนประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๖๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อปรับปรุงตำแหน่งพนักงาน

อัยการบางตำแหน่งให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และโดยที่กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ ยังไม่มีบทบัญญัติให้ตั้งผู้รักษากรในตำแหน่งพนักงานอัยการเมื่อว่างลง จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

ได้มีสมาชิก ชักถามข้อข้องใจ เกี่ยวกับการตั้งผู้รักษากรในตำแหน่งพนักงานอัยการบาง ประการ ซึ่ง พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจง ตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และ ส่งให้คณะกรรมการการวิสามัญจำนวน ๘ คน พิจารณา ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
๒. นายเล็ก จุณณานนท์
๓. หลวงธรรมาธิราชานุการ
๔. นายเสกสรรค์ บุญยัษฐิติ
๕. นายสมภพ โทตระกิตย์
๖. นายมนูญ บริสุทธิ์
๗. พลโท ไสว ดวงมณี
๘. พลโท อัมพร จินตยานนท์
๙. พลตรี สุข เปรมาวิน

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาว่า รัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่า ด้วยพนักงานอัยการ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการ
วิสามัญคณะที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๐๗ พิจารณา
กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน

เลิกประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขานุการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๑๐

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

พลเอก ทวีวงศ์ธิดาธรรมกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๖๑ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ละฉบับตามลำดับ

ที่ประชุมได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ทั้งสอง ฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ที่ละฉบับตามลำดับ

ครั้นแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๖๑ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อให้มีบทลงโทษเกี่ยวกับการหลบหนีการควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ เนื่องจากผู้ที่หลบหนีไปจากการควบคุม หรือตามพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ยังมีได้มีบทบัญญัติให้เป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และประมวลกฎหมายอาญาก็มิได้บัญญัติเป็นความผิดไว้ดังเช่นที่บัญญัติไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา จึงสมควรที่จะบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด และกำหนดโทษไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ

ได้มีสมาชิก ชักถาม ชี้ข้อข้องใจ เกี่ยวกับการ ควบคุม ผู้หลบหนี ตามกฎหมายว่า ด้วยการเนรเทศบางประการ ซึ่งพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ต่อจากนั้น ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๐๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อโอนที่ดินทางสาธารณประโยชน์ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่กระทรวงการคลัง เนื่องจากจังหวัดแพร่ได้วางผังเมืองขึ้นในที่ดินราชพัสดุ ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ และกำหนดให้ตัดถนนในที่ดินดังกล่าว เป็นเนื้อที่ประมาณ ๘ ไร่ ๓ งาน ๕ ตารางวา โดยได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังยินยอมยกที่ดินดังกล่าวให้ เพื่อแลกเปลี่ยนกับทางสาธารณประโยชน์ในบริเวณที่ดินนั้น เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๘๘ ตารางวา ซึ่งเมื่อแลกเปลี่ยนที่ดินกันแล้ว จะทำให้ถนนกว้างสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย และประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมายิ่งขึ้น

ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธาน สภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ ที่ประชุม พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร เพื่อประโยชน์

ของรัฐ โดยที่ขณะนี้รัฐยังไม่ที่ดินที่มีอาณาเขตกว้างขวางและเหมาะสมพอที่จะใช้เป็นสถานที่จัดงานแสดงสินค้าไทยและสินค้านานาชาติ กับกาแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ของทางราชการ จึงจำเป็นต้องออก พระราชบัญญัติ เพื่อเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในบริเวณที่ดิน ตามที่ ได้ออก พระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๖ ไว้แล้ว

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้ เกี่ยวกับอำนาจในการเวนคืน เกรงการเดือดร้อนของราษฎรและจะสิ้นเปลืองเงินของรัฐเป็นจำนวนมาก ซึ่งจอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี และ นายสุนทร หงส์ลดารมภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ ได้ร่วมตอบชี้แจงในปัญหาต่าง ๆ ทุกประเด็น ซึ่งในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๑๑

วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

พลเอก หลวงสุทธีสารภณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และเสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ) ครั้งที่ ๑๑๑

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้

ครั้นแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลเด่นชัย อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกระบี่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๖๑ และร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ละฉบับตามลำดับ

ที่ประชุมได้พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ ทั้งสาม ฉบับนี้ ในวาระที่ ๒ เรียงตาม ลำดับ มาตราจนจบร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ที่ละฉบับตามลำดับ

ต่อจากนั้น ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ สถิติ พ.ศ. ๒๕๖๑ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ได้ทรงแถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความสำคัญว่า เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมใหม่ และได้จัดตั้งสำนักงานสถิติแห่งชาติขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้โอน

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเฉพาะที่เกี่ยวกับ
 ส่วนสำนักงานสถิติกลาง ตลอดจนบรรดาอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่
 ของผู้อำนวยการสถิติและเจ้าหน้าที่ในส่วนสำนักงานสถิติกลางไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนัก
 งานสถิติแห่งชาติ และเลขาธิการสถิติแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสถิติแห่งชาติ กับทั้ง
 เป็นการสมควรที่จะได้ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสถิติ เพื่อให้การ บริหารงานสถิติของชาติมี
 ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสนใจเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถิติบางประการ ซึ่ง
 พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกพงศ์ประพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ได้ทรงชี้แจงตอบจนเป็น
 ที่พอใจแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการ
 การปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตกุล
 (นายประเสริฐ บัณฑิตกุล)
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ทำหน้าที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)

ครั้งที่ ๒๑

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: วันนี้สมาชิกมาช่วยการประชุม ๑๔๖ คนครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญครั้งที่ ๑๗, ๑๘ และ ๑๙ มีท่านผู้ใดจะขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้าง

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๗, ๑๘ และ ๑๙

ระเบียบวาระที่ ๓ หัวข้อระเบียบวาระซึ่งคณะกรรมการระเบียบวาระเสนอ

หัวข้อที่ค้างพิจารณา ๑๑. รัฐสภา (ต่อ) ๑๑.๕ ในบรรดาคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้งที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น จะกำหนดคุณสมบัติต่อไปนี้หรือไม่ ถ้าไม่กำหนด จะบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือไม่

๓๓.๕.๓ มาตรฐานการศึกษา หรือคุณสมบัติอื่นเมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนด
ขอเชิญอภิปรายได้

พลตำรวจโทบรรลือ เรื่องตระกูล: หัวข้อระเบียบวาระที่คณะกรรมการระเบียบ
วาระได้เสนอไว้ว่า มาตรฐานการศึกษาหรือคุณสมบัติอย่างอื่น เมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐาน
ที่กำหนดไว้นั้น จะได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือจะบัญญัติไว้ในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายเลือกตั้งฯ ซึ่งได้ค้างพิจารณามาตั้งแต่คราวก่อนนั้น กระผม
ใคร่ขอกราบเรียนว่าในการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยรัฐสภานั้น ย่อมถือกันนักหนาว่าการ
ศึกษาของพลเมืองเป็นหลักสำคัญ ไม่ว่ารัฐสภานั้นจะมีสภาเดียวหรือจะมีสองสภา กล่าวโดย
ทั่วไปแล้วเราจะเห็นได้ว่าบุคคลที่ไม่มีการศึกษา คืออ่านหนังสือไม่ออกหรือเขียนไม่ได้ ย่อมจะ
ถูกตัดสิทธิของตนเกี่ยวกับการเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติไว้ในรัฐ-
ธรรมนูญให้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ก็ตาม ก็คงจะไม่ได้ประโยชน์มากนัก เพราะอาจจะใช้สิทธิ
ในการเลือกตั้งไม่ถูกต้องกับที่กฎหมายได้ให้สิทธิในการเลือกตั้งไว้ ดังนั้นท่าน สตาร์ท สจ๊วต มิน
กับท่าน แรมมาทิน นักปราชญ์ชาวอังกฤษได้ให้ความคิดเห็นไว้อย่างน่าฟังว่า การศึกษาเปรียบ
เสมือนหนึ่งว่าการเสียภาษีอากรแล้ว ถ้ารู้จักอ่านหนังสือและเขียนได้ก็จะเข้าใจในกิจการต่างๆ
ของการปกครองบ้านเมือง การศึกษาจึงเปรียบเสมือนหนึ่งความว่าง ความรู้ทำให้เกิดมี
ศีลธรรม ความเฉลียวฉลาดเป็นหลักประกันเสรีภาพของผู้ที่จะออกเสียงเลือกตั้งได้อย่างบริบูรณ์
ฉะนั้นท่านทั้งสองจึงกล่าวไว้ว่าการศึกษานั้น ถ้าพลเมืองยังไม่มีความรู้ยังไม่ควรที่จะให้สิทธิแก่
พลเมืองในการออกเสียงเลือกตั้ง นี่เป็นคำกล่าวของนักปราชญ์ชาวอังกฤษของท่านที่กระผมได้ออก
นามมาแล้วได้กล่าวไว้เป็นหลัก ดังนั้นหลักดังกล่าวนี้เราจะเห็นได้ว่าในสหรัฐอเมริกา บางรัฐ
ได้นำเอามาใช้อย่าง เช่น รัฐแมสซัสเซตส์ กฎหมายบัญญัติว่าผู้ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะต้อง
สามารถอ่านรัฐธรรมนูญได้อย่างน้อยก็ ๓ บรรทัด และสามารถเขียนชื่อของตนเองได้ด้วย ยิ่งไป
กว่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมิสซิสซิปปี ก็มีกฎหมายบัญญัติไว้ด้วยว่าผู้ที่มีสิทธิออกเสียง
เลือกตั้งได้ต้องสามารถอ่านส่วนหนึ่งส่วนใดของกฎหมายรัฐธรรมนูญได้อย่างคล่องแคล่ว นี่ก็เป็น

เรื่องที่แต่ละรัฐในสหรัฐอเมริกาได้นำมาบัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้ง ในประเทศ
อิตาลีได้มีกฎหมายปี ค.ศ. ๑๘๘๒ บัญญัติเอาไว้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องอ่านหนังสือออกและ
เขียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยได้มีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งบิดา
เป็นชาวต่างประเทศต้องเรียนหนังสือไทย สอนได้ได้ประกาศนียบัตรในกฎหมายปีแรกก็บัญญัติว่า
ไว้ว่าชั้นมัธยมปีที่ ๓ แต่ครั้งต่อมาได้มีแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นชั้นมัธยมปีที่ ๖ ดังปรากฏหลักฐาน
อยู่ในพระราชบัญญัติเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๖ พ.ศ. ๒๔๗๘ พ.ศ. ๒๔๘๘ แต่ว่าเป็นการกำหนดไว้
เฉพาะบุคคลที่บิดาเป็นคนต่างด้าวเท่านั้น หาได้จำกัดสิทธิในการใช้สิทธิเลือกตั้งของพลเมืองทั้ง
ประเทศไม่ เมื่อมูลเหตุเกี่ยวกับกฎหมายเลือกตั้งแห่งประเทศไทยมีอยู่เช่นนี้ จึงเป็นหลักฐานสำคัญ
ของท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทั้งหลายในการร่างรัฐธรรมนูญว่า จะจำกัดสิทธิของพลเมืองไทยใน
การศึกษาเช่นเดียวกับประเทศต่าง ๆ บางประเทศที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ กระผมคิดว่าก่อนที่จะร่าง
รัฐธรรมนูญจะตัดสินใจในประการใดนั้น คงจะทำความหนักใจแก่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติบ้างไม่มาก
ก็น้อย เพราะเหตุที่ว่ารัฐธรรมนูญ กฎหมายเลือกตั้ง ๔๕๕ สำหรับประเทศไทยไม่เคยจำกัดสิทธิ
ของพลเมืองไว้เช่นเดียวกับในบางประเทศที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายของเขา กระผมจึงใคร่จะกราบ
เรียนนำท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติทั้งหลายย้อนกลับไปพิจารณาถึงข้อเท็จจริงประกอบกับเหตุการณ์ใน
ครั้งกระนั้น คือในสมัยก่อน ๆ นี้ได้ก่อความวุ่นวายกันประการใดบ้าง เราจะเห็นได้ว่าบางสมัย
ปรากฏว่ามีผู้แทนราษฎรบางคนเข้าไปแสดงการวุ่นวายในรัฐสภาในที่สุดก็ถึงกับตำรวจสภาพาดตัวออก
ไปให้พ้นจากที่ประชุม เพราะฉะนั้นในการประชุมก็ประชุมกันไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องที่
กระผมได้กราบเรียนมานี้ก็หวังใจว่าคงจะมีผลส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งอยู่ด้วย คือหมายความว่า
ในโอกาสที่กฎหมายของเราไม่ได้มีบัญญัติสิทธิของพลเมืองให้อ่านออกเขียนได้หรืออย่างใดก็ตาม
อาจเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การเลือกตั้งนั้นไม่ได้ผลสมความมุ่งหมาย แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เพื่อเป็น
การป้องกันความเสื่อมเสียที่จะมีต่อรัฐสภาอันเป็นสถาบันชั้นสูงสุดของชาติ รัฐธรรมนูญของประเทศ
ต่าง ๆ จึงถือว่าการศึกษา ทรัพย์สินกิตติ ควรจะได้มีกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
เลือกตั้ง ให้อ่านหนังสือออกและเขียนได้ บางประเทศก็ให้อ่านรัฐธรรมนูญ บางประเทศก็กำหนด

หลักทรัพย์เอาไว้ด้วย และบางประเทศถึงกับกำหนดเอาไว้เลยไปจนถึงว่าคนใช้จะใช้สิทธิเลือกตั้ง
ไม่ได้ ดังที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศฝรั่งเศสปี ค.ศ. ๑๑๙๑ กับ ค.ศ. ๑๗๙๓ นี่
กระผมได้กราบเรียนมานี้เป็นเรื่องตัวอย่างในต่างประเทศ บางประเทศก็ได้เลิกไปแล้ว เรื่องคนใช้ที่
จะห้ามไม่ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง บางประเทศก็เลิกไป อย่างไรก็ตามเป็นที่ยอมรับกันว่ารัฐสภา
นั้นมีหน้าที่เกี่ยวกับการออกกฎหมายแล้วก็เกี่ยวกับการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดย
เฉพาะอย่างยิ่งถ้าประเทศใดมีสองสภา สภาล่างย่อมมีอำนาจควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของ
รัฐบาลมากกว่าสภาสูง หรือเขาอาจจะกำหนดไว้ให้สภาล่างมีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการ
แผ่นดินของรัฐบาลทั้งหมดก็ได้ในส่วนที่เกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมาย ซึ่งกระผมอยากจะใคร่
เรียนท่านในคราวเดียวกันว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภานั้นถึงแม้ว่ารัฐ
ธรรมนูญของประเทศจะได้กำหนดเสนอร่างกฎหมายได้ไม่ว่าจะเป็นสภาใด ๆ ก็ดี แต่ถ้าเป็นกฎหมาย
อันเกี่ยวกับการเงินแล้ว เราจะเห็นได้ว่าเขามีบทบัญญัติเสียเลยทีเดียว จะต้องเสนอขึ้นไปจาก
สภาล่างก่อนเสมอ กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นประเทศญี่ปุ่นรัฐสภาของเขาก็มีสองสภา อำนาจอ
นิติบัญญัติของสภาทั้งสองนั้นมีเท่ากัน แต่ว่าร่างกฎหมายเกี่ยวกับงบประมาณแผ่นดิน เขามีบท
บังคับเอาไว้เลยที่เดียวว่าต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน นี่เราจะเห็นได้ว่าเป็นบทบังคับ
เกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมายต่าง ๆ เหตุผลทั้งหลายดังที่กระผมได้กราบเรียนและชี้แจงมาต่อสภา
ว่ารัฐธรรมนูญนี้คงจะเป็นเหตุผลอันเพียงพอที่จะได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาของพลเมืองที่จะใช้
สิทธิเลือกตั้งไว้ในรัฐธรรมนูญให้อ่านหนังสือออกและเขียนได้ ส่วนผู้ที่ไม่มีการศึกษาเลย คือ
อ่านหนังสือไม่ออกและเขียนไม่ได้ ย่อมจะใช้สิทธิเลือกตั้งไม่ได้จนกว่าจะได้อ่านออกและเขียนได้
อันนี้เป็นความเห็นของกระผมเช่นนั้น ส่วนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะเห็นประการใดนั้น กระผม
หวังใจว่า ที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ก็เป็นเรื่องที่ไม่ต่างประเทศกับในประเทศของเราได้บัญญัติไว้
ก็แล้วแต่ท่านสมาชิกจะเห็นสมควร

พลโทวิชัย พงศ์อนันต์: สำหรับวาระเกี่ยวกับเรื่องการพิจารณาการกำหนดคุณ
สมบัติมาตรฐานการศึกษาว่า จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือจะกำหนดไว้ในกฎหมาย

เลือกตั้งหรือไม่ ตามความเห็นของข้าพเจ้านั้น คือเห็นไม่ตรงกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่เรื่องการศึกษาเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งเราจะต้องพิจารณากันโดยกว้างขวางทุกแง่ทุกมุม ถ้าหากว่าเราจะให้คำนิยามเรื่องการศึกษา^{๕๔}นั้นก็จะหมายถึงว่าการศึกษาตามชั้นต่างๆ ตามมาตรฐานการศึกษา คือชั้นประถมศึกษา^{๕๕} ชั้นมัธยมศึกษา นอกจากนั้นอาจจะหมายถึงเรื่องการอบรม การหาความรู้ต่างๆ รวมเรื่องการศึกษาทั้งสิ้น^{๕๖} แต่ถ้าสำหรับปัญหาในวันนี้^{๕๗}เราจะพูดถึงเฉพาะมาตรฐานการศึกษา ซึ่งเรากำหนดความมุ่งหมายเพียงว่า กล่าวถึงมาตรฐานการศึกษาจะกำหนดหรือไม่ ก่อนที่เราจะได้กล่าวถึงเรื่องมาตรฐานการศึกษานี้ ข้าพเจ้าอยากจะท้าวความเล็กน้อยเพื่อความเข้าใจของรัฐสภา ก่อนอื่นใครจะท้าวความหรือให้ข้อสังเกตว่า การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น อำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน นี่เป็นเรื่องที่ทุกคนยอมรับและประชาชนได้ถวายพระราชอำนาจแก่พระมหากษัตริย์ในการใช้อำนาจในทางการบริหารก็ผ่านทางคณะรัฐมนตรี ในทางนิติบัญญัติก็ผ่านทางสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ทางตุลาการก็ผ่านทางศาล นี่เป็นผลที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่าระบอบการปกครองประชาธิปไตย ที่นี้ในเรื่องการออกเสียงเลือกตั้งที่เราจะกล่าวในที่นี้เป็นเรื่องคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ไม่ใช่คุณสมบัติของผู้รับเลือกตั้ง เพื่อความกระจ่างแจ้ง ข้าพเจ้าขอเน้นในเรื่องนี้ในการออกเสียงเลือกตั้งนั้น ก็เพื่อเลือกผู้แทนเข้ามาในสภา เพื่อทำหน้าที่นิติบัญญัติ นี่ก็เป็นที่ยอมรับทราบกันในการเลือกผู้แทนเข้ามาในสภานี้ ก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า เราต้องการผู้แทนที่มีความรู้ความสามารถ มีความรักประเทศชาติ หรือเป็นผู้แทนที่ดี ที่นี้การที่เราจะเลือกผู้แทนได้ตามที่เราประสงค์นั้น อะไรเล่า จะเป็นด้วยการศึกษาหรือ ข้าพเจ้าคิดว่ามีหลายปัจจัยด้วยกัน การศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ว่าคนที่ไม่รู้หนังสือหรือการศึกษาไม่ดีจะเลือกคนไม่ถูก เหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้วก็ตามหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่ล่วงมาแล้ว บางคนอาจจะเห็นคล้ายไปว่า สาเหตุส่วนใหญ่^{๕๘}นั้นมาจากการศึกษา แต่ข้าพเจ้าคิดว่าสาเหตุส่วนใหญ่^{๕๙}นั้นเป็นเรื่องอื่นมากกว่า ส่วนการศึกษาเป็นเรื่องประกอบเท่านั้นเอง ที่สำคัญที่ข้าพเจ้าจะใคร่เน้นก็หมายความว่า การที่เราจะเลือกผู้แทนมานั่งในสภาให้ถูกต้อง หรือการที่ระบอบการปกครองประชาธิปไตยจะเป็นไปโดยถูกต้องนั้น ข้อสำคัญที่สุดก็อยู่ที่วิญญาณ

ประชาธิปไตย หรือความเข้าใจในด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด คือ ประชาชนทั้งชาติรู้เรื่อง ประชาชนทั้งชาติเสียสละเพื่อส่วนรวม ปราศจากการข่มขู่มีคุณธรรม มีศีลธรรม นี่คือนักประชาธิปไตยจะ ข้าพเจ้าคิดว่าเช่นนั้น และนอกจากนี้เกี่ยวกับอีกหลายเรื่อง การที่จะนำประชาชนไปสู่ประชาธิปไตยได้นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่อยู่ที่เฉพาะการศึกษา อย่างอื่นสำคัญกว่า เป็นต้น ว่าเรื่องการนำการวางรากฐานของประชาธิปไตย โดยธรรมชาติการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น บางทีเราอาจจะมองโดยผิวเผิน อาจจะมองข้ามไป โดยมากมองไปจากขจรมาเบี่ยงลางมาเบี่ยงฐาน เราควรมองจากพื้นฐานไปทุกสิ่งทุกอย่างเราสร้าง ตระกูลอะไรไปบ้าง เมื่อรากฐานไม่ดีแล้ว ดีไปไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องประชาธิปไตยนี้ เราควรที่จะวางรากฐานมาากเบี่ยงลาง คือมาจากประชาชน มาจากในครอบครัว มาจากตำบล มาจาก หมู่บ้าน มาจากอำเภอ มาจากจังหวัด แล้วจึงมาส่วนรวมของรัฐ ตราบใดที่เราไม่ได้วางรากฐานไว้ เรื่อนนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะมีพลเมืองมีความรู้การศึกษาขั้นสูงสักปานใดก็ไม่สามารถที่จะเป็น ประชาธิปไตยได้ และนอกจากนี้เมื่อเราพิจารณาในลัทธิการเมืองต่างๆ เราจะเห็นได้โดยเด่นชัด จะเป็นลัทธิสังคมนิยม ลัทธิการเมือง ฝ่ายตรงกันข้ามก็ ลัทธิต่างๆ เหล่านี้ หรือ ประเทศต่างๆ ซึ่งมีการปกครองแบบประชาธิปไตย แม้ว่ามาตรฐานการศึกษาเขายังไม่เจริญ เขา ยังสามารถที่จะทำเนืองงาน มีรัฐสภา มีการเลือกตั้ง มีการปกครองแบบประชาธิปไตยไปในทางที่ ดีได้ ๕๕๘๘ ทั้งนี้เนื่องจากการวางรากฐานประชาธิปไตยเบื้องต้นที่ดี คือการนำ การทำตัวอย่างต่างๆ ในด้านการบริหารของฝ่ายปกครองที่ดี คือของข้าราชการที่ดี หรือของผู้นำที่ดี ข้าพเจ้าคิดว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้การปกครองแบบประชาธิปไตย หรือวิญญานประชาธิปไตย นั้นเกิดขึ้นและรู้สึกเห็นกันเองว่าอะไรเป็นประชาธิปไตย คือความเสมอภาค ความไม่เอาเปรียบกัน ความไม่กดขี่ข่มเหงกัน การไม่แบ่งพวกแบ่งเหล่า การเสียสละทุกคนเพื่อส่วนรวม นี่แหละคือ ประชาธิปไตย ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้รับการศึกษาขั้นสูงก็สามารถจะอบรมให้ประชาชนมีความเข้าใจ หรือนำประชาชนไปสู่จุดหมายนี้ได้ ในด้านการศึกษาซึ่งท่านผู้มีเกียรติคิดนอกว่า การศึกษานั้น เป็นหลักสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ข้าพเจ้าไม่เถียง ยิ่งประชาชนมีความ

เฉลียวฉลาดมากยิ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยจะเป็นผลดีได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ก็เป็นข้อสังเกต เป็นข้อคิดเหมือนกันว่ามีหลายประเทศด้วยกัน ซึ่งการศึกษาชั้นสูง แต่ว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ยังยุ่งเหยิงอยู่ บางครั้งก็มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองปีหนึ่งถึง ๘ ครั้ง ๑๐ ครั้ง ๑๐ กว่าครั้ง ถึงบัดนี้ก็ยังยุ่งเหยิงอยู่ นักเป็นสาเหตุอันหนึ่งเหมือนกัน และนอกจากนี้ในอดีตก็น่าสนใจ เช่นบอกว่ามีเรื่องวุ่นวายในสภา มีการเลือกตั้งต่างๆ นานา บางคนก็ไปบอกว่าเรื่องการศึกษา ประชาชนไม่รู้เรื่อง เลือกคนมาผิด ไม่ได้รับการศึกษา ข้าพเจ้าว่าไม่ใช่ ถ้าเราวิเคราะห์วิจัยออกไปจะเห็นว่า มีสาเหตุข้อเท็จจริงอยู่หลายประการด้วยกันว่า ทำไมราษฎรเลือกคนไม่ดีเข้ามาอะไรเหล่านี้ มีสาเหตุอยู่หลายประการด้วยกัน ซึ่งในสมัยหนึ่งจะเห็นว่ามีพรรคการเมือง บางทีมีการโกงกันเลือกตั้งพรรครัฐบาลบ้าง พรรคต่างๆ ไปบ้าง ไม่ใช่พรรครัฐบาลบ้าง ในที่สุดก็ชนชั้นมรดกมรดกมรดก มีสาเหตุอยู่หลายประการด้วยกัน เพราะฉะนั้นเราจะไปโทษเรื่องการศึกษาไม่ได้ แล้วนอกจากนี้อย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าเราไม่ได้วางรากฐานประชาธิปไตยมาจากเบื้องต้น จะทำอย่างไร การศึกษาสูงอย่างไรก็ไม่ได้โดยธรรมดาแล้วที่จะเลือกผู้แทนหรือผู้ใดรับการเลือกตั้ง ควรจะผ่านมาจากสภาตำบล สภาจังหวัด สภาเทศบาลมาโดยลำดับ ซึ่งประชาชนรู้จักคุณลักษณะ รู้จักความสามารถ รู้จักว่าดีไม่ดี ไม่ใช่ผู้ๆ ก็มาจากไหนก็ไม่ทราบไปเลือกตั้งจังหวัดนั้นบางทีมาจากจังหวัดอื่น อย่างนี้เป็นต้น ประชาชนรู้ได้อย่างไร ในที่สุดก็ไปเลือกผู้ที่ใกล้ชิด ผู้ที่มีเมตตา ผู้ที่กรุณาช่วยเหลือเขา ผู้ที่เห็นอกเห็นใจเขา ก็ช่วยไม่ได้ก็ต้องเลือกคนแบบนั้นตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานักเพื่อจะชี้ให้เห็นว่าในด้าน การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเราอย่าไปกำหนดสิทธิของประชาชนเลย ขอให้เขาเป็นเจ้าของประเทศโดยทั่วหน้ากัน เพราะการศึกษาที่เขาไม่ได้มาตรฐานการศึกษานั้น ความจริงไม่ใช่ความผิดของเขา ทุกคนอยากจะเรียนอยากศึกษาทั้งสิ้น แต่บัดนี้บ้านเมืองของเราที่เจริญรุ่งเรืองมาโดยลำดับ การศึกษาก็ดช่นแล้ว ประชาชนฉลาดถึงแม้ว่าไม่ได้ผ่านชั้นการศึกษาตามโรงเรียนก็ตาม ก็มีความเฉลียวฉลาดว่าประชาธิปไตย คืออะไร อะไรผิด อะไรถูก อะไรมีความเสมอภาค อะไรมีความยุติธรรม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่เราจะกำหนดคุณสมบัติเรื่องการศึกษาไว้ในรัฐ-

ธรรมนูญก็ หรือว่าไว้ในกฎหมายเลือกตั้งฯ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรกำหนด ควรปล่อย โดยเสรีทั่ว ๆ ไป ส่วนในด้านคุณสมบัติอื่นนั้นก็แล้วแต่จะพิจารณา เพราะว่าเมื่อเราไม่กำหนด การศึกษา เราอาจจะกำหนดคุณสมบัติอื่นด้วยเหมือนกัน เพราะมีเรื่องหลายเรื่องที่เราจะไป กำหนดในกฎหมายเลือกตั้งฯ

หลวงประกอบนิติสาร : ในหัวข้อระเบียบวาระที่ว่าในบรรดาคุณสมบัติของผู้ออกเสียง เลือกตั้งที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น จะกำหนดคุณสมบัติต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่กำหนดคือ มาตรฐานการศึกษาหรือคุณสมบัติอื่น เมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนด นี่เป็นหัวข้อแรก หัวข้อหลังที่ว่าจะไม่กำหนดจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตาม กฎหมายว่า ด้วยการเลือกตั้งฯ หรือไม่นั้น เป็นปัญหาชั้น ๒ ในชั้นนี้เห็นจะเป็นหน้าที่ของสภาที่จะวินิจฉัยปัญหานั้นต้นก่อน คือ จะกำหนดในรัฐธรรมนูญหรือไม่ กรรมาธิการเสนอหัวข้อนี้มากเพราะมีผู้ คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น คือกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มีรัฐธรรมนูญบางประเทศกำหนดไว้เป็นเช่นนั้น หรือมีกฎหมาย เลือกตั้งฯ บางประเทศกำหนดไว้เป็นเช่นนั้น ดังที่ท่านสมาชิกคนแรกได้อภิปรายไปแล้ว ใน ความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้า เห็นว่าปัญหาตามหัวข้อระเบียบวาระข้อนี้เป็นปัญหาค่อนข้างใหญ่ และ เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดยิ่งกว่าปัญหาใด ๆ หมด ในการร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ทำไมข้าพเจ้า มีความเห็นว่าเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหานี้สำคัญเหนือไปยิ่งกว่ามีสภาเดียวสองสภา เหนือยิ่งไป กว่าสมาชิกเป็นรัฐมนตรีได้หรือไม่ได้ เหนือยิ่งไปกว่ามีคอกฎหมายได้หรือไม่ได้อะไรเหล่านี้เสียอีก ทำไมข้าพเจ้าคิดเช่นนั้น การที่ข้าพเจ้าคิดเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะกราบเรียนว่าก็เป็นเพราะข้าพเจ้ามี ความสนใจมานานหนักหนาแล้ว ในเมื่อข้าพเจ้าได้ติดตามประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมานี้ ตั้งแต่เราเริ่มต้นการปกครองที่เราเรียกว่าระบอบประชาธิปไตยเป็นต้นมาจนถึงบัดนี้เป็นเวลาเกือบ ๓๐ ปี ก็เห็นจะกล่าวได้ว่าคงไม่มีใครเถียงว่าการปกครองของเรานี้ล้มลุกคลุกคลานจนแทบตั้งตัวไม่ติด แต่ เป็นคราวเคราะห์ที่เลวเสียเกิน เราไม่ถึงกับพินาศ ก็มีการกู้สถานการณ์เป็นครั้งเป็นคราว นาฬิกา ไทยที่ถูกจับหยุดเข็มนอนอยู่กับที่ บางครั้งก็ได้รับการกู้ ให้เข็มนเดิน บางที่เข็มนเดินถอยหลังกรูด ๆ ไป

ก็ได้รับการแก้ไขให้เดินได้ บางทีจนถึงถูกขโมยลานนาพิลาไปเสียก็มี ก็ยังสามารถเอาลานนา
ไล่จนนาพิลาเดินได้ เป็นอยู่อย่างนี้ และเราก็ควรจะถึงคราวแล้วที่เราจะพิจารณาดูว่าเป็นเพราะ
อะไรจึงเป็นเช่นนั้น บางคนอาจจะคิดว่าที่ล้มลุกคลุกคลานต่าง ๆ อาจจะเป็นเพราะความทะเล
เถียงส่วนตัวของบุคคลบางคน นั่นเป็นความคิดของคนบางคนคิดเช่นนั้นได้ ความคิดของบุคคล
บางคนก็บอกว่าไม่ใช่เป็นเพราะความทะเลเถียงแต่เป็นความหวังดี แต่เมื่อปฏิบัติงานไม่เป็น
ก็ยุ่งอะไรอย่างนี้ ความคิดมีต่าง ๆ กัน แต่ความคิดหนึ่งซึ่งไม่ใช่ความคิดข้าพเจ้าคนเดียวในบรรดา
เพื่อนฝูงคนรู้จักหรือไม่รู้จักที่แสดงออกมามากันมา ได้ยินกันมา ก็มีความเห็นกันว่าเพราะว่า
รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยคือการเลือกตั้งหาได้เป็นไปตามควร หาได้เป็นไป
ตามที่ถูกต้องไม่ พูดยากง่าย ๆ เราก็เป็นคนไทยด้วยกัน ข้าพเจ้าก็เป็นคนไทย ข้าพเจ้าไม่ต้องการ
ค่าหรือปรักปรำคนไทย แต่ว่าในความเห็นอันสุจริตใจของข้าพเจ้าและคนหลายคนก็มีว่า การที่เรา
เปิดสิทธิเสรีแก่คนไทยทุกคนที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ที่ไม่ใช่ชนกบฏ ที่ไม่ใช่ผู้ต้องคุมขังอยู่ตาม
กฎหมาย ที่ไม่ใช่คนบ้าคนบอ ที่ไม่ใช่คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถแล้วให้
ออกเสียงลงคะแนนได้หมดนั้นไม่สมประโยชน์ ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของบ้านเมืองไทย
เราเอาอย่างหลายประเทศที่กำหนดสิทธิการเลือกตั้งโดยทั่วไปอย่างที่เขาเรียกว่า Universal Suffrage
โดยจะถือเอาความเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในเกณฑ์ที่ร่างกายเติบโตเป็นเกณฑ์ ไม่ได้ถือสมองเจริญวัย
เป็นเกณฑ์นั้นเป็นคตินิยมของหลายประเทศก็จริง เราเอาของเขามาใช้ทั้งต้นและได้ทดลองมาเป็น
เป็นเวลา ๒๘ ปีแล้ว ๓๐ ปีแล้ว ไม่สมประโยชน์เพราะอะไร ขอให้เราคิดดูให้ดี ท่านที่ได้ผ่าน
การเลือกตั้งมาโดยเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งก็ตาม หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสมัครรับเลือกตั้งก็ตาม
หรือถ้าเผื่อสังเกตผู้ใกล้ชิดของการเลือกตั้งก็ตาม จะเห็นได้ชัดว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งทว่าสุจริตกัน
จริง ๆ เวลาไปพูดกับราษฎรก็พูดเอาแต่ความจริง พูดแต่หลักประชาธิปไตย พูดแต่หลักวิชาเรื่อง
อะไรแล้วได้คะแนนเสียงเฉพาะอำเภอเมืองเท่านั้น ช่างนอก ๆ ออกไปยากเต็มที นี่เป็นธรรมดา
ตามผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดก็ได้ การใช้เงินใช้ทองในการเลือกตั้ง ถ้าใช้กันโดยสุจริตเพียงเท่าที่
จำเป็นพิมพ์ใบปลิว พิมพ์โปสเตอร์หรือจัดเครื่องขยายเสียงอะไรเท่าที่ไปปราศรัยไปแล้วจะสู้กัน

ได้ก็เฉพาะในอำเภอเมืองหรือในจังหวัดที่เจริญอย่างยิ่งแล้วเท่านั้น นอกออกไปไม่มีทางสู่โดยทางสู่ในทางการเมืองคือใช้เงิน ๆ ๆ เท่านั้น หุ้มนเข้าไป เลี้ยงเหล่าเข้าไป โลกทัศน์เข้าไป นี่เป็นความจริงท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่ได้มาแถลงต่อคนไทย ๆ นั้นความจริงรักชาติ แต่เขาไม่รู้เขาไม่สามารถรู้ว่าคนที่เขาเลือกนั้นมานั่งในสภาผู้แทนทำอะไรกัน เขาคิดอย่างมากกับอกเข้าไปเป็นผู้แทน แทนแล้วช่วยเรา เราคืออะไร เราคือหมู่บ้าน เราคือตำบล เขาไม่มองเห็นประเทศเห็นชาติไม่ใช่เขาไม่รักชาติ แต่เขาไม่รู้ว่าความสำคัญของชาติของประเทศของจังหวัดของภาคของอะไรมีหลายอย่าง เขาจะเอาแต่สะพานข้ามคลองของเขา เขาจะเอาแต่มาทอดกฐินในวัดของเขาเพียงเท่านั้นเท่านั้นเอาแต่เพียงว่าถ้าใครสมัครขอให้ได้ไปจัดการให้ได้ขึ้นได้ ไปก่ดปลาได้ให้ไปตีทะเลเบียนขึ้นเดือนได้ อย่างน้อยเอาอาหารลดราคามาอย่างเดียวพอแล้ว เขาไม่มองหน้าที่สำคัญของผู้แทนที่จะมาทำหน้าที่นิติบัญญัติ ที่จะมาควบคุมรัฐบาลหรือมาปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ อันควรเป็นหน้าที่ของผู้แทนในระบบประชาธิปไตยเขาไม่สามารถจะทราบได้โดยว่ามาทำอะไรกัน ที่เป็นดังนี้ในความคิดข้าพเจ้าการศึกษาเป็นส่วนประกอบส่วนใหญ่ที่ทำให้คนรู้เรื่อง หรือคนไม่รู้เรื่องในหน้าที่ของผู้มาออกเสียง เราชอบพูดกันว่าสิทธิออกเสียงเลือกตั้งใช้กันมานาน คนก็มองว่าสิทธิ อ้อ เป็นของฉัน ฉันใช้อย่างไรก็ได้ นี่เรามองกันอย่างนี้ เมื่อก่อนกันว่าใช้อย่างไรก็ได้แล้วเป็นอิสระเหมือนกันมีเสรีเต็มที่ทางเงจะไปโยนทั้งน้ำหนักได้อย่างนั้นแล้ว นั่นหรือเป็นสิ่งที่เราพึงปรารถนา ถ้าไม่มีการปฏิบัติสิทธิเลือกตั้ง ท่านประธาน เราได้อะไร เราก็ได้ผู้ออกเสียงเลือกตั้งชุดเดิมโดยไม่มีปัญหาอะไรเลย ผลตามมาก็คือเราได้ผู้แทนราษฎรคุณภาพอย่างเดิม นี่หมายความว่าถ้าเคราะห์ดี ถ้าเคราะห์ร้ายเราจะได้อะไรดีเต็มบ้านเต็มเมือง ข้าพเจ้าสมัครรับเลือกตั้งมาแล้ว ข้าพเจ้าทราบดี ข้าพเจ้าได้มีส่วนช่วยในการหาเสียงเลือกตั้งมาแล้ว ข้าพเจ้าทราบว่าความสำคัญในหน้าที่พลเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้น ประชาชนคนไทยเรายังมีน้อยเหลือเกินทั้ง ๆ ที่เรารู้จักทองแห่นแผ่นดินของไทย แต่พอถึงคราวเลือกตั้งแล้วเราท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่ เรามีลูกเรามีหลานเรามีคนใช้ เรามีคนรถเรามีคนทำสวน เพียงแต่บอกว่านี่ไปนะ ไปลงคะแนนให้นาย ก. นาย ข. นี่ไม่ต้องให้เหตุผลอะไรก็ได้ เขาก็ไปลงส่วนมาก ข้าพเจ้าไม่ใช่ว่าทุกคนส่วนมากเขาไปลง เพราะ

เขาเชื่อเขามีความนับถือต่อคนที่บอกเขา เขาเชื่อว่าคำวินิจฉัยของคนที่เขาเชื่อ ถูกต้องเขาเชื่อ โดยสุจริต แต่เขาเชื่อโดยปราศจากความรู้ โดยปราศจากการไตร่ตรองอย่างนั้นหรือที่เราหวังจะให้ เขาลงคะแนนในระบบประชาธิปไตย หนักไปยิ่งกว่านั้นเลยเหล้ากัน ทอดถิ่นกัน สร้างสะพาน กัน เพียงเพื่อการเลือกตั้ง ไม่ใช่เพียงเพื่อทำบุญ ไม่ใช่ใจบริสุทธิ์ แจกดินสอปากกานักเรียน แจกยาหอม แจกไม้บรรทัด แจกอะไรก็ได้ คนไทยมีสัญชาติญาณที่รู้สึกบุญคุณคน ใครทำบุญคุณ กับเรา ช่วยเราแล้ว เราไม่ลืมบุญคุณ ซึ่งเป็นคุณธรรมอันดีเลิศ แต่บางครั้งก็ใช้ผิด เพราะ ความไม่รู้ ใครมาแจกอะไรหน่อย มาช่วยอะไรหน่อยหรือทำอะไรหน่อย ก็กลายเป็นคนดีใน ทุกๆ ทาง รวมทั้งเป็นคนดีในทางที่จะเป็นผู้แทนราษฎรด้วย นี่การวิจัยเช่นนี้ไม่ใช่การวิจัยที่พึง ประารถนาในระบบประชาธิปไตยไม่ใช่หรือ ในระบบประชาธิปไตย ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียง เลือกตั้งนั้น ซึ่งถ้าจะกล่าวให้ถูก ควรจะเป็นว่า ผู้มีหน้าที่คัดเลือกผู้แทนโดยใช้ความไตร่ตรองใช้ ความคิดใช้ความรู้นั้น ควรจะเลือกผู้ใด และควรจะเลือกอย่างไรต่างหาก รวมความว่าการศึกษานั้นเป็นส่วนหนึ่งเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่ง และอย่างสำคัญที่จะช่วยให้คนรู้จักปฏิบัติหน้าที่ของตน ในระบบประชาธิปไตย ท่านสมาชิกผู้เกียรติที่อภิปรายก่อนข้าพเจ้านั้น ท่านว่าระบบประชาธิปไตยต้องปรากฏฐานมาจากข้างล่าง ข้าพเจ้าคิดว่าการปรากฏฐานมาจากข้างล่างนั้น ก็คือการกำหนด สิทธิเลือกตั้งของผู้เลือกตั้งให้เป็นไปโดยจะเหมาะสมให้ สอดคล้องกับ ระบบ ประชาธิปไตย นั้นแหละ เป็นการปรากฏฐานการเลือกตั้ง ขอท่านประธานโปรดอย่าคิดว่าข้าพเจ้าต้องการแบ่งแยกชั้นวรรณะ เป็นผู้มีการศึกษากับผู้ไม่มีการศึกษา ชั้นวรรณะในประวัติศาสตร์ยังไม่มีการแบ่งผู้มีการศึกษากับผู้ ไม่มีการศึกษา ถ้าท่านได้ติดตามความเป็นไปในต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่เจริญ ในตะวันตก ในยุโรปในอเมริกาเหล่านี้ในยุคหลังสงครามแล้ว ท่านจะทราบว่าเดี๋ยวนี้ มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเก่าแก่ เช่นเคมบริดจ์ออกซฟอร์ดของอังกฤษเดี๋ยวนี้ ลูกกรรมกรมีจำนวนท่วมท้นมากมาย ลูกคนที่เรียกว่าผู้ดีแปดสาหลัก ลูกเศรษฐีเขาไม่ให้เพราะ ความมหาวิทยาลัยเหล่านี้เขาให้สิทธิแก่ผู้ได้ Scholarship ก่อน เดี่ยวนี้ลูกกรรมกรได้ Scholarship กันเต็มหมด Scholarship มากเหลือเกินเพราะฉะนั้นในเรื่องชั้นวรรณะที่ว่าลูกคนจนได้ศึกษาน้อย

กว่ามีการศึกษาน้อยกว่าไม่จริงเสียแล้ว ในเมืองไทยเรานักอ่านติดต่อกับโรงเรียนมัธยมศึกษา ท่านน่าจะทราบว่าเดี๋ยวนี้ นักศึกษานิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยเรานั้น เป็นเด็กวัดอยู่กับพระ รับประทานข้าว วัดเยอะแยะนับจำนวนไม่ถ้วน และเป็นผู้เรียนดีและต่อไปภายหน้าก็เป็นคนใหญ่คนโตได้คือการศึกษากับชนวรรณะเป็นคนละเรื่อง ถ้าเราวางมาตรฐานการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการที่กำหนดคตินิเทศออกเสียงเลือกตั้งแล้วก็เป็นเรื่องของบุคคลแต่ละคนที่จะได้เข้ามา ที่จะสร้างตนเองขึ้นมาให้เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ไม่มีการบีบประทุใคร แม้แต่ผู้ทูลวงด้วยการศึกษาแล้ว ถ้าอยากจะขยับฐานะของตัวเองให้เท่าเทียมกับผู้ที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งอื่นก็ย่อมทำได้ ด้วยการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐบาลกำลังทำอยู่และควรทำต่อไป ถ้าเราจะได้กำหนดคุณสมบัติได้ถือการศึกษาเป็นมาตรฐานอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่าการที่เราจะมาตัดสินสิทธิราษฎร สถานในการสร้างรัฐธรรมนูญใหม่ ตัดสิทธิราษฎรนี้จะพูดได้เต็มปากเพราะว่าถ้าพูดถึงการตัดสิทธิการให้สิทธิอะไรแล้ว ไม่รู้สิทธิขึ้นมาแต่เมื่อไร มีมาตั้งแต่กำเนิดหรือถ้าเช่นนั้นทำไมเด็กไม่มีสิทธิ แล้วมีสิทธิแล้วไม่หมดไปหรือ ถ้าเช่นนั้นทำไมเราไปตัดนักบวชเช่นนั้นทำไม ไปตัดคนบ้า คนใบ้ คนหูหนวก คนตาบอดอะไรเหล่านั้น ทำไมเราตัดคนที่เมื่อยไปเพราะหิ้วไปต้องโทษทั้ง ๆ ที่บางคราวไม่ใช่มีเจตนาชั่วร้ายไปต้องโทษเข้าทำไมเราไปตัด ข้าพเจ้าคิดว่าความเจริญของสมองความเติบโตของสมองเป็นเรื่องสำคัญแก่ประชาธิปไตยยิ่งกว่าความเติบโตของร่างกาย ดังที่ข้าพเจ้าได้เคยอภิปรายในสภานี้มาหลายหนแล้วว่าความเติบโตของร่างกายนั้นบางทีไม่ได้ความ มีคนเป็นอันมากที่เราได้เห็นบอกว่า โธ่ ไม่ได้ความเลยใช้ทำอะไรก็ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ร่างกายเติบโต เรืองเป็นอยู่เช่นนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอวิงวอนท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดอย่ามีความตะขิดตะขวงใจ ในการที่เราจะกล่าบบัญญัติสิทธิของผู้ออกเสียงเลือกตั้งเสียใหม่ เพราะข้าพเจ้าคิดว่าเราได้นับที่เรียนมามากพอแล้ว คนบ้าหรือเกือบบ้าหรือทำอะไรที่วามนุษย์ธรรมดาเขาไม่ทำกันในสภาก็มีมาแล้ว คนที่มองเห็นได้ชัดว่าได้รับเลือกขึ้นมาโดยใช้สิทธิพดการเงินหวาน ใช้โกหกพกลมอะไรก็มีมาแล้ว กัยในภายหน้าจะมากขึ้น กัยภายนอกใกล้เราทุกที ถ้าเรายังขึ้นบูชาประชาธิปไตยโดยเราไม่คำนึงว่าจะเป็นประชาธิปไตยที่เหมาะสมแก่เรา หรือไม่เอาระบบออกเสียงเลือกตั้งอย่างซิดสูงที่สุดของประเทศตะวันตกมาใช้โดยไม่คำนึงว่าจะเหมาะสมแก่เรา

หรือไม่ ซึ่งบางทีมันลำบากไปบ้าง บางประเทศจนบัดนี้ก็ยังมีการจำกัดสิทธิของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากกว่าเรามากนัก บางประเทศยังไม่ให้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง บางประเทศทหารประจำการก็ออกเสียงเลือกตั้งไม่ได้ นี่ถ้าอย่างนั้นเป็นการตัดสินใจหรือเปล่า เพราะฉะนั้นเรื่องตัดสินใจนี้ข้าพเจ้าคิดว่าควรเลิกคิดกันที ความมุ่งไปในแง่ที่เราจะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้การเลือกตั้งของเราเป็นไปดีที่สุดที่จะได้ ไม่มีอะไรบริสุทธิ์ผุดผ่องจนปราศจากมลทินในโลกนี้ ไม่มีอะไรที่จะเป็นหลักประกันว่า อ้อ ถ้าเราเอาการศึกษาเข้ามาแล้วจะไม่มีควมวุ่นความวายอะไรเลย นั่นเป็นเรื่องอนาคต แต่เราควรคาดหมายว่าถ้าเราทำดีที่สุดแล้วทำให้ค่อยยังชั่วกว่าเก่าแล้วเราก็ไม่ต้องหวัง หวังว่าจะดีกว่าเก่า ถ้าไม่ดีก็เป็นเรื่องภายนอกที่เราจะต้องแก้ไขอีกก็เช่นเดียวกับเราแก้หลักการในรัฐธรรมนูญมามากหลายก็อย่างที่ยกมาสมาชิกรัฐมนตรีไม่ได้ ก็มีประเทศเขามีกันอะไร เหล่านี้เป็นเรื่องความเหมาะสมในประเทศไทยเราเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถึงคราวแล้วถึงคราวที่เราจะต้องทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะตั้งรากฐานจะก่อราก อันแข็งให้แก่ ประเทศไทยของเรา กันแหละการศึกษา นี่แหละข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเป็นรากฐานของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่ทั้งนี้ในหัวข้อระเบียบวาระก็บ่งชี้ว่าหรือคุณสมบัติอื่นในเมื่อไม่มีการศึกษาถึงระดับที่กำหนด อันนี้หมายความว่าการศึกษาอันหาใช่จะได้จากโรงเรียน จากวิทยาลัย จะได้จากสถาบันการศึกษาเสมอไปไม่ การศึกษานี้ย่อมได้ด้วยผ่าน การผ่านชีวิตของคนเราเอง คนใดที่พ้นวัยศึกษาแล้วแต่ยังไม่ได้ศึกษามากได้ใช้ชีวิตในทางที่ถูกต้องด้วยความขยันหมั่นเพียรอย่างปานกลาง ไม่ต้องถึงเลอเลิศอะไรก็ย่อมได้ความรู้บ้างพอสมควร ความรู้ในที่นี้อาจจะไม่ใช่ว่าความรู้ในอักษรศาสตร์วิทยาศาสตร์ แต่ความรู้ที่สำคัญในระบบประชาธิปไตยเป็นความรู้หน้าที่พลเมือง รู้ว่านี่เราไปออกเสียงเลือกตั้งนี้เราทำอะไร เราเลือกคนไปทำอะไรเท่านั้น ถ้าคนได้ผ่านชีวิตมานานพอสมควร ได้ติดตามกระแสการเมืองโดยอ่านหนังสือ โดยฟังวิทยุดูโทรภาพอะไรก็ยิ่งเกิดความรู้พอสมควร เพราะฉะนั้นคุณสมบัติอื่นก็เป็นเรื่องที่เราจะคิด กลับเป็นเรื่องกรรมาธิการยกกว้างไปคิดอาจจะเห็นว่าเคยรับราชการในตำแหน่งใด ตำแหน่งฝ่ายทหาร ฝ่ายพลเรือน จะเป็นพลทหารหรือจะเขานายสิบหรือว่าจะเขาข้าราชการชั้นจัตวา ชั้นตรี เป็นเรื่องที่จะต้องคิดกัน หรือเป็นพ่อค้าเป็นหลักแหล่ง

ได้ทำการค้าขายสมมติว่าเสียภาษีเงินได้จากการค้าเป็นจำนวนเงิน ก็บาทต่อไปใน ระยะ กับที่ ล่วงมา แล้วอะไรเหล่านี้เป็นต้น ๕๖๕ สิ่ง เรื่องการศึกษาและคุณสมบัติเหล่านี้แล้ว บางท่านบอกกับ ข้าพเจ้าว่ายากเหลือเกินที่จะกำหนดเอาเราเป็นเครื่องวัดว่าคนไหนสำเร็จการศึกษาแค่ไหน สมมติ เอาว่าเราจะกำหนดประถม ๔ สมมติเราว่าเราจะกำหนดประถม ๗ หรือปัจจุบันเท่ากับมัธยม ๓ สมมติว่าอย่างนั้น แล้วเราจะสำรวจกันอย่างไร นี่ข้าพเจ้าถูกถาม ข้าพเจ้าก็บอกว่าไม่เห็นยาก อะไร เราสำรวจลุ่มะโนครวั่ สำรวจทะเบียนอะไรเหล่านี้ ทำไมเราทำได้และทะเบียนราษฎรที่ เรามีอยู่ขณะนี้กับบอกใครสำเร็จการศึกษาแค่ไหน มีคนผู้ถามข้าพเจ้า แล้วเราจะไปรู้ได้อย่างไร ว่าจริงหรือไม่จริงข้าพเจ้าก็ตอบว่า ก็ที่เราจะสำรวจผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแล้ว ๆ มานี้ เรารู้ ได้อย่างไรจริงหรือไม่จริง การสำรวจเจ้าหน้าที่สำรวจได้มาที่บ้านข้าพเจ้า ส่งแบบฟอร์มให้ ข้าพเจ้ากรอก ข้าพเจ้าก็เป็นผู้กรอกคนในบ้านข้าพเจ้า ๒๐ คน ข้าพเจ้าก็กรอกแทนตั้ง ๒๐ คน แต่ละคนไม่เซ็นชื่อ แล้วข้าพเจ้าก็ถามเขาว่า คนชวนข้าพเจ้านั้นเรียนชั้นไหน เขาก็บอกให้ข้าพเจ้า กรอกลงไป อายุเท่าไร ข้าพเจ้าก็กรอกลงไป แล้วทำไมเราทำกันมาได้ทำไมเรายอมให้คนนั้นออก เสียงเลือกตั้งได้ ก็ถ้าการศึกษาเราบอกเข้าไปอีกอันหนึ่งก็ดำเนินการทำนองเดียวกัน โดยที่เรา บังคับกันการทุจริตหรือความทุจริตแล้วก็กำหนดไปก็ได้ใครจะแจ้งเท็จก็มีโทษ แต่ว่าในเรื่องที่จะแจ้ง เท็จเพื่อเอาสิทธิเลือกตั้งนี้ ข้าพเจ้านั้นยังเหลือเกิน แล้วก็ตามอย่างเดียวกับการสำรวจที่แล้วมาจะได้ รััดกุมอย่างข้าพเจ้าเคยได้ยินข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ว่า รัฐบาลจะบังคับให้ประชาชนคนไทยมี บัตรประจำตัวทั่วราชอาณาจักร ถ้าเช่นนั้นแล้วเราก็อาศัยบัตรประจำตัวนั้นเอง มีบรรทัดหนึ่งว่า สำเร็จการศึกษาแค่ไหน ก็ไม่เป็นการยาก สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้แล้วเป็นเพียงวิธีการ ไม่ใช่ เป็นการสิ้นเปลืองมากมายอย่างที่บางคนคิด และไม่ใช่วิธีที่ดีที่ทำไม่ได้ เรื่องเป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายังมองเห็นว่า เราถึงคราวแล้วที่จะต้องตัดสินใจกันเสียที่ว่าเราจะเอาอย่างไร กัน เราจะเอาอย่างเดิมเลือกผู้แทนวิธีเก่าละก็ในที่สุดก็ปฏิบัติกันอย่างเก่า นี่เราจะเอาหรือไม่เอา เพราะข้าพเจ้ายังมองเห็นเหลือเกินเชื่อเหลือเกินว่า ถ้าเลือกอย่างเก่าแล้วจะได้ผู้แทนที่เลวกว่าเก่า ฝ่ายตรงกันข้ามกับเราทุ่มเงินไม่ก็ร้อยก็พันล้าน เขาจะนั่งเต็มสภาทั้งหมดแล้ว ก็เราจะทำอย่างไร

ถ้าฉันเต็มสภากันหมด เรากลายเป็นอื่นนั่นหมายความว่าทางที่เคราะห์ร้ายมาก เคราะห์ที่หนักยิ่งก็
ปฏิวัติกันใหม่ เอาอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าคิดว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น แต่
นั่นแหละความคิดความเห็นอาจจะไม่ตรงกับข้าพเจ้า อาจจะแก้ไขได้ด้วยวิธีอื่น อาจจะกำหนด
สิทธิผู้สมัครรับเลือกตั้งให้สูง เอาจนถึงสูงสุดอะไรก็ตามเพื่อแก้ไขโดยวิธีนั้น นั่นไม่ใช่วิธีแก้ไข
ท่านประธาน แต่ตัวจักรสำคัญอยู่ที่บัตรไม่ใช่วิธีที่ตัวคนสมัคร ถ้าคนลงบัตรไม่คำนึงในหน้าที่
เพียงพอ ไม่รู้หน้าที่เพียงพอแล้ว ขอให้เรากำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งสูงเท่าไรก็
ตามเราก็ออย่างเท่าหรือร้ายกว่าเท่า เพราะว่าผู้ที่มานั่งในสภาฯ ควรเป็นผู้มีความรู้พอสมควร
จริง ถ้าไม่มีความรู้อะไรเลยไม่มีคุณสมบัติอะไรเลยก็จะเสียเวลาเลือกมาเปล่า ๆ มากก็ไม่รู้เรื่อง
อ่านระเบียบวาระก็ยังไม่รู้เรื่อง เรื่องกฎหมาย เรื่องอะไร รัฐบาลพูดอะไร ไม่รู้เรื่อง จะขยัน
ทำอย่างเดียว อย่างที่เขาว่าโง่แล้วขยัน ขยันทำด้วยความโง่ แล้วก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยาก แต่
ว่าข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าคนที่มีวิชานั้นไม่พึงปรารถนา แต่ในวาระเดียวกันคนที่มีวิชา
ถ้าลงแล้วเขาไปไกล ถ้ากินสินบาทคาดสินบนละก็ กินสินกินซึ่งกินอย่างจับยาก เพราะฉะนั้น
ต้องจัดการทางสายแต่แรกวางรากฐานแต่ต้นให้ผู้เลือกตั้งเลือกโดยให้เขาเห็นว่า เขาทำอะไร ไม่
ใช่พอกคนร้องเพลงเก่ง หรือหน้าสวย หรือว่าเป็นนักแสดงนำเกรงขามแล้วก็เลือกเข้ามาอย่าง
เป็นอยู่หลายรายข้าพเจ้าจึงคิดว่าถึงคราวแล้วที่เราจะตัดสินใจทำการผ่าตัดใหญ่กันสักครั้งหนึ่ง

นายสมภพ โหตระกิตย์ : ตามระเบียบวาระที่กรรมาธิการระเบียบวาระได้ตั้งขึ้นมา
นั้น ก็เป็นผลที่จะต้องให้มีการลงมติ ในการลงมติตามหัวข้อระเบียบวาระนี้ ก็ย่อมจะมีผลต่อไปอีก
ประการหนึ่ง ก็คือต้องมีการตัดสินคดีแก่บรรดาราชกรรมาชิกไทย ซึ่งได้เคยมีสิทธิออกเสียงมาแล้ว
และท่านสมาชิกคนสุดท้าย ก็ได้กล่าวชักชวนให้ช่วยกันร่วมกันตัดสินคดีอันนั้นออกเสียเพื่อประโยชน์
ในภายหน้า กระผมก็คิดว่าในฐานะที่สภาฯ ซึ่งมีอำนาจจะต้องลงมติดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการ
ลงมติดำเนินคดีของสมาชิกท่านนั้นเอง แต่ก็โดยสภาฯ ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ปัญหาการที่จะ
ลงมติที่พาดพิงไปถึงบุคคลที่ไม่มีคุณวุฒิ แต่จะต้องถูกตัดสินคดีนั้น กระผมคิดว่าเราน่าจะได้ใคร่ครวญ

ให้เป็นที่ยอมรับ คอระจะได้รำลึกถึงความจริงอีกหลายประการ คอระจะได้รำลึกถึงความรู้สึก
 ของประชาชนที่เขาถูกตัดสิทธิเป็นอย่างใด คอระจะได้พิจารณาว่าเป็นจริงหรือไม่ ที่ประชาชนที่ขาด
 การศึกษานั้น เป็นต้นเหตุหรือทำให้เกิดผู้แทนที่ไม่ดี ทำให้มีการบริหารที่เหลวไหล นอกจากนั้นเร
 คอระพิจารณาต่อไปอีกว่า สมมติถ้าหากว่าเราได้ราษฎรที่มีคุณวุฒิดีจริง ๆ มีความรู้มาเป็นผู้ออก
 เสียงเลือกตั้ง เราจะได้รู้แทนที่ดีหรือไม่ เราจะได้รัฐบาลที่ดีหรือไม่ นี่เป็นปัญหาสองประการที่เรา
 น่าจะได้ใคร่ครวญกันต่อไป สำหรับความเห็นของกระผมนั้น กระผมก็เห็นว่าระเบียบวาระนี้เอง
 ก็ต้องยอมรับว่า เป็นการที่ตัดสิทธิแก่ประชาชน ถ้าหากว่าเราลงมติไปในทำนองที่ว่า จะจำกัด
 ความรู้ในด้านการศึกษาแก่ประชาชนแล้ว ผลก็มีอยู่ว่าต้องตัดสิทธิประชาชนซึ่งเคยมีสิทธิเลือกตั้ง
 นั้นที่เขาเคยมีอยู่นั้น ในทางวิชาการ เขาก็ต้องยอมรับว่า เป็นสิทธิอันเป็นหน้าที่และเป็นสิทธิที่
 บางคนถึงกับยอมรับว่า เป็นสิทธิพิเศษซึ่งไม่ควรจำกัดให้นอกเหนือไปจากสิทธิสามัญ ประเด็น
 รอบรู้หรือเรื่องอายุ แล้วสิทธิเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้นเอง ก็ผลเกี่ยวโยงไปกับหลักการเลือกตั้งที่ว่า
 การเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นไปในลักษณะที่เป็นการทั่วถึงคือที่เรียกว่า General Suffrage จะไม่ต้อง
 เอาในเรื่องทรัพย์สิน เรื่องการศึกษาเรื่องเพศมาใช้เป็นเครื่องจำกัด หลักการข้อนี้ปรากฏอยู่ใน
 ปณิญาสาครว่าด้วยสิทธิมนุษยชน หลักการข้อนี้เองก็เกี่ยวพันไปถึงกับหลักการในรัฐธรรมนูญที่ว่า
 อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย อำนาจอธิปไตยคืออำนาจการปกครองการเข้าจัดอำนาจ
 การปกครองของประชาชน ก็ควรเป็นสิ่งที่น่าคำนึงเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ สำหรับประเทศไทย
 ต้องมีกฎหมายเลือกตั้ง ๆ ตั้งแต่มีระบบการเลือกตั้งมาก็ไม่เคยปรากฏว่า กฎหมายฉบับใดได้
 กำหนดให้ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต้องขาดสิทธิอันนี้ไป เพราะเหตุที่ว่ามีการศึกษาไม่ถึงชั้น
 เราไม่เคยจำกัดสิทธิเลือกตั้ง โดยอาศัยการศึกษาเป็นมูลเหตุ นี่เราก็เป็นมาอยู่ในระยะ ๓๐ กว่าปี
 ที่ปัญหามีสืบต่อไปว่า ราษฎรชาวไทยของเราเคยมีสิทธิอยู่เช่นนั้น สมควรหรือไม่ที่เราจะจำกัดสิทธิอัน
 ลงไป ท่านสมาชิกท่านก็ได้กล่าวชี้ให้เห็นเหตุผลหลายประการว่า เราจำเป็นต้องตัดสิทธิเพื่อ
 ปูรากฐานประชาธิปไตย เพื่อให้ได้การปกครองที่ดีหรือวัฒนาการประเทศ แต่การจำกัดสิทธิ
 กระผมเห็นว่าน่าจะคำนึงถึงประการแรกก็คือว่า ราษฎรที่ออกเสียงเลือกตั้งในฐานะที่ไม่มีความรู้

นั้นเองเป็นต้นเหตุของการให้มีผู้แทนที่ไม่ดีหรือไม่ สำหรับข้อนี้ ถ้าหากตรวจสอบผลของการเลือกตั้งดู
 ที่แล้วเราจะต้องยอมรับความจริงข้อหนึ่งว่า จากสถิติของการเลือกตั้งนั้นจะเห็นได้ว่าผู้มีสิทธิ
 เลือกตั้งที่มาออกเสียงเลือกตั้งนั้นอย่างมากก็มีเพียง ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ บางจังหวัดเพียง ๓๐ กว่า
 เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าคนมาออกเสียงเลือกตั้งเพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์
 ไม่ได้มาออกเสียงเลือกตั้ง หรือบางจังหวัดมีคนออกเสียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ออก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่
 ได้มาออกเสียงเลือกตั้งปัญหาที่ว่าในระหว่าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่ไม่มาออกเสียงเลือกตั้งนั้น เป็นคนที่มี
 ความรู้หรือไม่มีความรู้ คือการที่บุคคลคนหนึ่งมีสิทธิเป็นบุคคลที่มีความรู้ หรือไม่มีความ
 รู้เราไม่สามารถที่จะพิจารณาหรือที่จะยืนยันได้เลยว่า ผู้แทนที่เราเรียกว่าผู้แทนไม่ดีมาก่อความวุ่นวาย
 ในสภา มาทำให้การบริหารประเทศคลุกคลีล้มลุกคลุกคลานนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลือกตั้ง
 ของประชาชน กระผมได้กล่าวแล้วว่า การเลือกตั้งของประชาชนนั้นเราอยู่ในเกณฑ์ระยะ ๓๐ เพอร์-
 เซนต์ ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่มาออกเสียงเลือกตั้ง และผู้ที่มาออกเสียงเลือกตั้ง เราก็ไม่สามารถจะ
 วินิจฉัยได้ รายงานกระทรวงมหาดไทย ก็ไม่ได้กล่าวว่ามีเอกสารใดยืนยันว่าคนที่มาออกเสียงเลือก
 ตั้งนั้นคือราษฎรที่ไม่มีการศึกษา เราไม่สามารถจะยืนยันได้ ฉะนั้นปัญหาจึงยังเป็นที่ยึดติดอยู่ว่า
 ราษฎรที่ไม่มีการศึกษามาออกเสียงนั้นเป็นผู้ที่นอนหลับทับสิทธิไม่มาออกเสียง แต่บรรดาราษฎร
 ที่มีการศึกษาต่างหากที่มาออกเสียงเลือกตั้ง นี่จะเห็นเป็นประการแรก ข้อเท็จจริงมีเช่นนี้เราไม่
 สามารถที่จะทราบได้ว่าในจำนวนผู้มาออกเสียงเลือกตั้งทำให้เกิดผู้แทนระยะ ๓๐ ปีนั้น ยังมีจำนวน
 เพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ประกอบด้วยราษฎรที่ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษา ฉะนั้น
 เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมจึงเห็นว่าเรายังไม่อาจที่จะประมาณราษฎรที่ไม่มีการศึกษาว่าเป็นต้นเหตุ
 ทำให้เกิดผู้แทนที่ไม่ดีหรือไม่ได้ นี่จากข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น ปัญหาต่อไปเมื่อเราไม่แน่ใจว่า
 ราษฎรที่ไม่มีการศึกษานั้นจะเป็นต้นเหตุของการที่มีผู้แทนที่ไม่ดี หรือทำให้การบริหารประเทศ
 คลุกคลีไป ที่นี้เราควรจะได้พิจารณาต่อไปว่า ถ้าหากว่าเรายอมรับให้มีการตัดสิทธิเพราะเหตุ
 ที่ว่าถ้าหากว่าเป็นที่จะให้เป็นผู้แทนที่ดีแล้ว กระผมก็ยอมรับว่าถ้าหากว่าเราแน่ใจว่า ถ้าหากการ
 จำกัดสิทธิราษฎรโดยอาศัยการศึกษานั้นจะทำให้ได้ผู้แทนที่ดีแล้ว กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจอยู่

และโดยที่ได้กล่าวแล้วว่า ราษฎรเวลานั้นเดิมทีแต่มีการเลือกตั้งมาราษฎรของประเทศไทยเรานั้น
 สติปัญญาอยู่ แต่ปัญหาที่ว่าถ้าหากว่าจำกัดสิทธิไปแล้วจะให้ใครเป็นผู้แทนที่ดีนั้น ใครจะกล้ารับประกัน
 แม้แต่สมาชิกคนสุดท้ายท่านบอกว่าเราอาจจะรับประกันไม่ได้ อาจจะต้องแก้ไขต่อไปอีก ก็เมื่อเรา
 ไม่แน่นอนว่าให้ผู้แทนที่ดีโดยเหตุที่ราษฎรที่เลือกแล้ว ทำไมเราถึงจะมาจำกัดสิทธิเบื้องต้น ข้อ
 ให้จริงอันนี้กระผมอยากจะขอทราบเรียนต่อไปอีกว่า โปรดระวังคำว่าคำว่าไฟไฟพลร่มที่มีอยู่เวลานั้น
 ไฟไฟพลร่มนั้นเกิดจากใคร ไม่ใช่เพราะเหตุที่ราษฎรไร้การศึกษาแต่เกิดมีความเห็นหาผู้แทน แล
 ขยาก็คนนี้ได้ และแก่วมมีหรือร่วมกันเป็นพลร่มไฟไฟให้ผู้แทนนั้นโดยเขาไม่ได้จ้างวานวานให้
 ก็เปล่าทั้งนั้น ไฟไฟพลร่มมาจากผู้แทน ผู้แทนก็ได้ทราบแล้วว่าคนจะสมัครผู้แทนได้ต้องมีคุณสมบัติ
 มีการศึกษาที่ผู้แทนนั้นเองเป็นคนให้เกิดจ้างวานวานคนอื่น เขาให้รับจ้างไฟไฟพลร่มขึ้น นี่จะเห็น
 อีกประการหนึ่งว่า ความรู้ในตัวเองไม่ได้แนบไปว่าจะทำให้เกิดวิธีการทอดหรือคนทอดขึ้น คนที่มี
 ความรู้ในตัวเองอาจจะใช้วิธีการที่ผิด อีกประการหนึ่งคำว่า เลือกตั้งสกปรก ท่านก็จะเห็นได้ว่า
 ราษฎรที่ไม่ได้มีการศึกษานั้น หรือที่มีการศึกษานั้นก็ได้เกี่ยวกับการเลือกตั้งสกปรกเลย การ
 เลือกตั้ง ๒๕๐๐ จะเห็นได้ว่าเกิดจากใคร ก็เกิดจากบุคคลที่มีการศึกษาตั้งแต่ข้าราชการชั้นโทจน
 กระทั่งถึงนายพล การเลือกตั้งไปวัดด้าเมื่อปี ๒๔๘๘ เช่นเดียวกัน ทำไมถึงเรียกว่าการเลือกตั้ง
 ไปวัดด้า ราษฎรที่ไม่มีการศึกษาไม่ได้มาเกี่ยวข้องเลย ข้าราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ รัฐมนตรี
 เกี่ยวข้องทั้งนั้น นี่จะเห็นได้ว่าคนที่มีการศึกษานั้นเอง ไม่ได้หมายความว่าจะต้องมีการทำให้เกิด
 วิธีการที่ดีโดยอะไรต่าง ๆ ที่ดีหลายอย่าง แต่ตรงกันข้าม กลับเป็นอุทาหรณ์ของความไม่ดีหลาย
 อย่างที่เราได้จดจำมาจนกระทั่งบัดนี้ แต่อุทาหรณ์ของความไม่ดีเหล่านั้นเอง หรือที่เราจะมาตัดสิน
 ประชาชนที่เขาขาดการศึกษาในเมื่อเขาไม่มารู้เลย นี่ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่กระผมกราบเรียน
 นอกจากนั้นในด้านรัฐบาลที่ว่าผู้แทน ถ้าหากได้ราษฎรที่ขาดการศึกษาแล้วเลือกผู้แทนแล้ว ผู้แทน
 นั้นเองจะมีส่วนเข้ามาควบคุมรัฐบาลตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าพิจารณาความเป็นมาของ
 ประเทศไทยในระยะ ๓๐ ปีที่แล้วมานี้ เป็นความจริงหรือไม่ที่ว่าผู้แทนเข้ามาควบคุมรัฐบาลได้
 ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปไม่ได้เลย ตั้งแต่มีการปกครองตามระบอบรัฐธรรมนูญของประเทศไทย

มาเมื่อปี ๒๔๗๕ สถานิติบัญญัติของประเทศไทยประกอบด้วยสมาชิกสองประเภทหรือไม่สองประเภท ก็มี ๒ สภา สมาชิกประเภท ๒ ท่านก็รู้อยู่แล้ว เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนเท่ากับสมาชิกประเภทแรก เพราะฉะนั้นถ้าหากมีความเหลวแหลกหรือการที่รัฐบาลไม่ดีขึ้นมานั้นท่านจะโทษประชาชน ไม่ได้เป็นการศึกษาอย่างไรในเมื่อท่านเป็นรัฐบาลต้องได้รับความยินยอม หรือได้รับความไว้วางใจจากสภา ก็มีสมาชิกของสภาประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิประเภท ๒ เดียวครึ่งหนึ่ง และอีกครึ่งหนึ่งเป็นของประเภทที่ ๑ ก็ประเภทที่ ๑ นั้นเองไม่แน่ว่าผู้แทนดีหรือผู้แทนเลวก็คนก็ไม่รู้ และที่เกิดมาจากราษฎรไร้การศึกษาเท่าไรก็ยังไม่ทราบ แต่ของแน่ว่ามีจำนวนแค่นี้ เพราะฉะนั้นการที่ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารกระทำไปในลักษณะที่เป็นการเสียหายแก่ประเทศ สมควรหรือที่เราจะประมาณว่าเป็นเพราะเหตุที่ราษฎรที่ไร้การศึกษานี้เป็นต้นเหตุให้รัฐบาลบริหารการเหลวแหลก หนี้สินของรัฐบาลที่ทำไว้ ๘ พันล้าน การที่ไม่มีโครงการเศรษฐกิจ ไม่มีโครงการศึกษาที่แน่นอน เหล่านี้เป็นความผิดของผู้แทนหรือ แต่เราเห็นว่าเป็นความผิดของรัฐบาล ความผิดของรัฐบาลเรามากก็ไม่กล่าวถึง แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลทำเสียหายเราไปโทษประชาชนที่ไร้การศึกษาที่ขาดการศึกษา เราไปโทษเช่นนั้นเป็นการสมควรหรือ ท่านประธาน ผมคิดว่าถ้าหากว่าพิจารณาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้แล้วเราจะเห็นได้ว่าราษฎรที่ไร้การศึกษานั้นไม่ได้เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดผู้แทนที่เลวเลย เพราะ ๑. ประการแรกเราไม่อาจข้อเท็จจริงได้ว่าราษฎรนั่นเองที่ไร้การศึกษานั้น ทำให้เกิดผู้แทนที่ไม่ดี แต่ตรงกันข้าม กระผมยังมีเอกสารที่จะยืนยันว่าราษฎรชาวไทยของเราเท่าที่มีมานั้นเองเป็นสิ่งที่น่ายินดีน่าชื่นชมอย่างยิ่ง เอกสารข้ออ้างของกระผมนั้นก็คือบทความของกระทรวงมหาดไทยที่ได้พิมพ์ขึ้นเมื่อ ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นกระทรวงมหาดไทยภายใต้การบริหารของรัฐมนตรีคนปัจจุบันคนเดียวกัน ในข้อความนั้นกระผมขออนุญาตที่จะอ่านให้ท่านประธานฟังว่า เขาได้กล่าวถึงและสดุดีความดีประชาชนว่าได้เกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างไร ข้อความนั้นก็ว่าพฤติกรรมเท่าที่ปรากฏมาจนถึงบัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรู้สึกพอใจอย่างแท้จริงที่ปรากฏว่าประชาชนได้สนใจ เอาใจใส่ติดตามการปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างใกล้ชิด พยานแห่งความจริงเรื่องนี้แสดงชัดอยู่ทุกวิถีทาง เช่นการวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนในปัญหาเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การเขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์

ฉบับต่าง ๆ ตลอดจนความคิดเห็นของประชาชนที่แสดงออกด้วยวิธีอื่น พฤติการณ์เช่นนี้กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเป็นการกระทำที่ขัดด้วยสิทธิ และหน้าที่ของประชาชนในระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง นอกจากพฤติการณ์ที่ปรากฏดังกล่าวข้างต้นนี้ สถิติของการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ระยะเวลา ๕๕ ปี ก็มีปรากฏสูงขึ้นตามลำดับ กล่าวคือในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ ผู้เลือกตั้งได้ไปใช้สิทธิออกเสียงมีเพียงร้อยละ ๒๘ เศษ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๘ และในปี ๒๕๐๐ คือเมื่อต้นปีประชาชนได้ไปใช้สิทธิออกเสียงถึงร้อยละ ๕๗ ตัวเลขที่ได้ยกมาแสดงในที่นี้ย่อมแสดงถึงความเอาใจใส่ของประชาชน ที่มีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้เป็นอย่างดี นี่ท่านจะเห็นได้ว่าเอกสารของราชการที่พิมพ์เผยแพร่ชนมานักต่อนักได้รับรองแล้วว่าประชาชนชาวไทยของเรานั้น หลังจากที่ได้ผ่านระบอบประชาธิปไตยมา ๓๐ ปี ประชาชนชาวไทยของเราได้ มีความรู้ สึกนึกริดใน شأنถึงความสำคัญ ๆ ของการเลือกตั้งได้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่าน้ำหนักของเอกสารที่กระทรวงมหาดไทยได้พิมพ์เผยแพร่มีอยู่เหนือกว่าคำกล่าวอ้างของท่านสมาชิกและเป็นที่เราพอจะพึงรับฟังได้ว่า ควรจะเป็นไปตามเป็นจริง เพราะมีฉะนั้นแล้วเอกสารทางราชการก็จะให้ความหมาย และโปรตรวดักว่าเอกสารที่พิมพ์ในยุคของรัฐบาลที่ได้ผ่านการปฏิวัติมาแล้ว ไม่ใช่ในยุคการเลือกตั้งสกปรก ที่จะได้กล่าวข้อความที่อาจจะเลื่อยล่อยไป นี่ประการหนึ่งที่กระผมจะชี้ให้เห็นว่า ราษฎรชาวไทยที่หมายความว่าผู้ได้รับการศึกษานั้นได้สนใจการติดตามเป็นที่น่าสนใจอย่างใด แต่จำนวนเปอร์เซ็นต์ของการที่ออกเสียงเลือกตั้งเพิ่มขึ้นเป็นไปตามลำดับ จากพฤติการณ์เหล่านี้จากข้อเท็จจริงที่กระผมได้นำมากราบเรียน กระผมจึงเห็นว่ายังไม่มีเหตุผลที่สำคัญ หรือนำหนักเพียงพอที่จะไปตัดสิทธิราษฎรที่ได้เคยมีสิทธิออกเสียง ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็ตามไม่ให้หมดสิทธิการออกเสียงไป เพราะเหตุที่ว่าถึงแม้จะตัดสิทธิการออกเสียงไปแล้ว เราก็ไม่แน่ว่าเราจะได้ผู้แทนที่ดีเสมอไป จะต้องมีการแก้ไขอะไรต่อไปอีก ก็เมื่อเป็นของไม่แน่แล้ว ทำไมเราถึงจะมารีบด่วนตัดสิทธิเขาไปเสียเล่า ศาลยังยอมยกประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ยังอยู่ในข่ายสงสัย ยกประโยชน์ให้แก่ฝ่ายจำเลย ผมคิดว่าสภาก็เช่นเดียวกันเมื่อพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ก็น่าจะยกประโยชน์ให้แก่ราษฎรประชาชนชาวไทย

ให้แก่องค์กรที่มีสิทธิออกเสียงต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม โดยที่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามการเลือกตั้งได้มีหลายประเทศที่เรานิยมจัดคุณวุฒิในการศึกษาของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ท่านได้กล่าวมาถึงเรื่องในรัฐบางรัฐของในสหรัฐอเมริกา ผมก็อยากจะขอทราบเพิ่มเติมว่าเป็นความจริงในสหรัฐอเมริกาบางรัฐ เขาจำกัดสิทธิออกเสียงเลือกตั้งของราษฎร โดยเฉพาะรัฐที่เป็นภาคใต้ของสหรัฐนั้น เรานิยมการจำกัดสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแต่เพื่ออะไร ไม่ได้เพื่อการอะไรต่าง ๆ แต่เพื่อคัดค้านชนชาวนิวกา เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าต่อมาได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ ๑๕ รับรองสิทธิเลือกตั้งจะต้องไม่จำกัดเป็นในลักษณะที่เป็นการกีดกันผิว คือเขาคิดว่าเขาเห็นว่าเราไม่นิยม และต่อมาได้มีบางรัฐก็ได้เลิกไป การที่ท่านได้กล่าวอ้างแมสซัสเซตส์และมิสซิปปีมันก็ได้เลิกไปแล้ว ได้พยายามเลิกกันไปหมด และยังมีคนมีลัทธิต่าง ๆ ก็ได้พยายามเลิกที่จะไม่จำกัดสิทธิประชาชนในการศึกษา จริงอยู่อาจจะยังมีเหลืออยู่บางประเทศ แต่โปรดระลึกว่า ถ้าพิจารณาข้อเท็จจริงในลำดับต่อไป มีประเทศที่ยังจำกัดสิทธิราษฎรในเรื่องด้านการศึกษานี้ คือประเทศที่เพิ่งได้รับเอกราชใหม่ ๆ ความจำเป็นของประเทศที่ได้รับเอกราชใหม่ ๆ ต้องจำกัดสิทธิราษฎรไว้ก่อนก็เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นเตือนให้ราษฎรสนใจการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น แต่ประเทศไทยเราตรงกันข้าม เราไม่เคยเป็นประเทศอยู่ภายใต้เมืองขึ้น เรามีเอกราชมา เราได้ให้สิทธิราษฎรมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงบัดนี้ และใน ๓๐ ปีนี้เองกระผมเห็นว่าราษฎรชาวไทยของเรานั้นได้มีความรู้รัก ได้รู้จัก ได้ซาบซึ้งถึงในหน้าที่การเลือกตั้งจนเป็นลำดับ จากสถิติที่กระทรวงมหาดไทยได้เสนอมา และนอกจากนี้สำหรับบางประเทศนั้นเท่าที่เคยมีการจำกัดราษฎรออกเสียงเลือกตั้งก็ปรากฏว่า ได้รู้สึกตระหนักถึงความลำบาก ปรากฏว่าทำให้เกิดผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมีจำนวนน้อย ฝ่ายบริหารใช้เงินติดสินบนให้มีการเลือกตั้งสกปรกได้ บางประเทศในทวีปแอฟริกาได้พยายามจะเลิกระบบนี้ให้หมด เพราะเห็นว่าทำให้เกิดผู้มีสิทธิออกเสียงน้อยเกินไป ฝ่ายบริหารถือโอกาสที่จะติดสินบนราษฎรได้ง่ายคือใช้เงินหวานเพื่อเสียงเลือกตั้ง นี่ก็เป็นตัวอย่างที่เห็นได้อีกประการหนึ่ง และนอกจากนี้ก็จะยังมีปัญหาต่อไปว่า เท่าที่กระผมได้

กราบเรียน ไม่ควรจำกัดสิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนชาวไทยในด้านการศึกษานั้น ก็อาจจะมีบางครั้งที่ปล่อยให้ประเทศชาติล้มเหลวเหลวแหลกอยู่เช่นนี้หรือ สมาชิกคนสุดท้ายบอกว่าเราได้ผู้แทนที่ดีกว่ากัน ชื่อนี้กระผมก็อยากจะขอล่าวแก่ว่า ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญของเราเมื่อครั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจบริหาร เกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งรัฐบาล เราก็ได้พิจารณาที่จะให้รัฐบาลตามร่างรัฐธรรมนูญของเรามีเสถียรภาพ เราได้เพิ่มหลักการใหม่ ๆ ขึ้นเช่นไม่ต้องขอความไว้วางใจจากสมาชิกเป็นต้น และสมาชิกจะเข้ามาเป็นรัฐบาลไม่ได้ ถ้าหากว่าไม่ลาออกเสียก่อน การที่เราวางหลักการเช่นนั้นขึ้น เพื่ออะไรก็เพราะเราเห็นว่าการที่จะมีผู้แทนนั้น เราอาจจะไม่ได้ผู้แทนที่ดีได้ เราถึงให้หลักประกัน ถึงหาวิธีแก้เสียก่อน วิธีนั้น เราเข้าใจว่าเราไม่อาจจะได้ผู้แทนที่ดีได้ ฉะนั้นเมื่อเราวางให้หลักประกันรัฐบาลโดยพิจารณาว่าจะมีผู้แทนที่ดี ถ้าหากได้ผู้แทนที่ดีแล้ว หลักการที่เราวางไว้อาจจะไม่จำเป็นก็ได้ นี่จะเห็นได้ว่าทำให้เกิดการขัดกันในช่วงการที่ได้ผ่านมา กระผมจึงเห็นว่า ถึงแม้ว่าเราจะปล่อยให้ราษฎรที่ขาดการศึกษาได้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งต่อไป เราก็ไม่ควรเป็นที่น่าวิตก เพราะเหตุที่เราได้วางหลักบางประการให้หลักประกันแก่รัฐบาลที่จะดำเนินการบริหารไปโดยเรียบร้อย ไม่ให้สมาชิกเข้าไปยื้อแย่งเก้าอี้รัฐบาล โดยการที่บอกว่าจะลาออกเสียก่อน เมื่อเข้ารับหน้าที่ใหม่ ๆ ไม่ต้องขอความไว้วางใจจากรัฐบาลเหล่านี้เป็นวิธีการที่เราได้ป้องกันไว้แล้ว และเป็นวิธีการป้องกันกันที่ดีที่สุด เท่าที่กระผมเห็นมา เพราะเหตุที่ว่าเป็นการป้องกันกันโดยไม่ต้องไปจำกัดสิทธิประชาชนที่เขาเคยมีสิทธิออกเสียงมาแล้ว สรุปแล้วท่านประธาน กระผมเห็นว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับด้านมาตรฐานการศึกษานั้น เราไม่ควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือแม้แต่กำหนดในกฎหมายเลือกตั้งฯ ควรจะปล่อยให้ไปอยู่ดังเช่นปัจจุบัน คือให้ประชาชนได้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ไม่ควรจำกัดในด้านการศึกษา

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายเสร็จเมื่อกี้ ก็จับใจความได้เพียงว่า ก็เราไม่เคยทำก็เราจะไปทำทำไม ครั้นเราไม่เคยทำมาการเลือกตั้งก็เรียบร้อยดี ดังที่กระทรวงมหาดไทยได้เคยแถลงไว้ ข้าพเจ้าไม่เจตนาจะลบหลู่ถูกกระทรวงมหาดไทยที่กระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงปกครองนักปกครอง การปกครองนั้นจะมี

อะไรที่เล่าก็จะให้ชนมเด็กกินในเมื่อถึงคราวควรให้กิน ก็การเลือกตั้งครั้งสุดท้ายเขาเรียบร้อย เขา
 ไม่มีการลงไฟไฟไม่มีอะไรแล้วเป็นการเลือกตั้งที่มาภายหลังการเลือกตั้งไม่เรียบร้อยเป็นโบว์แดงของ
 กระทรวงมหาดไทย ถ้ากระทรวงมหาดไทยไม่ให้ชนมเด็กกินเวลานั้นจะให้เวลาไหน ถ้าไม่ให้กิน
 นั้น กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ใช่นักปกครองที่ดี ไม่ใช่คนปกครอง แต่ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า
 กระทรวงมหาดไทยแสดงเท็จ เขาแสดงในลักษณะที่แสดงความชื่นชมยินดีในการเลือกตั้งเรียบร้อย
 ในการที่คนมาลงคะแนนมากพอสมควร ท่านสมาชิกกล่าวว่า ก็คนมาลงคะแนน เราจะวินิจฉัยได้
 อย่างไรว่า เป็นผู้มีความรู้ ไม่มีความรู้หรืออีกนัยหนึ่งมีความสำนึกในหน้าที่ในระบบประชาธิปไตย
 โดยพอหรือไม่พอ ข้าพเจ้ายอมรับว่า เราวินิจฉัยโดยเด็ดขาดว่าคนใดมีความรู้ไม่ได้ ไม่มีทาง
 จะวินิจฉัยได้ แต่ข้าพเจ้ากราบเรียนกับท่านประธานว่า การเลือกตั้งที่แล้ว ๆ มาทั้งในฐานะ
 ข้าพเจ้าเป็นผู้ลงคะแนนข้าพเจ้าเป็นผู้สมัคร ข้าพเจ้าเป็นนักการเมืองแม้แต่โดยจำเป็นก็ตาม ข้าพเจ้า
 ติดตามการเลือกตั้งใกล้ชิดกว่าท่านสมาชิกอภิปรายนั้นมากมายนัก ลงมือหาเสียงเอง นั่งเรือน
 รถไปฟังกันในสุเหร่าอะไรไปหมด ข้าพเจ้าอยู่ในฐานะที่กล่าวได้อย่างเต็มภาคภูมิว่าสำหรับผู้ที่
 มีความรู้ มีมาตรฐานความรู้ที่ท่านเรียกว่าอันหลังที่บัณฑิตนั้นจริงมากด้วย เพราะจนเขาเห็น
 เปื่อการเลือกตั้งที่ทำให้เขาเห็นเปื่อเพราะเคยสกรปรกเคยโกงกัน เคยเอาเงินหวาน เคยอะไร
 เพราะความที่เคยเป็นมาเช่นนั้นเขาเห็นเปื่อ เขาไม่สามารถจะมองเห็นได้ว่าการเลือกตั้งข้าง
 หน้าดีกว่าเก่าอย่างไร เขาจึงไม่ไปออกเสียงเลือกตั้งที่มาทั้งเป็นข้าราชการและไม่เป็น
 ข้าราชการที่ออกเสียง อีกทางหนึ่งที่เขาไม่ไปออกเสียง บางทีก็บอกว่าไอ้ไอ้ใครคนสมัครแล้ว
 มาลงคะแนนไม่ลง นี่เป็นความจริง ท่านประธานทำไมผู้สมัคร จึงเป็นบุคคลชนิดที่ลงคะแนนให้
 ไม่ลง ก็เพราะคนดีไม่สมัคร ทำไมคนดีไม่สมัคร คนดีไม่มี ขอประทานโทษ ไร้คำว่า หน้าไม่
 หนาพอที่จะไปสู้กับความหยาบคายที่จะต้องไปทนใช้เงินหวานทุจริตเขาทำไม่ได้ แต่ดังที่เราได้จัด
 การเลือกตั้งโดยชนต้นด้วยจัดผู้ออกเสียงเลือกตั้งเสียใหม่ให้ค่อยยังชั่วขึ้น การที่บุคคลที่ความรู้พุดกัน
 ด้วยหนังสือได้ไม่จำเป็นอะไรต้องไปยืน ตะโกนท้อง สนามหลวงอย่างที่ข้าพเจ้า ไปตะโกนมาไม่จำเป็น
 จะต้องไปเที่ยวหาข่าวให้พระไปช่วยยายแก่ชั๊กฉั่ว ไปพยาบาลเด็กไปอุ้มเด็กอย่างที่เขาคำ ๆ

กันมาแล้วอย่างนั้น คนหน้าบางทำไม่ได้ ถ้าเราเปิดช่องโอกาสให้การเลือกตั้งอยู่ในวงจำกัด
 ของผู้ที่เราคิดว่าควรจะเป็น ผู้ที่มีความสามารถคิดต่อหน้าที่ของพลเมืองมากขึ้นสักหน่อย แน่เหลือ
 เกินท่านประธานคนเราทุกคนรักชาติ อยากจะทำอะไรให้ชาติ สดงาก็ไม่มี ไม่อยากจะไปกู้หน้
 ยืมเงินแล้วล้มละลาย หรือไม่ล้มละลายซึ่งในฐานะจะต้องรับเงินจากคอมมิวนิสต์เพื่อมาช่วย
 ฐานะตัว ไม่อยากจะทำเช่นนั้นก็สมัครไม่ได้ สมัครไม่ลงเมื่อคนชนิดนั้นสมัครไม่ลง
 คนชนิดอย่างเรา ๆ นี่ก็ยังมีอยู่มากมายที่ไปลงคะแนนไม่ลง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายอมรับว่าใน
 บรรดาผู้ที่ท่านเรียกว่าชนลัทธิที่ข้าพเจ้าเรียกว่า ชนลัทธิที่หน้าหน้านั้นเขามีเหตุผลของเขาที่
 เขาจะทำเช่นนั้น ท่านกล่าวว่าเราจะไปรู้ได้อย่างไรว่าคนไหนมีความรู้ ไม่มีความรู้ที่แล้วมาแล้ว
 เราจะไปแก้ด้วยเอาความรู้ ไปยัดใส่เขา นี่ข้าพเจ้าใช้คำของข้าพเจ้าเองไม่ใช่คำของท่านหรือ
 ธรรมดา เราจะได้ด้วยเอาคุณสมบัติไปเป็นเกณฑ์กำหนดคนนั้นเรารู้ ได้อย่างไรว่าจะเป็นคนดีว่า
 เป็นผลสำเร็จว่า ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า คนปวศิระจะมีเหตุที่ว่าเส้นเลือดจะแตก
 ก็มี มีเหตุที่เส้นประสาทชำรุดก็มี ปวดท้องก็มีหรือไมโทโครมาก็ปวดหัวได้ ถ้าอย่าง
 นั้นเราอย่ากินยาสิเมื่อเราไม่รู้ว่าโรคอะไร เราอย่าไปหาหมอสิ เพราะเราไม่รู้จะไปปล่อยให้ปวดตาย
 หรือหายไปเองอย่างนั้นหรือ หรือว่าเราจะวิจัยโดยใช้เหตุผลพอควร เหตุผลทั้งหลายนี้เมื่อไม่ใช่
 วิทยาศาสตร์ไม่สามารถมาแยกได้ว่า นี่ เอช หรือ โอ ๒ หรือ ๓ เราก็ใช้ความคิดเพราะนิคศาสตร์
 การปกครองไม่ใช่วิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องของบุคคลที่สร้างขึ้นอย่างที่เขาเรียกว่า man made เรา
 ต้องวิจัยด้วยเหตุผลอันสมควรว่าเหตุนี้ใช่ไหม หรือน่าจะใช่ไหม เราก็วางยาไปอย่างเดียวกับคน
 ที่ปวศิระจะไปหาแพทย์ ๆ ก็ใช้ความรู้ของเขา ทั้งบึงเอญูวิชาแพทย์เป็นวิทยาศาสตร์เขาก็มีเครื่อง
 มีวัดมีอะไรได้มากหน่อย แต่ว่าทั้ง ๆ ที่เป็นวิทยาศาสตร์แพทย์ก็ต้องใช้ปัญญาของตัวเองวินิจฉัย
 โรคว่า อันนี้วัดกำลังโลหิตเป็นเพราะความดันหรือดูอาการก็เป็นโรคเส้นประสาทกระดูกอะไร ๆ ก็
 ตามเรื่องแล้วก็วางยาไป แพทย์ก็ยังผิดได้ท่านประธาน วางยาแล้วไม่หายเป็นอีกโรคหนึ่ง ถ้า
 เอาทฤษฎีที่ท่านสมาธิกล่าวแล้ว แพทย์บอกว่าโอเป็นหลายจนไม่รู้ว่าเป็นอะไร เพราะฉะนั้นไม่
 วางยาอะไรเลยอย่างนั้นหรือ หรือว่าถ้าเราเป็นแพทย์เราใช้ความคิดพอควรว่าน่าจะเป็นเพราะเหตุนี้

ก็ต้องวางยาเพราะเหตุนี้แล้วเสียหลายอะไร ตั้งเสียหายที่ท่านว่าคิดตัดสิทธิราษฎร ข้าพเจ้าก็อยาก
จะทราบเรียนว่าอย่างใดทราบเรียนมาแล้วว่า ข้าพเจ้ามองในทัศนะว่าเราจัดระบบประชาธิปไตย
ใหม่โดยกำหนดสิทธิบัญญัติสิทธิเสียใหม่ ขึ้นต้นกันใหม่ประชาธิปไตยนี้ที่แล้ว ๆ มายุ่งเลอะนั้
ขึ้นต้นกันเสียใหม่เราควรรับผิดชอบหรือไม่ ผู้ใดที่ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าขอร้องท่านสมาชิกที่
อภิปรายมาแล้ว ในทัศนะของผู้ใดเห็นว่า ถ้าทำไปนี้รับผิดชอบมากนัก ถ้าบ้านเมืองเป็น
อะไรไป เขาจะมาตำหนิตำหนิของเรา ถ้าเช่นนั้นก็เป็นเรื่องช่วยไม่ได้ นี่มีใจไหวหวั่นเช่นนั้น
แต่ข้าพเจ้าคิดว่าเรามาถึงขั้นนี้ เรามาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติใช้ใหม่ประเทศชาติเราต้องใช้ใหม่
ที่แล้วมา เราแก้หรือไม่ และจะแก้ได้อย่างไรถ้าท่านเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่าทางหนึ่งเป็นทางแก้
ก็ขอกรุณาออกเสียงในทางที่ข้าพเจ้าจะออก หรือถ้าไม่เห็นด้วยก็คัดค้านตามเรื่อง แต่ไม่ใช่หมาย
ความว่าข้าพเจ้าจะไปตำหนิว่าท่านหวาดกลัวต่อความรับผิดชอบ แต่ข้าพเจ้ายกตัวอย่างเท่านั้น
เมื่อข้าพเจ้าอภิปรายมาอย่างนั้นแล้ว ก็มีอยู่อีก ๒ ๓ ข้อ ท่านกล่าวว่าในอเมริกาเขามีการตัดสิทธิ
แต่เฉพาะภาคใต้ ศัทธิพลพวกผิวดำและมีการแบ่งชั้นวรรณะแบ่งผิวอะไร ข้าพเจ้าขอถามว่าตัด
สิทธิทหารได้อย่างไร ตัดทั้งประเทศ เป็นกฎหมายทั้งประเทศ ไม่ใช่เป็นกฎหมายแต่ละมณฑลรัฐ
นั้นอะไร ท่านกล่าวปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนพั่งแล้วเหมือนดอกไม้บาน ซึ่งส่งกลิ่นและ
สีอันสวยงาม ก็ปฏิญญาสากลใช้ใหม่ที่ทำให้เราแยกการที่เราเป็นสมาชิกใช้ใหม่ที่บางครั้งทำให้
เราแย่ จริยสิทธิมนุษยชนเป็นยาหอม กล่าวกันไปซิ ทัศนะของใครก็มีอย่างหนึ่ง ที่ถ้าเราจะบัญญัติ
สิทธิเสียใหม่ ๆ จะต้องศึกษาถึงระดับนั้น ๆ ขัดต่อสิทธิมนุษยชนตรงไหนก็สิทธิมนุษยชน
กับบอกว่า คนเกิดมาบรรลุนิติภาวะแล้วก็มีสิทธิเลือกตั้ง แล้วอเมริกาตัดสิทธิทหารได้อย่างไร ตัด
สิทธิกับขอได้อย่างไร ทำไมนักบวชบางประเทศเป็นรัฐมนตรี เป็นผู้แทนได้ ของเขาเป็นไม่ได้
ทำไมเราทำได้ในปฏิญญาสากลไม่มีอันเดียว บอกว่าทุกคนจะต้องมีสิทธิเลือกตั้งเท่ากัน จะไปตัด
สิทธิไม่ได้จะไปบัญญัติไม่ได้ไม่มี เพราะฉะนั้นปฏิญญาสากลนี้ ข้าพเจ้าคิดเสียใจที่จะกล่าวว่าไม่
เกี่ยวกับประเด็นเลย ที่ท่านกล่าวว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา เราไม่เคยทำ ไม่เคยไปตัด
สิทธิ ขอนข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่า ขอให้เราทำกรรมเพื่อความเจริญของบ้านเมืองและข้าพเจ้าคิดว่า
ไม่ใช่บาป ไม่ใช่กรรม เราพูดกันอย่างเปิดเผยต่อราษฎรทั้งนี้ ข้าพเจ้าอยากจะทราบท่านประ-

ท่านว่าเป็นความจริง ข้าพเจ้าไปบ้านนอกมานับไม่ถ้วน ทั้งที่ไปส่วนตัวและไปหาเสียงอะไรนี้ คนเขารู้กันอย่างไร เขาก็แล้วเลือกตั้งอีกแล้ว ต้องเดินทาง ๑๐๐ ไมล์ ไปลงคะแนน นี่ท่านกำหนดให้ไป ถึงไปอะไรอย่างนี้ นี่สถิติอันสวยงาม ของนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรเกิดขึ้นเพราะกำหนดให้ไป พุทโธ บ้านเมืองท่านประสงค์จะให้ไปลงคะแนน เมื่อไปแล้วก็ถามว่าให้ลงใคร เอาลงให้คนนั้นคนนี้ ก็ว่าไปตามเรื่องของเจ้าของบ้าน เพราะว่ามีพรรคพวกสมัคร เข้าไป ๆ พวกคนในบ้านก็เลยไป นี่สถิติพอ พูนขึ้นได้และมีเป็นส่วนมากที่เขาบอกว่า เดินทาง ๑๐๐ ไมล์ไปออกเสียงเลือกตั้ง ถ้าไม่ไปได้ ก็ดี ไม่ใช่ว่าเขารักชาติ ไม่ใช่เพราะเขาไม่รักชาติ เพราะเขาไม่รู้หน้าที่ของเขา เพราะฉะนั้นจะ บาปกรรมอะไรที่เขาคนไม่รู้หน้าที่หรือควรจะมีหน้าที่ แล้วมาลงคะแนน ท่านพูดถึงเปอร์เซ็นต์ ท่านพูดถึงส่วนสัดส่วนคะแนนเสียงเลือกตั้งสวยงาม ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อะไรนี้ จริงอยู่ บรรดาผู้ที่ท่าน เรียกว่านอนหลับหลับสถิติ ที่ข้าพเจ้าเรียกว่านอนหลับหลับหน้าที่อะไรนี้มีเป็นอันมากแต่ว่าคราวนี้ ถ้ามองไปในแง่ว่า ถ้าว่าจำกัดลงไปอีกจำนวนคนเลือกตั้งก็น้อยลง ยิ่งน้อยใหญ่น้อยจริง แต่ เปอร์เซ็นต์จะสูงขึ้น เพราะเวลานี้สมมติว่ามีราษฎรอยู่ ๑๕ ล้าน นี่ข้าพเจ้าสมมติ ที่มีสถิติเลือก ตั้ง ถ้ามาออก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็มาลง ๕ ล้านก็เป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าสมมติว่าจำกัดใหม่หรือ บัญญัติใหม่ในรัฐธรรมนูญก็ตาม เหลือเพียง ๕ ล้าน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเพียง ๕ ล้าน ถ้ามาออก เสียงในบรรดาผู้ที่มีความรู้ ตีมีสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองมากขึ้นมาออกเสียง นี่เปอร์เซ็นต์จะสูง ขึ้นทั้ง ๆ จำนวนน้อยกว่าเดิมน้อยกว่า ๕ ล้าน ถ้ามาออก ๓ ล้านก็เป็น ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ๕ ล้านก็ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเป็นดังนั้นไม่มีปัญหาอะไรเลย เปอร์เซ็นต์ต้องสูงขึ้น เพราะ พวกที่ต้องเดินทาง ๑๐๐ ไมล์ ๑,๐๐๐ ไมล์ พวกที่ไม่รู้เรื่อง แม้ลูกอ่อนอะไรห้วงเลียงควายมาก กว่า นี่เขาก็ไม่มาและไม่อยู่แล้วด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าคราวที่แล้วที่เราจะเอาคุณภาพ ยิ่งกว่าปริมาณ

นายทวี แรงขำ : กระผมในฐานะกรรมการด้วยกัน แต่ความคิดเห็นทรคนะในเรื่องนี้ไม่ตรงกับท่านกรรมการที่ได้อภิปรายไปแล้ว ก่อนอื่นขอประทานกล่าวถึงเรื่องนอกเรื่องซึ่ง ได้มีการพูดถึงเอกสารของกระทรวงมหาดไทย ที่ว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นนักปกครองย่อมมี

LIRT

หอมที่ให้ราษฎรนั้นนะ ความจริงในเรื่องนี้ไม่ใช่ยาหอมที่กระทรวงทำขึ้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้มาจากเสียงหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ แทบทุกฉบับที่ได้ลงเกี่ยวกับการเลือกตั้งและถ่ายทอดให้ประชาชนทราบ ถ้าว่าเป็นยาหอมแล้ว ก็เป็นยาหอมที่ผู้อื่นนำมามอบให้กระทรวงมหาดไทย แล้วกระทรวงมหาดไทยแจกต่อไปให้ราษฎร ต่อไปขอประทานกล่าวในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งดังที่ปัญหาพิจารณากันนี้ ว่าจะควรกำหนดในรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมมีความเห็นว่าการพิจารณาปัญหานี้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งนั้น ควรคำนึงว่าเมื่อเราขีดกรอบการปกครองที่เรียกว่าระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีหลักทั่วไปแล้ว แม้หลักทั่วไปบางอย่างอาจจะใช้ไม่ได้ แต่ว่าในการที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เราก็ต้องพิจารณาถึงและปรับปรุงเพื่อให้เป็น ที่สุด คล้องกับภาวะ ความเป็นอยู่ของเราเป็นประการแรก ปัญหาเรื่องการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น ในหลักวิชาเขาแบ่งแยกออกเป็น ๒ ประเภท ประเภท ๑ เรียกว่าคุณสมบัติทั่วไปซึ่งได้แก่คุณสมบัติที่ควรจะมีโดยจะเป็นประเภทใดก็ตาม เช่นอย่างว่าในเรื่องสัญชาติในเรื่องอายุตั้งนี้เป็นต้น เป็นคุณสมบัติทั่วไปประเภทที่ ๒ เรียกว่าคุณสมบัติพิเศษปัญหาเรื่องคุณสมบัติพิเศษแล้วแต่ทว่ารัฐนั้น ๆ จะพึงกำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมแก่สถานการณ์ทางการเมืองทางสังคม หรือทางความเป็นไปของแต่ละรัฐนั้น การกำหนดเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับคุณสมบัติอย่างทว่านั้น เกี่ยวข้องกับปัญหาการขีดข้อหาว่าการเลือกตั้งเป็นสิทธิหรือเป็นหน้าที่ของราษฎรซึ่งมีข้อพิจารณาต่างกัน การเลือกตั้งเป็นสิทธิหรือหน้าที่ ก็สุดแต่ว่าใครจะขีดข้อหาอย่างไร ถ้าถือเป็นสิทธิแล้ว การที่จะกำหนดคุณสมบัติพิเศษก็ คลายมากคือเปิดโอกาสให้เจ้าของผู้ใช้อำนาจอธิปไตยได้ ใช้สิทธิ ในการเลือกตั้งอย่างกว้างขวาง ถ้าขีดข้อหาว่าเป็นหน้าที่คิดว่าบุคคลต้องมีหน้าที่ในการเลือกตั้งแล้วการกำหนดในเรื่องคุณสมบัติพิเศษก็ย่อมจะมีมาก เสมือนหนึ่งการใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ สาธารณะเหมือน อย่างการรับราชการ ก็ต้องมีการกลั่นกรองในเรื่องคุณสมบัติมาก จะเขี่ยดละออยขึ้น เพื่อให้การนั้น ๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของราษฎรที่จะใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อให้ได้สมาชิกสภาด้วยดีแล้ว ก็เป็นเรื่องควรกำหนดในเรื่องคุณสมบัติพิเศษกว้างขวางขึ้น ที่กระผมกราบเรียนนั้นก็เป็นเรื่องหลักทั่วไปเพื่อจะได้นำ

ไปสู่ปัญหาการพิจารณาของเราว่าจะเอาอย่างไรจึงจะเป็นการถูกต้องและสมควร ปัญหาเรื่องการกำหนดสิทธิเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญก็ ในกฎหมายเลือกตั้ง ๆ ก็ดี เท่าที่มีอยู่และที่เป็นในขณะนั้น กระผมกราบเรียนได้ว่ามีอยู่ในส่วนน้อยประเทศสำหรับปัจจุบันนี้ ส่วนมากประเทศไม่มีข้อกำหนด จะเป็นเพราะถือว่าควรเลือกตั้งนั้นเป็นสิทธิคงที่กราบเรียนเมื่อตอนต้นก็ได้ จะเป็นเพราะถือว่าไม่มีความจำเป็นที่กำหนดเช่นนั้นก็ได้ เนื่องจากฐานะความเป็นไปทางสังคมหรือทางการศึกษาหรือทางอื่นที่เห็นเหมาะที่จะเป็นเช่นนั้น เวลามีอยู่ก็เฉพาะในประเทศที่ตั้งใหม่ ๆ เท่านั้น คงที่ท่านสมาชิกบางท่านได้พูดถึง มีอยู่ส่วนมากทีเดียวในแอฟริกา ส่วนประเทศอื่น ๆ ในภาคเอเชียจะว่าไม่มีก็ได้ มลายูก็ดี หรืออินโดนีเซียก็ดี ในประเทศที่ใกล้เคียงคงว่าไม่มีการกำหนด ในอเมริกาก็มีอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงคือในรัฐต่าง ๆ แต่ปัญหาคงว่านั่นเป็นเรื่องต้องพิจารณาถึงเจตนารมณ์ของรัฐนั้น ๆ เป็นเรื่องกีดกันคนส่วนน้อยที่พึงรังเกียจในรัฐนั้น ๆ ก็มีข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งไว้ แต่ในทั่ว ๆ ไปรัฐโดยมากไม่มีกำหนด เพราะฉะนั้นปัญหาที่อ้างถึงประเทศหรือรัฐต่าง ๆ นี้ควรคำนึงถึงข้อเหล่านี้ด้วยปัญหาที่พิจารณากันนั้นรู้ สักว่าท่านสมาชิกไปสมมติเอาว่าผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเป็นผู้ที่อาจจะไม่ใช่สิทธิเลือกตั้งได้ ข้อสมมติขงนักรับข้อสันนิษฐาน แล้วแต่ใครจะสันนิษฐานทางใจ ท่านสมาชิกคนหนึ่งก็อภิปรายคนแรกกล่าวว่า มีนักปราชญ์คนหนึ่งเขียนไว้ข้ออะไรก็จงหรืออะไรทำนองนั้น ในความที่ว่าจะควรกำหนดจำกัดผู้ที่ไม่รู้หนังสือก็ไม่ใช่สิทธิเลือกตั้ง แต่ก็มีนักปราชญ์คนอื่นเขาเขียนเอาไว้ในทางตรงกันข้ามก็มี เช่น เซอร์โฮวเอลเลนนิ่งเขียนไว้ในหนังสือเรื่องการปกครองตนเอง ซึ่งมีข้อวิจยในปัญหาเรื่องบุคคลรู้หนังสือและไม่รู้หนังสือ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาปกครองตัวเองว่าชาวชนบทที่ไม่รู้หนังสืออาจมีความคิดหลักแหลมและฉลาดเฉลียวกว่าชาวกรุงที่รู้หนังสือก็มีแก่เขียนไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นในข้อนี้แล้วแต่ใครจะมอง แล้วแต่ใครจะว่า จะว่านักปราชญ์คนนั้นว่าแล้วเป็นสิ่งถูกต้องเสมอไปได้ นักปราชญ์คนอื่นเขาก็ว่าอีกทางหนึ่งก็มาและคงหยกด้วยอย่างตงวาน แม้ข้อเท็จจริงก็พิสูจน์ได้แม้แต่ในเมืองไทย ที่กระผมจะกราบเรียนนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าขงนักรับข้อสมมติข้อนี้ว่าคนไม่รู้หนังสือ แต่ก็มีตัวอย่างที่คนไม่รู้หนังสือที่มีความสามารถดีกว่าคนรู้หนังสือก็มีมา ท่าน

LIRT

ทั้งหลายแม้บางท่านจะไม่ได้อยู่ในวงการปกครองก็อาจจะได้ยินชื่อท่านอดีตเทศา ๖ ผู้หนึ่งคือพระยา
 รัชฎา ๖ ซึ่งเป็นที่ยกย่องนับถือเลื่องลือกันจนกระทั่งเป็นแบบฉบับของนักปกครองในปัจจุบันว่าท่าน
 มีความสามารถ เห็นนักปกครองทั้งหลายในยุคนั้นมีความสามารถเป็นต้น จนเกิดมีความรู้สึกคิด
 เห็นว่าสมควรแก่การทำอนุสาวรีย์ให้ ท่านเป็นเทศา ๖ ภูเก็จ ท่านผู้นั้นเป็นเจ้าเมืองหลายเมืองในภาคนี้
 ท่านไม่รู้หนังสือแต่เรียนข้อ แต่ความสามารถในการทำงานสูงมาก สูงยิ่งนักปกครองทั้งหลายจะ
 รู้หนังสืออย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นข้ออ้างขอยกย่องว่าการรู้หนังสือหรือไม่รู้หนังสือไม่ใช่เป็นเครื่องแสดง
 สมรรถภาพความสามารถทั้งหมด ปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกซึ่ง
 มีความชำนาญในการสมัครรับเลือกตั้งหรือเกี่ยวข้องในการเลือกตั้ง กระผมเองนั้นเกี่ยวข้องกับการ
 เลือกตั้งในฐานะเจ้าหน้าที่กฤษฎีกาจะมีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงในปัญหานี้ตลอด เนื่องมาตั้งแต่การ
 เลือกตั้งครั้งแรก เป็นความจริงที่การเลือกตั้งนั้นในบางครั้งในบางโอกาสมีความไม่เรียบร้อย ความไม่
 เรียบร้อยนั้นเกิดขึ้นจากอย่างที่ท่านสมาชิกกล่าวแล้วจริง แต่ว่าจะไปลงโทษเขาว่าเป็นผู้ใช้สิทธิ
 เลือกตั้งแต่ทางเดียวหาได้ไม่อยากจะกราบเรียนว่าผู้สมัครรับเลือกตั้ง และสมัครพรรคพวกก็เป็นต้นเหตุ
 ให้เกิดการไม่เรียบร้อยต่างๆ นั้นเหมือนกันเพราะฉะนั้นจะไปลงโทษเขาว่าผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งทำความ
 ไม่เรียบร้อยต่างๆ กระผมยังไม่รับรองนัก และปัญหาอย่างที่ท่านยกตัวอย่างว่า เวลาสมัครเลือกตั้งต้อง
 เหยิงเหล้าต้องอะไรต่ออะไรต่างๆ ต้องอย่างโน้นอย่างนั้น กระผมว่าบรรดาผู้ที่มารับเลี้ยง ผู้มาติด
 ตอกกับท่านนั้นน่าจะเป็นผู้รู้หนังสือเป็นส่วนมากเสียด้วยซ้ำ ไม่ใช่ผู้ไม่รู้หนังสือทั้งนั้นแต่อย่างนั้นจะไป
 เหม่าว่าบรรดาผู้ที่มาขอให้ท่านเลี้ยงเหล้าไปเป็นผู้ไม่รู้หนังสือนั้นน่าไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นในเรื่อง
 การที่จะกำหนดสิทธิเลือกตั้งและยกพฤติการณ์ต่าง ๆ ในความไม่เรียบร้อยว่าเป็นของผู้ที่ไม่มีการ
 ศึกษา ๖ กระผมว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ยังมีน้ำหนักน้อย กระผมเห็นด้วยที่ความผลของการเลือกตั้งที่
 แล้ว ๆ มาไม่ว่า และเห็นด้วยและเชื่อว่าทุกคนก็คงอยากที่จะให้ผลของการเลือกตั้งเป็นไปด้วยดี ได้
 สภาพที่สามารถ สภาพที่มีประสิทธิภาพ ปัญหาอยู่ที่เราจะแก้อย่างไรเท่านั้น เราจะไปยึดถือเอาแต่
 เหตุของการศึกษาว่าเป็นเหตุสำคัญกระผมยังไม่เห็นด้วย ปัญหาอยู่ที่การแก้ เอาเถิด แม้จะสมมติ
 เอาว่าการศึกษาคือเหตุหนึ่งที่ทำให้การเลือกตั้งไม่เรียบร้อยหรือทำให้การเลือกตั้งไม่สมบูรณ์ดังที่

เราคิด ถ้าสมมติเอาอย่างนั้นก็ควรต้องแก้เหตุ ไม่ใช่ห้าม ต้องแก้ปัญหาเรื่องการศึกษาจัดให้ การศึกษาชั้นสูงในชนบทเป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลได้ปฏิบัติกันมาอยู่ทุกวันนี้ ได้ปฏิบัติดำเนินการต่อเนื่องกันมา ถ้าสมมติเอาว่าการศึกษาคือเป็นมูลฐาน เป็นเหตุอันสำคัญในการเลือกตั้งแล้ว ปัญหาเรื่องนักใดแก้กันมา ถ้าหากว่าเราดูสถิติเกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องกันมาสัก ๓ คราว ก็จะเห็นว่า ปัญหาเรื่องการศึกษาได้ถูกแก้มาจนถึงปัจจุบันนี้ชนบทเรื่อย ๆ แล้ว อย่างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ตาม สถิติสำมะโนครัวปรากฏว่ามีผู้ไม่รู้หนังสือ ๖๘ เปอร์เซ็นต์ แต่มาถึง พ.ศ. ๒๔๙๐ ผู้ไม่รู้หนังสือ ลดลง ๔๖ เปอร์เซ็นต์แล้วมาถึงในปัจจุบันนี้ผู้ไม่รู้หนังสือประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ก็จะเห็นได้ว่าฐานะการศึกษาของประชาชนเรานั้นดีขึ้นเรื่อย ๆ และมีหวังว่าในไม่ช้าจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือ จะลดลง ถึงแม้จะไม่ใกล้เคียงกับประเทศในประเทศตะวันตกหรือประเทศที่เจริญแล้วอย่าง สหรัฐอเมริกาซึ่งมีผู้ไม่รู้หนังสือเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็อยู่ในความหวัง เพราะว่า พระราชบัญญัติประถมศึกษาที่เราภาคใช้บังคับนี้ ได้ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาซึ่งจะต้อง ถึงวาระหนึ่งทีจำนวนคนไม่รู้หนังสือจะต้องลดจำนวนน้อยลงอย่างว่านั้น เมื่อถึงวาระนั้นแล้วปัญหาที่เราพูดอยู่นี้ก็ไม่มี เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนกระดุมว่าอยู่ที่แก้เหตุ ไม่ใช่แก้ด้วยการห้าม ในปัญหานี้กระดุมไม่พุดถึง ในแง่ว่าเป็นการตัดสิทธิไม่ตัดสิทธิ แต่ในเมื่อพิจารณาถึงหลักการและข้อเท็จจริงดังว่านั้น จึงมีความเห็นไปในทางที่ไม่ควรจะมีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับศึกษา จะเป็นรัฐธรรมนูญก็ตาม หรือจะเป็นกฎหมายเลือกตั้งก็ตาม นอกเหนือจากนั้นแล้วขอคำนึงอีกข้อหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจริง ถึงแม้จะมีข้อกำหนดที่ไม่เป็นการเลิกละเลยที่จะทำได้ แต่ก็ย่อมจะเกิดภาระแก่ผู้ที่จะต้องมาแสดงตนในฐานะการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้เวลาซึ่งเมื่อเป็นเจ้าหน้าที่แล้วต้องทำ ไม่มีปัญหา ไม่มีอะไรที่ว่าทำไม่ได้ แต่ภาระดังนั้นมีมาจำเป็นใหม่ ถ้าจะว่าสำมะโนครัวที่สำรวจขึ้นแต่ละคราวก็การสำรวจที่เกี่ยวกับฐานะการศึกษาว่าอ่านออกเขียนได้ศึกษาถึงขั้นนั้นขึ้นอยู่แล้ว แต่นั่นเป็นการสำรวจประชากรเป็นขั้นขั้น (Census) หลักของการสำรวจประชากร ไม่ใช่ทำทะเบียน หลักของขั้นขั้นซึ่งกระทำเป็นคราว ๆ นั้นเพื่อเอาไปรวบรวมแล้วแสดงเป็นสถิติเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินนโยบายหรือดำเนินการต่าง ๆ ไม่ได้เอา

LIRT

เอาการสำรวจนั้นมาเก็บเป็นทะเบียน การทะเบียนคงเป็นไปตามเรื่องทะเบียนราษฎรซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งขอเกี่ยวกับการศึกษาไม่มี เพราะถามก็ต้องมีการแจ้งเปลี่ยนอยู่เรื่อย ๆ ในการทำทะเบียนผู้มตเลือกตั้งแต่ละคราวจะอาศัยทะเบียนท้องถิ่นนั้นเป็นมาตรฐาน ไม่ใช่ไปเอาจากแบบสำรวจประชากรที่ว่าเพราะแบบสำรวจนั้นไปจัดรวบรวมขึ้นแล้วแบบเขาเครื่องจักรเป็นสถิติไป คนละเรื่องกับทะเบียน เรื่องผู้มตเลือกตั้งต้องเป็นอีกทะเบียนหนึ่งต่างหาก ซึ่งทำขึ้นเพื่อการเลือกตั้งต่งเป็นต้น นี่เป็นเรื่องวิธีปฏิบัติแล้วจะต้องเกี่ยวข้องกับประชาชน กระผมว่าไม่ใช่ทำไม่ได้ ถ้าให้ทำก็ต้องทำ เจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ต้องทำให้ได้ แต่ความจำเป็นเช่นว่านั้นมีหรือไม่ ต่งเป็นต้นเมื่อใครตรวจข้อค้างงตั้งทกระผมกราบเรียนมาต่งแต่ต้น กระผมจึงมีความเห็นไปทางไม่ควรจะกำหนดสิทธิเลือกตั้งโดยเกี่ยวข้องกับฐานะการศึกษาไว้ จะเป็นในรัฐธรรมนูญก็ดี หรือในกฎหมายเลือกตั้ง ๆ ก็ได้

พลตำรวจโท บรรลือ เรื่องตระกูล : โดยที่กระผมได้กราบเรียนเรื่องมาตรฐานการศึกษาของผู้ที่จะออกเสียงเลือกตั้งไว้เข้าใจว่า เป็นคนแรกที่แสดงความคิดเห็นเอาไว้ ความมุ่งหมายที่ กระผมได้กราบเรียนไว้ นั้น เป็นเรื่องคุณสมบัติ ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ว่า คุณสมบัติ ของผู้ออกเสียงเลือกตั้งนั้นคณะกรรมการกำหนดระเบียบวาระได้เสนอมาถึง ๓ หัวข้อด้วยกันว่า ควรจะได้บัญญัติไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง ไม่ได้เกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่แต่ประการใด แต่เกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติซึ่งได้กำหนดไว้ เรื่องสัญชาติ เรื่องอายุและเรื่องการศึกษา โดยเฉพาะสัญชาติและอายุก็ผ่านการรับรองของท่านสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิไปแล้วว่าให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนจะไปกำหนดกันได้อย่างไร เราก็มอบหมายให้กับคณะกรรมการ ร่างรัฐธรรมนูญ ผู้พิจารณา ตามข้อเท็จจริง ตามประวัติศาสตร์และตามในต่างประเทศที่เขาดำเนินเรื่องราว อันเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในรัฐสภาที่มีสองสภาหรือหนึ่งสภาอะไรเหล่านั้น เพื่อให้เป็นผลดียังยิ่งตามความมุ่งหมายของคณะปฏิวัติที่ได้ดำเนินการมา และก็ไต่ยกเลิกรัฐธรรมนูญเก่า ๆ นั้นโดยแสดงผลออกไปให้เห็นได้ว่าความยุ่งเหยิงต่าง ๆ นานาประการนั้น ก็สาเหตุเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญเหล่านั้นก็ควรจะได้กำหนดกันเสียให้แน่นอน ทงนก็เพื่อความเจริญหรือความผาสุกสำหรับประชาชนอันนั้น ท่านทั้งหลายคงไม่กล้า

LI RT

ปฏิเสธเรื่องที่ได้มีคำปรารภไว้ในรัฐธรรมนูญ การปกครองราชอาณาจักร ดังที่คณะปฏิวัติได้กล่าวไว้
 ถ้าหากว่าเป็นผลดีกับระบอบประชาธิปไตยต่อไปก็น่าจะได้พิจารณาเอาไว้ รัฐธรรมนูญฉบับหนึ่งฉบับ
 ใด เพราะว่าได้ออกกันมาตั้งมากมายก่ายกอง แม้แต่ต่อไปก็รู้ สักว่าก็อาจจะต้องมีการ
 แก้ไขอะไรกันเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไรเหล่านั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องที่เกี่ยวข้องที่เรากำลังพูดถึง
 อยู่ว่า เวลานี้ขอให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย ไปรื้ออย่าเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องลึกลับ
 เป็นเรื่องหน้าทบบางข้าพเจ้าขอเรียนว่า ผิดทั้งสิ้น ขอให้ท่านดูระเบียบวาระในนี้ไม่คำว่า สิทธิ
 และหน้าที่ แม้แต่บัดนี้ใช้คำว่าคุณสมบัติ คุณสมบัติสมควรจะให้มีการศึกษาไหม ถ้าให้
 การศึกษาอะไรจะเกิดขึ้นเป็นผลดี ถ้าไม่ให้มีการศึกษาอะไรจะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลร้ายเป็น
 เรื่องคุณสมบัติของบุคคลที่เราจะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าหากว่าจะมากล่าวถึงสิทธิและหน้าที่
 ในบางประเทศเขาไปกำหนดเป็นหน้าที่ผู้ใดไม่ไปออกเสียง เลือกตั้งเช่น ประเทศเบลเยียม ลงโทษ
 เด็ดปรับเสียด้วยซ้ำไป ก็ไม่กันเป็นแรงไปหมดเลย อย่างนี้ จะรู้หนังสือ หรือไม่รู้หนังสืออะไร ก็ตามใจ
 เด็ดเป็นหน้าที่ขึ้นมาไม่ไปก็ผิด ถ้าจะกำหนดสิทธิ สิทธิก็ไปอีกเรื่องหนึ่งต่างหาก เพราะฉะนั้นใน
 บางกรณีคนเราอาจจะมีทั้งสิทธิและหน้าที่ บางกรณีอาจจะมีสิทธิและไม่มีหน้าที่ เพราะฉะนั้น
 เรื่องเหล่านั้นไม่ตรงต่อระเบียบวาระ ที่คณะกรรมการกำหนดระเบียบวาระได้กำหนดเข้ามา ในนี้ว่า
 คุณสมบัติต่อไปนี้จะสมควรกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงใด ๆ ที่ท่าน
 สมาชิกผู้เกี่ยวข้องเมื่อท่านได้กล่าวไว้ ถ้าหากว่ามีคำว่าสิทธิและหน้าที่ไม่ได้มุ่งหมายถึงคุณสมบัติ
 แล้ว ก็เป็นเรื่องนอกประเด็นที่น่าเข้ามากล่าว แต่อย่างไรก็ตาม กระผมได้เคยกล่าวไว้ในเมื่อ
 ต้นแล้วว่า ได้นำเอาเรื่องของกรูหนังสือคืออ่านออกเขียนได้ ในบางรัฐมาอ้างไว้ในที่นี้ กระผม
 ได้มีกล่าวตอนท้ายไว้ด้วยว่า ทั้งบางรัฐก็เลิกไปแล้ว บางรัฐก็ยังคงไว้หรือบางรัฐก็เลิกไปอะไร
 เหล่านั้นก็เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ ของการใช้สิทธิของการกำหนด
 คุณสมบัติไว้ว่าสมควรที่จะกำหนดคุณสมบัติไว้ประการใด แต่แน่นอนเมื่อเรากำหนดคุณสมบัติไว้
 อย่างหนึ่งว่า ให้มีกำหนดมาตรฐานการศึกษาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ก็แน่นอนเกินไปถ้า
 ถึงคราวอันจำเป็น หรือมีเหตุการณ์อันสมควรอาจจะเป็น ๑๐ ปีข้างหน้า ๒๐ ปีข้างหน้า กำหนด
 คุณสมบัติว่าต้องรู้หนังสือก็อาจจะหมด หรือเลิกไปได้ ดังที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องรับราชการ

LIRT

อยู่กระทรวงมหาดไทยเมื่อนั้น ผมขอประทานโทษด้วยที่ยืนยันว่าเวลานี้ประชาชนพลเมืองรู้หนังสือดีแล้ว อีกไม่กี่ปีก็อาจจะเหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมเสียใจที่ข้อเสนอของท่านที่กล่าวมาในที่ประชุมนี้ กระผมรับไม่ได้ เพราะเหตุว่าท่านไม่ใช่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านจะกล่าวไปในลักษณะการอย่างนั้น ถ้าผิดท่านก็ไม่รับผิดชอบถ้าถูกท่านก็ไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่ยอมรับทั้งผิดและทั้งถูกเพราะว่าไม่มีหน้าที่ กระผมเสียใจเหลือเกินว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้มา ถ้าอยู่ในที่นี้ เราจะได้มีการขอให้ท่านชี้แจงว่าของใครจะถูกของใครจะผิด เวลานี้ประชาชนที่รู้หนังสือมีจำนวนเท่าใด เรื่องราวเหล่านี้อยู่ที่กระทรวงศึกษาฯ เท่านั้น แต่แน่ละในฐานะที่ท่านเคยรับราชการอยู่กระทรวงมหาดไทยอาจจะมีความรู้บ้าง แต่ในความรู้ที่ท่านรับรู้นั้นไม่ใช่หน้าที่โดยตรง เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยเฉพาะอันนี้ กระผมให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ฟังรับทราบไว้ด้วยว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตัวเลขอันเกี่ยวกับการศึกษานี้เป็นการนำเสียใจอย่างยิ่งที่เราไม่มีตัวเลขมาแสดง ถ้ากระทรวงศึกษาธิการได้มารับรองว่าเวลานี้มีประชาชนที่ไม่รู้หนังสือเพียงสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมก็เห็นว่าในจำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่ไม่รู้หนังสือถ้าเราจะได้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญว่าอ่านออกเขียนได้เหล่านี้จะเป็นประโยชน์กับการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลด้วย คือหมายความว่ายังเป็นนัดเดียวแต่เราได้กิน ๒ ตัว คือในตัวหนึ่งก็หมายความว่าคุณสมบัติในกฎหมายเลือกตั้ง ฯ เราก็กำหนดไว้พอสมควรเลยทีเดียว อีกตัวหนึ่งหมายความว่าเร่งรัดให้ประชาชนเรียนหนังสือหรือศึกษาอะไรก็ตาม ดังที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้ให้ความการศึกษาออกไปอย่างกว้างขวางว่าอาจจะศึกษาเกี่ยวกับการค้า ศึกษาเกี่ยวกับการเกษตร ศึกษาเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมศึกษาเกี่ยวกับการไฟฟ้าเหล่านี้เป็นต้นก็อาจจะใช้ได้ แต่ว่ากระผมกลับมีความเห็นรุนแรงไปกว่านั้นว่า ถึงเวลาแล้วที่ประชาชนจะควรมีคุณสมบัติ ๑. ที่เราได้รับรองกันไปแล้วว่าสัญชาติ ๒. ก็เกี่ยวกับอายุ ๓. ก็มาตรฐานการศึกษา อ่านออกเขียนได้ ถ้าดังนั้นก็จะเกิดประโยชน์มากมายทีเดียว เพราะกระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว คนที่อ่านออกเขียนได้ช่วยทำให้เกิดอารมณ์ไปในทางที่ราชการบริหารได้ปฏิบัติการอะไรไปบ้างถูกหรือไม่ถูก ที่ถูกเป็นอย่างไร ที่ไม่ถูกเป็นอย่างไร หรือถึงแม้ว่าการเลือก

ตั้งก็เหมือนกัน ที่เขามาชวนๆ ไปนั้นก็มีถูกผิดด้วยประการใด เพราะฉะนั้นเรื่องที่เราได้มีการศึกษาก็จำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรการเอาไว้ เพราะว่าไม่ใช่ที่เราจะไปโทษอะไรอื่น ๆ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า การเลือกตั้งไม่ดีก็ไปโทษคนเลือก ซึ่งกระผมไม่ได้เข้าใจดังนั้น คือเราไม่ได้โทษอะไรกัน การเลือกตั้ง หรือการที่สมัครรับเลือกตั้ง เราไม่มีหน้าที่จะไปโทษใคร แต่ ว่าถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะกำหนดคุณสมบัติอันเกี่ยวกับมาตรการศึกษาเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าเรากำหนดเอาไว้ผลดีก็จะเกิดขึ้นประการใด ซึ่งกระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ถ้าเรากำหนดเอาไว้เรายังบันทึกเดี๋ยวก็ได้บันทึก ๒ ตัว นี่กระผมกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่แสดงความเห็นของกระผมเองไม่ใช่เป็นคำชักชวนนะครับว่าเราควรจะได้กำหนดมาตรการศึกษาเอาไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ส่วนว่าในเรื่องที่เราจะกำหนดไว้เพียงประการใดนั้นก็แล้วแต่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิอย่างสูงสมควรจะได้พิจารณากันอย่างรอบคอบ แต่ทั้งนี้กระผมคิดว่าก็เป็นการเร่งให้ประชาชนในวันข้างหน้า เขาอาจจะใช้สิทธิเลือกตั้งของเขาเขาอาจจะไปเลือกตั้งได้โดยที่รัฐธรรมนูญกำหนดคุณสมบัติไว้ว่าอ่านออกเขียนได้ เขาก็เร่งกลางคืนแทนที่จะไปเล่นการพนันเป็นไปอะไรอย่างนั้นมากมาหัดเขียนหนังสือ พอแต่อ่านออกเขียนได้ก็เป็นประโยชน์ต่อกันปกครองโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทย ก็จะเป็นประโยชน์มากที่สุดโดยไม่ต้องให้ตำรวจไปสอดส่องและนั่งทะเลาะกันระหว่างตำรวจกับอำเภอ จับอะไรกันมาอำเภอก็สอบ ตำรวจก็สอบลงท้ายที่สุดผู้ร้ายเต็มบ้านเต็มเมืองเช่นทุกวันนี้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : อภิปรายวันนี้ก็เป็นเวลานานพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอการประชุม วันพรุ่งนี้ขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

การประชุม

คณะรัฐมนตรี

การประชุมวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้เริ่มเวลา ๙.๓๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีลงมติเห็นชอบด้วยในการ กวดขันป้องกันและวิจัยเกี่ยวกับกรณีที่เกิดขึ้นในคดีอาญาสูงขึ้น โดยให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทยและอธิบดีกรมตำรวจไปกวดขันหาทางป้องกันให้ลดน้อยลง และให้สภาวิจัย แห่งชาติไปทำการวิจัยหาสาเหตุที่ทำให้คดีเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้ใช้เป็นทางแก้ไขป้องกัน ดีต่อไปนั้น บัดนี้สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติรายงานว่า คณะกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ได้ประชุมปรึกษาเห็นสมควรให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนของส่วนราชการ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมทำการวิจัยในเรื่องนี้ โดยมีประธานกรรมการสาขานิติศาสตร์เป็นประธาน กรรมการ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการได้ตามเสนอ

๒. สำนักงบประมาณเสนอ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๒,๔๒๐ ล้านบาท เพื่อ คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย ให้ดำเนินการต่อไปได้

๓. กระทรวงมหาดไทยเสนอตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัยว่า ประชาชนชาวจังหวัดมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะให้ทางราชการจัดสร้างอนุสาวรีย์เพื่อชนรามาแห่งมหาราชชนเพื่อการสักการะบูชาเทิดทูนพระเกียรติและรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ซึ่งความมีพระปรีชาสามารถและความเป็นอัจฉริยบุรุษในด้านต่าง ๆ ก็ได้ปรากฏในประวัติศาสตร์ อันเป็นที่ทราบกันดีก่อนชนรุ่นหลังตลอดมา แม้พระองค์ได้เสด็จสวรรคตไปแล้วเป็นเวลา ๘๐๐ ปีก็ตาม แต่พระเกียรติคุณหาได้ลบเลือนหายไปจากความทรงจำของประชาชนชาวไทยไม่ และเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ของชาวไทยทั้งชาติ หากได้เป็นพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่เฉพาะชาติสุโขทัยเท่านั้น หากจะมีการสร้างอนุสาวรีย์ของพระองค์ท่านก็ควรเป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยทั้งประเทศร่วมกันโดยลงขันร่วมใจกัน จึงขอให้ทางราชการจัดให้มีการดำเนินการต่อไปให้เป็นผลสำเร็จด้วย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบตามข้อเสนอเรียกร้องของจังหวัดสุโขทัย หากการสร้างอนุสาวรีย์เพื่อชนรามาแห่งมหาราชสำเร็จตามความเรียกร้องของประชาชนแล้ว ก็ควรนำพระบรมอัฐิมาประดิษฐานไว้ที่อนุสาวรีย์ด้วย โดยเสด็จแก่ชาวจังหวัดสุโขทัยเป็นอย่างยิ่ง จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณากำหนดการก่อสร้างอนุสาวรีย์โดยทั่วกันด้วย

คณะรัฐมนตรีจึงมีมติรับหลักการ และให้กระทรวงมหาดไทยเสนอผู้ที่จะให้เป็นกรรมการมาเพื่อคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต่อไป

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีกจนถึงเวลา ๑๖.๓๐ น. จึงเลิกประชุม

การประชุมวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้เริ่มเวลา ๙.๐๐ น. ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาระเบียบวาระการประชุมสภาว่านรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะมีในวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม น

๒. กระทรวงเกษตรรายนงานว่า องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติมีทุน
สำหรับการศึกษาค้นคว้า Group Fellowship Study Tour สำหรับให้ประเทศสมาชิกไปศึกษา
และดูงานเกี่ยวกับชีววิทยาการประมงและสมุทรศาสตร์ที่สหภาพโซเวียตเป็นเวลา ๑ เดือน ระหว่าง
วันที่ ๑๐ สิงหาคม ถึงวันที่ ๒๐ กันยายน ค.ศ. เป็นทุนให้ภายใต้โครงการช่วยเหลือทางวิชาการ
และขอให้ประเทศไทยเสนอผู้รับทุนส่งไปพิจารณา ๒-๓ คน ซึ่งกระทรวงเกษตรได้นำเรื่องเสนอ
คณะกรรมการองค์การอาหารและเกษตรแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า การไปดูงานนี้จะเป็นประโยชน์
แก่การประมงของไทยเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับสหภาพโซเวียตมีภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อม
แตกต่างกันอย่างมากระหว่างประเทศ และมีสถาบันวิจัยและค้นคว้าเกี่ยวกับการประมงที่มั่งคั่งและอยู่
มากมายและกว้างขวาง ควรที่จะได้มีโอกาสดูงานในด้านวิชาการ การศึกษาอยู่ตามแหล่งการ
จัดการและเกษตรจะเป็นผู้บอกเล่าใช้ภาษาต่างประเทศและค่าเดินทางจากประเทศสมาชิกให้ทางตน และ
เห็นว่า การประมงและชีววิทยาสมุทรศาสตร์ได้เล็งเห็นผู้สมควรรับทุนนี้จำนวน ๕ ราย คือ
นายปัทม กอสมบุญ น.อ.ก. วัฒน.ม.ม. นายโพธิ์ น.อ.ม.ม. นายอภัย อภิมหาวิทยา น.อ.ม.ม.
ศาสตราจารย์ ดร. อารักษ์ ศรีสวัสดิ์ น.อ.วิกรมประมงไทย กรมประมง นายเมฆ น.อ.พรหม มณี
อาจารย์เอก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พระราชบัญญัติการให้บำเหน็จแก่ข้าราชการ
โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้ตรา
ขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๖๖
ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็นโดย
ลหุประชาชาติ จึงมีมติอนุมัติ

๓. กระทรวงเศรษฐกิจการตามรายงานกรรมการค้าต่างประเทศว่า ข้าวโพดไทยใน
ฤดูกาลผลิตปี ๒๕๐๖ ถึง ๒๕๐๗ กล่าวได้ว่า เริ่มมีออกสู่ตลาดประปรายตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๖
เป็นต้นมา ได้มีส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศถึงเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๐๖ รวม ๘๕๐,๐๐๐ ตันเศษ
คาดว่าจะถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๒๕๐๖ จะมีส่งออกรวมกันกว่า ๙๐๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งในรอบสิบสองเดือนก่อน
คือในระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๕ ถึงมิถุนายน ๒๕๐๖ ปรากฏว่ามีส่งออกรวม ๖๗๐,๐๐๐ ตันเศษ
เท่านั้น เพราะเหตุที่ได้มีการส่งข้าวโพดออกไปต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และกล่าวได้ว่าอาจไม่มี

เหลือตกค้างไปถึงฤดูหน้า หรืออาจจะมีเหลือตกค้างไปบ้างก็คงมีจำนวนน้อยมาก และจำหน่ายให้ต่างประเทศได้ราคาสูงกว่าฤดูก่อน เป็นผลให้ชาวไร่ชาวยักษ์โพดที่ผลิตได้ในราคาสูงตามไปด้วย จึงเป็นที่คาดว่า จะมีผู้ปลูกข้าวโพดในฤดูใหม่กันมากกว่าฤดูที่แล้ว เพื่อให้การส่งข้าวโพดออกไปจำหน่ายต่างประเทศในภายหน้าเป็นไปด้วยความรอบคอบเรียบร้อย เป็นผลดีแก่ส่วนรวมเท่าที่จะกระทำได้ จึงสมควรมีกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าภายใน กรมกสิกรรม กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงาน ก.ส.อ. สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานมาตรฐานสินค้าขาออก, สภาการค้าและสมาชิกผู้ส่งพืชพันธุ์ไทยออกนอก พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับส่งข้าวโพดไปจำหน่ายต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาดำเนินการของกระทรวงเศรษฐกิจต่อไป

กระทรวงเศรษฐกิจพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงขอให้แต่งตั้งกรรมการดังกล่าวต่อไป คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามที่กระทรวงเศรษฐกิจเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้

๔. กระทรวงมหาดไทยเสนอว่า เนื่องด้วยในชั้นเดิมกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งชื่อว่า “คณะกรรมการศูนย์การป้องกันอาชญากรรม” ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่าง ๆ หัวราชอาณาจักร ซึ่งปรากฏว่ากรรมการคณะนี้ได้ปฏิบัติหน้าที่มาด้วยดี และได้ผลตลอดมา แต่เนื่องจากการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่จะให้ได้ผลดียิ่งขึ้นนั้นจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายทั้งที่ตั้งกักอยู่ในกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก เพื่อพิจารณาดำเนินการในด้านการสงเคราะห์ การพัฒนาการท้องถิ่นและการศึกษาควบคู่กันไปด้วย การป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมจึงจะสัมฤทธิ์ผลสมควรความมุ่งหมายอย่างสมบูรณ์

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ปรับปรุงแต่งตั้งกรรมการศูนย์การป้องกันอาชญากรรมขึ้นใหม่ โดยให้รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ

รองอธิบดีกรมตำรวจและรองอธิบดีกรมการปกครอง เป็นรองประธานกรรมการ กับมีกรรมการ
อีก ๑๕ คน

โดยให้คณะกรรมการคณะนี้มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม และเป็นศูนย์กลางประสานงานตลอดจนทำหน้าที่วิจัยค้นคว้าหาทางป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายของทางราชการ อันจะยังความสงบสุขให้แก่ประชาชนสืบต่อไป แต่เนื่องจากคณะกรรมการซึ่งจะแต่งตั้งขึ้นใหม่ในครั้งนั้นเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายต่างกระทรวงทบวงกรมกันเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย จึงขอเสนอขอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวเสียก่อน

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบและให้ดำเนินการต่อไปได้

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๗.๓๐ น. จึงเลิก

ประชุม

การประชุมวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๑

การประชุมวัน^{นี้}เริ่มเวลา ๙.๔๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงต่างประเทศ ซึ่งมีความประสงค์จะแต่งตั้งรองกงสุล คือ

๑) นายสุเมศวร์ ศิริมงคล ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท ตำแหน่งเลขานุการโท กองสนเทศเศรษฐกิจและการค้า กรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นรองกงสุลประจำเมืองบีนัง สหพันธ์มาเลเซีย

๒) นายไพบูล เมาดานนท์ ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท ตำแหน่งเลขานุการโท กองเอเชียใต้ ตะวันออกไกลและไกลและอาฟริกา กรมการเมือง กระทรวงการต่างประเทศ เป็นรองกงสุลประจำเมืองฮ่องกง

๒. คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบตามรายงานกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับหนังสือสถานเอกอัครราชทูตอเมริกันที่ ๖๓๘๒ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๐๗ แจ้งว่า นายริชาร์ด เอ็ม. อ็อกเด็น ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองกงสุลอเมริกันประจำจังหวัดเชียงใหม่ตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๗ และในระหว่างรับสัญญาบัตรตรวจและการออกอนุมัติบัตร สถานเอกอัครราชทูตขอให้รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับรองให้ นายริชาร์ด เอ็ม. อ็อกเด็น ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

๓. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศบริจาคเงินบำรุงโครงการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการและกองทุนพิเศษสหประชาชาติ สำหรับปี ๒๕๐๘ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๔๐,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

บัดนี้ กระทรวงการต่างประเทศรายงานว่า เพื่อดำเนินการตามมติสมัชชาสหประชาชาติเดชานการ ฯ กำหนดจะเรียกประชุมเพื่อหยั่งทราบจำนวนเงินบริจาคบำรุงโครงการดังกล่าว ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ เพื่อหยั่งทราบยอดเงินทั้งหมดที่รัฐบาลต่าง ๆ จะบริจาคบำรุงโครงการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการและกองทุนพิเศษสหประชาชาติ สำหรับปฏิบัติงานในด้านการให้ความช่วยเหลือเศรษฐกิจแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาในรอบปี ๒๕๐๘ เมื่อปีที่แล้วประเทศไทยได้บริจาคสำหรับทั้งสองโครงการเป็นเงิน ๒๔๐,๐๐๐ เหรียญ ฯ โดยบริจาคบำรุงโครงการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการเป็นเงิน ๕๘,๐๐๐ เหรียญ ฯ และบำรุงกองทุนพิเศษ ฯ เป็นเงิน ๑๘๒,๐๐๐ เหรียญ ฯ โดยที่ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากโครงการทั้งสองคุ้มค่าตลอดมา ดังนั้นสำหรับปี ๒๕๐๘ จึงใคร่ขออนุมัติบริจาคเงินบำรุงโครงการทั้งสองเป็นจำนวนเท่ากับปีที่แล้ว และในการประชุมครั้งนี้ รัฐบาลจะต้องแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมประชุมเพื่อแถลงจำนวนเงินที่ฝ่ายเราจะบริจาค กับทั้งจะต้องลงนามในกรรมสารสุดท้ายแห่งการประชุมด้วย จึงขอเสนอให้ผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้แทนรัฐบาลในการประชุมดังกล่าว และขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

LIRT

เงินที่จะบริจาคบำรุงโครงการทั้งสองดังกล่าว สำนักงบประมาณได้ตั้งไว้งบประมาณปี ๒๕๐๘ แล้ว

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบ และให้ดำเนินการต่อไปได้

๔. สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ได้เสนอ ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่อง อาชีวศึกษาว่า ขณะนี้ประชาชนผู้ปกครอง ตลอดจนนักเรียนและหนังสือพิมพ์ต่างวิพากษ์วิจารณ์ว่า หลักสูตรอาชีวศึกษาเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับนักเรียนอาชีวะ เพราะนักเรียนจะต้องศึกษาทั้งวิชาสามัญ และฝึกวิชาชีพด้วย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเองก็เคยรับว่าเป็นภาระหนักแก่นักเรียนจริง แต่เป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้นักเรียนมีพินความรู้ ได้มาตรฐาน เรื่องนี้มีปัญหาที่ควรพิจารณาว่า

๑) รัฐบาลมีนโยบายจะส่งเสริมให้คนไทยสนใจหันมาศึกษาด้านอาชีวะให้มากขึ้น เพื่อจะได้เข้าประกอบอาชีพตามบริษัท ห้างร้าน โรงงานต่างๆ เป็นการแก้ปัญหาคนต่างดาวเข้ามาฉวยโอกาสในตำแหน่งเศรษฐกิจการค้าในประเทศ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาเล่าเรียนกลับลดน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นด้วยขาดแคลนครูที่มีคุณวุฒิ อาคารเรียน โรงฝึกงาน เครื่องมือเครื่องใช้และผลิตนักเรียนออกมาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดหลักสูตรศึกษาที่หนักเกินไปก็อาจเป็นอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีผู้นิยมศึกษาด้านอาชีวะน้อยลง

๒) ข้อเท็จจริงเท่าที่ปรากฏในขณะนี้ ผู้ปกครองหรือเด็กนักเรียนส่วนมาก เมื่อเห็นว่าไม่สามารถจะศึกษาทางสายสามัญได้สำเร็จจึงหันมาศึกษาด้านอาชีวะ โดยมีมุ่งประสงค์จะให้มีความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ โดยไม่ต้องไปเสียเวลาเรียนด้านสายสามัญ แต่กลับปรากฏว่าการศึกษาด้านอาชีวะมีหลักสูตรที่หนักเกินไป ความนิยมที่จะศึกษาเล่าเรียนด้าน อาชีวะและ นโยบายของ รัฐบาลที่ปรารถนาจะ ส่งเสริม อาชีวศึกษา ย่อมจะได้ผลน้อยลง

๓) ขณะนี้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่า แต่ก่อนนี้นักเรียนอาชีวะที่สำเร็จออกมาแล้วสามารถปฏิบัติงานอาชีพนั้นๆ ได้ดี เช่น สำเร็จช่างไม้ก็สามารถสร้างโต๊ะทำงานขึ้นหัวหน้าของ

ได้เป็นอย่างดี แต่ปัจจุบันนี้แม่เพียงสร้างโต๊ะเขียนพินงาน มีอีกนักเรียนสมัยก่อนไม่ได้ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนมีเวลาฝึกฝนภาคปฏิบัติงานด้านอาชีพจริงๆ น้อยลง เพราะต้องศึกษาวิชาสามัญมากขึ้นไป

๔) ตามบริษัทห้างร้านต่างๆ จะเห็นว่าตัวการช่างเขาใช้วิธีฝึกอบรมหลานหรือลูกจ้างให้ทำงานตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้เด็กมีความชำนาญงานนั้นจริงๆ นักเรียนอาชีวะที่สำเร็จออกไปมีความชำนาญน้อยกว่า เมื่อไปสมัครงานตามห้างร้านก็ยอมไม่เป็นหัวหน้าของเขา เพราะความสันทัดชัดเจนในงานอาชีวะหรืองานช่างต่างๆ ผู้บ่มหลานหรือลูกจ้างของเขาไม่ได้ จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาหางานทำไม่ได้ ครั้นจะทำงานของตนเองก็ไม่มีทุนพอที่จะดำเนินงานได้

๕) การศึกษาด้านอาชีวะนั้น ควรถือหลักว่าให้นักเรียนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะตามที่ศึกษามา ส่วนความรู้ด้านสามัญก็ให้นักเรียนมีความรู้บ้างตามสมควร หรือเลือกสอนแต่เฉพาะวิชาที่จำเป็นจริงๆ จึงควรพิจารณาลดมาตรฐานความรู้วิชาสามัญของนักเรียนอาชีวะลงบ้าง

๖) หลักสูตรอาชีวศึกษานั้นควรกำหนดโดยถือหลักให้นักเรียนได้มีโอกาสทางภาคปฏิบัติให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพื่อให้นักเรียนมีความชำนาญในงานนั้นๆ อย่างจริงจัง ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษายังได้กล่าวไว้ในโครงการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตอนหนึ่งว่า การศึกษาด้านอาชีวะ ควรดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยถือภาคปฏิบัติมีความสำคัญสูงสุดในหลักสูตรการสอน

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรียังเห็นควรจะได้มีการพิจารณาปรับปรุงวิธีการศึกษาด้านอาชีวะเสียใหม่ให้เหมาะสม และบังเกิดผลประโยชน์แก่ประเทศชาติ ซึ่งกำลังพัฒนาอย่างแท้จริง โดยมุ่งที่จะผลิตแรงงานที่มีความสามารถต่อไป

นายกรัฐมนตรียังพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๐๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการรับความเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชีวศึกษาไปประกอบการพิจารณา จึงมีบัญชาให้กระทรวงศึกษาธิการรับข้อคิดเห็นและข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม

บัดนี้ กระทรวงศึกษาธิการขอแจ้งเกี่ยวกับเรื่องอาชีวศึกษาว่า หลักสูตรอาชีวศึกษาที่ให้นักเรียนวิชาสามัญดวยนนั้นเหมาะสมแล้ว และวิชาสามัญที่ให้นักเรียนถนัดแต่มีความสำคัญทงนั้น

LIRT

การที่จะผลิตนักเรียนให้เป็นช่างฝีมือมีอุปสรรคเกี่ยวกับงบประมาณซื้อวัสดุอุปกรณ์ฝึกงาน พร้อมที่จะได้ขอให้รัฐบาลพิจารณาออกกฎหมายบังคับให้โรงงานรับนักเรียนเข้าฝึกงานและกำหนดมาตรฐานให้กับผู้สำเร็จอาชีวศึกษาสาขาต่างๆ เข้าทำงานให้ได้สัดส่วนกับจำนวนคนงานทั้งหมด การเรียนวิชาสามัญก็กำหนดให้เรียนเพียง ๑ ใน ๓ ของเวลาเรียนทั้งหมดเท่านั้น

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม และกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย รับไปร่วมกันพิจารณา

๕. เดิมนายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้รอการพิจารณาเรื่องที่กระทรวงเศรษฐกิจขออนุมัติใช้ที่ดินบริเวณเรือนจำลพบุรีเพื่อสร้างศูนย์พณิชยกรรมแห่งชาติไว้ก่อน เนื่องจากกำลังให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และสำนักผังเมืองร่วมกันพิจารณาจัดทำโครงการย้ายเรือนจำแห่งนี้ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปนั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยรายงานมาว่า เพื่อเร่งรัดการก่อสร้างเรือนจำกลางคลองเปรมแห่งใหม่ที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ซึ่งได้เริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ให้สำเร็จเรียบร้อยไปโดยเร็วยิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นสถานที่คุมขังแทนเรือนจำคลองเปรม (ลพบุรี) ซึ่งอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น มีสภาพชำรุดทรุดโทรม และไม่เป็นการเหมาะสม ทั้งไม่สะดวกและไม่ปลอดภัยในการควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้มีผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นมาก อยู่กันอย่างแออัดยัดเยียด ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการราชทัณฑ์ การฝึกอบรมผู้ต้องขังก็ไม่ได้ผลสมบูรณ์ และเพื่อปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่จะปรับปรุงเมืองให้สะอาดสวยงาม จึงเห็นเป็นการสมควรสนับสนุนการของงบประมาณตามที่กระทรวงเศรษฐกิจเสนอ คือขอตั้งงบประมาณให้แก่กรมราชทัณฑ์ เพื่อก่อสร้างเรือนจำกลางคลองเปรมที่ลาดยาวเพิ่มเติม ให้ครบรูปเป็นรายปี มีละ ๒๕ ล้านบาท ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๐๘ เป็นต้นไป และได้เสนอโครงการก่อสร้างเรือนจำกลางคลองเปรมแห่งใหม่ ซึ่งในปี ๒๕๐๘ ควรจะได้ก่อสร้างอาคารต่างๆ เพิ่มเติมอีก ภายในวงเงินงบประมาณ ๒๕ ล้านบาท มาเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หรือว่าทางสำนักงบประมาณจะหาเงินรายหนึ่งรายได้ให้เป็นพิเศษก่อน

ในปี ๒๕๐๘ เพื่อได้ทำการเคลื่อนย้ายผู้ต้องขังไปได้บางส่วน เป็นการบรรเทาความแออัดยัดเยียดก็จะสมควรยิ่ง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งให้สำนักงบประมาณพิจารณาแล้วรายงานว่า

๑. เรื่องนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรีตกลงในหลักการว่า ให้ย้ายเรือนจำคลองเปรม (ดหุโทษ) ไปอยู่ที่ลาดยาวได้ แต่จะดำเนินการตามกำลังเงินงบประมาณในปีงบประมาณ ๒๕๐๘ สำนักงบประมาณจึงได้พิจารณาตั้งงบประมาณเป็นค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างให้เรือนจำคลองเปรมแห่งใหม่ที่ลาดยาว เป็นเงิน ๘ ล้านบาทเศษ

๒. การย้ายเรือนจำกลางคลองเปรมโดยด่วน จำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ไม่อาจตั้งงบประมาณให้ได้ หากรัฐบาลมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างให้เสร็จตามโครงการของกระทรวงมหาดไทยก็ควรยืมเงินรายหนึ่งรายใดจากกระทรวงเศรษฐกิจหรือกระทรวงอื่นไปก่อน แล้วตั้งงบประมาณชดเชยให้ในปี ๆ ตามกำลังเงิน

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติให้รีบทำโครงการเสนอมาพิจารณาใหม่ ส่วนการยืมเงินจากกระทรวงเศรษฐกิจนั้น ให้กระทรวงเศรษฐกิจรีบไปพิจารณา

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีกจนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. จึงเลิกประชุม

การประชุมวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๘

การประชุมวันนี้ เริ่มเวลา ๙.๔๐ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล ออญพล ฉนวนมิตติขจร นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๐๗ เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับการให้เช่าที่ดินเพื่อปลูกสร้างที่ทำการใหม่ขององค์การ สปอ. และอนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการได้ตามที่เสนอนั้น

บัดนี้ กระทรวงการต่างประเทศรายงาน ว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารที่ทำการขององค์การ สปอ. นั้น ขณะนี้กรมโยธาเทศบาลและเจ้าหน้าที่เทคนิคของ สปอ. ซึ่งประจำอยู่ที่ฮ่องกงได้จัดทำแบบแปลนขึ้นแล้ว และกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ความเห็น

ขอบของภาคทั้งแปดประเทศ และโดยที่ยังไม่มีการประมูลรับเหมาก่อสร้าง จึงยังไม่ทราบว่าจะใช้จ่ายในการก่อสร้างจะเป็นเงินจำนวนเท่าใด อย่างไรก็ดี ทางองค์การ สปอ. ได้ประมาณเงินค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและการขนย้ายไว้ว่าจะตกเป็นเงินประมาณ ๑ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๒๑ ล้านบาท และถ้ารัฐบาลไทยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายตามส่วนเฉลี่ยของเงินค่านำร่อง ๘ เปอร์เซ็นต์ก็จะเป็นเงินประมาณ ๑ ล้าน ๗ แสนบาท ซึ่งคาดว่าจะแบ่งชำระเป็นงวด ๆ กระทรวงการต่างประเทศขอให้สำนักงบประมาณเตรียมจัดสรรเงินไว้ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องจ่ายเงินบางงวดในปีงบประมาณ ๒๕๐๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว ได้รับแจ้งว่าค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างที่รัฐบาลไทยต้องเสียเป็นเงินประมาณ ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจะต้องจ่ายบางงวดในปีงบประมาณ ๒๕๐๘ คงเป็นเงินไม่มากนัก ดังนั้นหากมีความจำเป็นก็อาจจะจ่ายจากเงินสำรองจ่ายได้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๒. สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะนักศึกษาโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ฝ่ายอำนวยการ วันที่ ๔ ณ กรุงเทพมหานคร เชียงเหนือ นน

บัดนี้ กรมประชาสัมพันธ์ได้รายงานผลการปฏิบัติงานทั้งด้าน การวิจัยปัญหา ประชาสัมพันธ์ชาวเขา การสำรวจประชามติและสภาพจิตใจของราษฎรตามหมู่บ้านชายแดน ตลอดจนข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหามาบางประการของคณะนักศึกษาโรงเรียนการประชาสัมพันธ์รุ่นนี้ ซึ่งได้เดินทางไปฝึกปฏิบัติงานตามหมู่บ้านชนบทชายแดนภาคเหนือในพื้นที่จังหวัดตาก-เชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ มาเพื่อเสนอนายกรัฐมนตรี

สำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตามที่กรมประชาสัมพันธ์รายงานมานี้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารราชการ จึงเห็นสมควรดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เสียในชั้นนี้เห็นสมควรแจ้งให้กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไปดังนี้

- ๑) กระทรวงมหาดไทยดำเนินการขยายงานนิคมสร้างตนเองสงเคราะห์ชาวเขาและงานพัฒนาการเคลื่อนที่สงเคราะห์ชาวเขา
- ๒) กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับถนนหนทาง
- ๓) กระทรวงเศรษฐกิจและกระทรวงเกษตร พยายามช่วยเหลือในการส่งเสริมพืชไร่กับหัตถอุตสาหกรรมจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- ๔) กระทรวงคมนาคมพิจารณาเกี่ยวกับโครงการสร้างทางรถไฟจากจังหวัดลำปาง – จังหวัดเชียงราย

ส่วนที่เกี่ยวกับการโฆษณาเผยแพร่ข่าวสารหรือเอกสารที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ เห็นควรขอให้กรมประชาสัมพันธ์รับไว้ดำเนินการต่อไป สำหรับการต่อต้านการโฆษณาชวนเชื่อทางวิทยุกระจายเสียงของลัทธิฝ่ายตรงข้าม ทางรัฐบาลด้วยความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกากำลังแก้ไขในเรื่องนี้อยู่โดยรีบด่วนแล้ว

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นควรให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. กระทรวงการต่างประเทศรายงานตามที่ได้รับจากสถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ว่า ได้รับหนังสือจากภริยาเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำลาว ในฐานะผู้แทนคณะกรรมการช่วยเหลือเด็กที่ไม่สมบูรณ์ของลาว ขอให้ทางราชการไทยช่วยเหลือสนับสนุนโครงการของคณะกรรมการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะขอให้นายแพทย์ผู้ชำนาญทางโรคหัดจากกรุงเทพฯ ไปตรวจเด็กลาวที่พิการเป็นครั้งคราว เพราะขณะนี้ในลาวไม่มีแพทย์ผู้ชำนาญในทางนี้ คณะกรรมการเห็นว่าถ้าให้นายแพทย์ประดิษฐ์ ศักดิ์ศรี แห่งโรงพยาบาลเลิดสิน ซึ่งได้ออกไปตรวจตามหัวเมืองและไปจังหวัดหนองคายประมาณ ๓ เดือนต่อครั้งอยู่แล้ว ได้ออกไปถึงตัวจังหวัดหนองคาย ทุกๆ ๓ เดือน และช่วยตรวจเด็กที่เป็นน้องจากฝั่งลาวด้วยก็จะได้ประโยชน์เพียงพอ ทั้งนี้ นางเลียวนาร์ต อิงเกอร์ แจ้งว่าได้หารือกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลเลิดสินและนายแพทย์ประดิษฐ์ เห็นชอบด้วยกับโครงการนี้ และยินดีที่จะช่วยเหลือ กับใคร่จะให้เริ่มงานนี้เป็นครั้งแรกในปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๐๗

เรื่อง สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ เห็นว่าเป็นเรื่องการกุศลจะเป็นทาง
ส่งเสริมความเข้าใจอันดีแก่ประเทศและประชาชนไทยกับลาว ทั้งคำขอก็ไม่ทำให้เกิดปัญหาเรื่อง
ค่าใช้จ่ายที่ไทยกับลาวจะต้องตกลงกันแต่อย่างใด เพราะเป็นการปฏิบัติงานอยู่ภายในประเทศไทย
กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ฝ่ายลาวตามคำขอ และ
ได้แจ้งให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาด้วยแล้ว

ซึ่งในกรณีทางกระทรวงสาธารณสุขก็ถือเป็นนโยบายในการช่วยเหลือราษฎรชายแดน
ที่มาจากอีกฟากฝั่งหนึ่ง ตามโรงพยาบาลและสุสานก็ช่วยรักษาให้เปล่าอยู่แล้วในเมื่อข้ามมาทาง
ฝั่งเรา ในหลักการไม่ว่าขัดข้อง ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขจะเสนอความเห็นต่อไป อย่างไรเสียก็คง
ต้องใช้งบประมาณทางฝ่ายเราเพิ่มขึ้นบ้าง

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยที่จะให้ความช่วยเหลือตามความเห็นของ
กระทรวงการต่างประเทศ จึงมีมติให้ดำเนินการได้

๘. กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้นายแพทย์ฝน
แสงสิงแก้ว ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้แทนประเทศไทยไปร่วมประชุมคณะกรรมการโครง
การและคณะกรรมการบริหารของกองทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ตั้งแต่
วันที่ ๑๕ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. โดยมีนายนิสสัย เวชชาชีวะ เลขาธิการในขณะผู้แทน
ไทยถาวรในสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก เป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมและทำหน้าที่เลขาธิการด้วยนั้น
บัดนี้นายแพทย์ฝน แสงสิงแก้ว ซึ่งได้ไปประชุมและเดินทางกลับถึงประเทศไทยแล้ว ได้เสนอรายงาน
งานการประชุมดังกล่าว สรุปผลได้ดังนี้

การประชุมแบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

- ๑) การประชุมคณะกรรมการโครงการ (Programme Committee)
- ๒) การประชุมคณะกรรมการบริหาร (Executive Board)

ประเทศไทยได้รับเลือกจากสหประชาชาติให้เป็นทั้งกรรมการบริหารและกรรมการโครง
การอยู่ในขณะนี้ ในการประชุมคณะกรรมการโครงการ ที่ประชุมได้พิจารณาโครงการของ
ประเทศต่าง ๆ ซึ่งกองทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติจะมีส่วนช่วยเหลือในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ -
๒๕๐๘ จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๘ โครงการเป็นโครงการของ ๗๘ ประเทศ ในการพิจารณาครั้ง^๕นี้ผู้แทน

ประเทศไทยได้มีส่วนอภิปรายร่วมด้วยทั้งในส่วนของกรรณิชนัยสนุนโครงการของประเทศไทย และร่วมให้ข้อสังเกตในการดำเนินงานของกองทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติ

ในการประชุมคณะกรรมการบริหาร ฯ ครึ่งนี้ ให้นุมัติให้ช่วยเหลือสำหรับประเทศไทย ในปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ รวม ๕ โครงการ คือ

๑) โครงการพัฒนานครกรุงเทพ ฯ (โครงการอาคารช่วยเหลือตัวเอง) อนุมัติเงินช่วยเหลือ ๗๒,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

๒) โครงการควบคุมโรคไวรัสตับของอนามัยโรงเรียนและชนบท อนุมัติเงินช่วยเหลือ ๓๗,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

๓) โครงการโภชนาการในจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดใกล้เคียง อนุมัติเงินช่วยเหลือ ๓๕,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

๔) โครงการช่วยเหลือการศึกษา ทั้งประเภทสามัญ วิสามัญ อาชีวะและฝึกหัดครู อนุมัติเงินช่วยเหลือ ๓๐๒,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๒๖,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

ส่วนโครงการอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยกำลังรับความช่วยเหลืออยู่ขณะนี้ เช่น โครงการควบคุมโรคเรื้อน คุตทะราด กามโรค วัณโรค ช่วยเหลือเด็กพิการ อนามัยชนบท ฯลฯ ก็คงดำเนินการอยู่ต่อไป

อนึ่ง ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารของกองทุนสงเคราะห์เด็กแห่งสหประชาชาติได้เสนอกิจกรรมต่างๆ ของกองทุนฯ และคณะกรรมการบริหารได้พิจารณาอนุมัติโครงการต่างๆ รวมทั้งโครงการของประเทศไทย โครงการตามทักล่าวมาข้างต้นสำหรับปี ๒๕๐๗ - ๒๕๐๘ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๐,๓๓๗.๗๔๙ เหรียญอเมริกัน

คณะรัฐมนตรีรับทราบ

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาระเบียบวาระการประชุมสภาว่าารัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ซึ่งจะมีการประชุมในวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ เดือนนี้ และพิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีกจนถึงเวลา ๑๔.๔๕ น. จึงเลิกประชุม

คำปราศรัยของ

ฯ พณฯ นายกรัฐมนตรี

△

เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือไทย

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗

พี่น้องลูกเสือ และประชาชนที่รักทั้งหลาย

วันนี้ เป็นวันสำคัญของลูกเสือ คือ เป็นวันคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือไทย ซึ่งได้
เวียนมาบรรจบครบรอบปีที่ ๕๓ ในวันอันเป็นศุภมงคลนี้ในตอนเช้า สมาลูกเสือแห่งชาติได้จัดให้มี
พิธีทางศาสนาตามประเพณีนิยมที่เคยมา ณ ศาลาอิรวดี กรีฑาสถานแห่งชาติในคอนมาย ได้
กราบบังคมทูลอัญเชิญพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
เสด็จมาเป็นประธานในงานชุมนุมลูกเสือ ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ ในงานนี้ได้มีกองลูกเสือในจังหวัด
พระนคร ธนบุรี และจังหวัดต่างๆ อีก ๘ จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี นครนายก
พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา นครราชสีมา และสุพรรณบุรี รวมจำนวนประมาณห้าพันคนได้
มาชุมนุมอยู่ ณ สนามศุภชลาศัย เพื่อถวายความจงรักภักดี และถวายคำปฏิญาณรองลูกเสือ
หลังจากนั้น ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือทั้ง ๕ ประเภท คือ ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ
ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ลูกเสือวิสามัญ พร้อมด้วยลูกเสือเหล่าพิเศษ ได้เดินสวนสนามผ่านหน้า
ประตูรั้ว เสร็จแล้วได้มีการแสดงกิจกรรมของลูกเสือแต่ละประเภท ลูกเสือสำรองแสดงกิจกรรม
ต่างๆ ๘ อย่าง ตามหลักสูตรของลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญแสดงการยกธงไฟโดยไม่ใช้
ไม้ขีดไฟ การลำเลียงคนเจ็บ การสร้างเสาธงและหอคอย ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่แสดงกิจกรรมของ

ลูกเสือในการช่วยเหลือประชาชน ทั้งในยามสงบและในยามสงคราม ลูกเสือวิสามัญทำการแปรแถวเป็นตัวอักษร แสดงคติพจน์ของลูกเสือวิสามัญ คือ คำว่า “บริการ” ส่วนในจังหวัดต่างๆ นั้น ก็ได้ขอให้ผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการโดยอนุโลมตามโครงการฉลองวันคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือไทยในส่วนกลางดังกล่าวข้างต้นเท่าที่พึงจะปฏิบัติได้

ในวันอันเป็นศุภมงคลนี้ ข้าพเจ้าในนามของสภาลูกเสือแห่งชาติ ขอรายงานให้บรรดาชนทั้งลูกเสือ และประชาชนได้ทราบถึงกิจการลูกเสือ ที่ได้ปฏิบัติไปในรอบปีที่แล้วมาข้างหลัง

๑. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ได้รับการฝึกตามแบบฉบับของศูนย์ฝึกผู้บังคับลูกเสือแห่งโลก ที่กิลเวลล์ปาร์ค ประเทศอังกฤษ และจะได้นำความรู้ไปฝึกอบรมลูกเสือให้ไปสืบต่อไป สภาลูกเสือแห่งชาติจึงได้จัดให้มีการฝึกวิชาผู้กำกับลูกเสือขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ต่อจากที่ได้ทำไว้ในปีก่อน ๆ ผู้เข้ารับการฝึกมีตั้งแต่ผู้ตรวจการจังหวัด ปลัดจังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด นายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ ตลอดจนครูและผู้สนใจอื่นในร่มบ่อฝึกหัดมีการฝึกวิชาผู้กำกับลูกเสือขึ้นความรู้เบื้องต้น สำหรับลูกเสือประเภทต่างๆ รวม ๕๑ ครั้ง จำนวนผู้เข้ารับการฝึก ๓,๑๘๒ คน มีการฝึกวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นสูง ชุดแรก สำหรับลูกเสือประเภทต่างๆ รวม ๑๒ ครั้ง จำนวนผู้เข้ารับการฝึก ๘๔๗ คน และได้มีผู้ได้รับเครื่องหมายผู้บังคับแล้ว ๒๕๘ คน เมื่อรวมการฝึกอบรมตามแบบศูนย์ฝึกผู้กำกับลูกเสือนานาชาติมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ จนถึงบัดนี้ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๓๓ ครั้ง และมีผู้ได้รับการฝึกอบรม ๘,๒๘๒ คน

๒. ได้ดำเนินการสร้างค่ายลูกเสือประจำภาคศึกษา เสร็จเรียบร้อยแล้วจนสามารถใช้เป็นที่ฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือขั้นสูง ชุดแรกแล้ว รวม ๘ ภาค คือที่จังหวัดนครราชสีมา ตรัง พิชณุโลก เชียงใหม่ อุดรธานี อุบลราชธานี นครราชสีมา และจะได้ดำเนินการก่อสร้างค่ายลูกเสือประจำภาคศึกษาให้ครบ ๑๒ ภาค ตามโครงการต่อไป ในการนี้กรมพลศึกษาได้ช่วยเหลือจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ภาคศึกษาต่างๆ ภาคละ ๕๐,๐๐๐ บาท

๓. สำหรับค่ายลูกเสือประจำจังหวัด และค่ายลูกเสือประจำอำเภอ ขณะนี้ก็ได้เริ่มจัดหาสถานที่และทำการก่อสร้างไปบ้างแล้ว รวม ๑๗ แห่ง

๔. สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดาสิริโสภาพรรณวรี ได้ทรงประทานเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับสร้างอาคารเรือนพยาบาลชนบทค่ายลูกเสือวชิราวุธ จังหวัดชลบุรี เพื่อใช้เป็นที่พักพยาบาลผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือและเจ้าหน้าที่ เพื่อที่จะเจ็บป่วยลงขณะทำการฝึก และบัดนี้การก่อสร้างก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว

๕. ลูกเสือแห่งชาติได้รับเกียรติให้ส่งคณะลูกเสือไทย ไปร่วมชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ ณ ประเทศกรีซ การชุมนุมครั้งนี้สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อย นับเป็นการเสริมสร้างพันธมิตรระหว่างคณะลูกเสือไทยกับต่างประเทศเป็นอย่างดี

๖. ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือแห่งชาติฉบับใหม่ขึ้น ทั้งนี้ นับเป็นการก้าวใหม่ของการลูกเสือแห่งประเทศไทย และเชื่อว่ากิจการนี้จะเจริญแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าเดิมเป็นอันมาก

พี่น้องลูกเสือและประชาชนทั่วทั้งหลาย การที่พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชมงคลเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานกำเนิดกิจการลูกเสือขึ้นในเมืองไทย ในวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๕๔ คือ เมื่อ ๕๓ ปีมาแล้วนั้น ก็โดยที่พระองค์ท่านทรงมีพระราชประสงค์จะฝึกหัดให้เด็กไทยได้เป็นพลเมืองดี มีความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นสำคัญ และนอกจากนั้น ก็เพื่อให้ทุกคนรู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวมด้วย ซึ่งนับว่าถ้ากิจการลูกเสือได้ดำเนินไปสำเร็จสมดังที่พระองค์ท่านได้ทรงตั้งพระราชหฤทัยไว้แล้ว ก็จะเป็นคุณ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการรักษาเอกราชของประเทศชาติเป็นอย่างมาก เพราะอนาคตของประเทศชาติจะรุ่งเรืองและปลอดภัยได้เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการฝึกอบรมอนุชนของชาติให้เป็นพลเมืองดีเสียตั้งแต่ในปัจจุบันเป็นสำคัญ ฉะนั้น ในโอกาสที่เป็นวันคล้ายวันสถาปนากิจการลูกเสือแห่งชาติในวันนี้ ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอให้บรรดาลูกเสือทุกคน จงทำ

ตนเป็นลูกเสือที่ดี มีวินัย และรักษาไว้ซึ่งแบบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของลูกเสือโดยเคร่งครัด
 สำหรับท่านที่เกี่ยวข้องกับกิจการลูกเสือและพี่น้องประชาชนทั่วไป ก็ใคร่ขอวิงวอนให้ได้ช่วยกัน
 สนับสนุนกิจการลูกเสือ ให้เป็นผลดีและมีประโยชน์อย่างแท้จริงต่อประเทศชาติในโอกาสต่อไปด้วย

ในที่สุดนี้ ด้วยความรักและปรารถนาดีต่อพี่น้องลูกเสือและประชาชนทุกท่าน ข้าพเจ้า
 ขออัญเชิญพระคุณศรีรัตนตรัย และบรรดาสังคักคฤหัสถ์ทั้งหลายได้โปรดดลบันดาลให้พี่น้องทุกคน
 จงประสบแต่สรรพสิ่งมิ่งมงคลและบริบูรณ์พูนผลด้วย อายุ วรรณะ สุขะ และพละ จงทั่วหน้ากัน

สวัสดิ์

การต้อนรับ

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย

△

ตามที่คณะรัฐสภาออสเตรเลียและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภา จำนวน ๘ นายประกอบด้วย

๑. The Honourable F.C. Chaney รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือ อดีตประธาน
กรรมการฝ่ายการเมืองต่างประเทศของรัฐสภา หัวหน้าคณะผู้แทน ฯ
๒. Senator R. Bishop สมาชิกสภาสูง
๓. Senator E.W. Mattner ”
๔. Mr.W.J. Aston สมาชิกสภาผู้แทน ฯ
๕. Mr.F.R. Birrell ”
๖. Mr.E.W. Harding ”
๗. Mr.R.W.L. Lindsay ”
๘. Mr.J. Hercovich เลขานุการส่วนตัวหัวหน้าคณะผู้แทน ฯ
๙. Mr.A.A. Neylan เจ้าหน้าที่ติดต่อ

เดินทางมาเยือนประเทศไทยโดยเป็นแขกของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ ๒๔-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗
นั้น สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ให้การต้อนรับไปแล้วด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดีตลอดเวลาที่คณะผู้แทน ฯ
ได้พักอยู่ในประเทศไทยตามรายการดังนี้

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

คณะผู้แทนฯ ได้เดินทางมาถึงจังหวัดขอนแก่นโดยเครื่องบินของกองทัพอากาศออสเตร-
เลีย ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น นายอ.ทศมนตรีเมืองขอนแก่น เอกอัครราชทูตออสเตรียประจำ
ประเทศไทย และนายบรรดา มุ่งเจริญ เจ้าหน้าที่ของสภาฯ ได้ไปร่วมต้อนรับอยู่ ณ สนามบิน
ขอนแก่น ซึ่งจากนั้นผู้ว่าราชการจังหวัด ได้เชิญคณะผู้แทนฯ รับประทานอาหารกลางวัน ณ ศาลา
อเนกประสงค์ แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดได้บรรยายกิจการต่าง ๆ ตามโครงการช่วยเหลือ แล้วผู้ว่า
ราชการจังหวัดขอนแก่นได้นำคณะผู้แทนฯ ไปตรวจโครงการสร้างถนนและโรงงาน และพบปะ
หารือกับเจ้าพนักงานของออสเตรียในประเทศไทย

เวลาเย็น รับประทานอาหารเย็น โดยหัวหน้าคณะผู้แทนฯ เป็นเจ้าภาพ คณะผู้แทนฯ
ได้ค้างแรมที่บ้านรับรองทางราชการของจังหวัดขอนแก่น

วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๗.๓๐ นาฬิกา

คณะผู้แทนฯ รับประทานอาหารเช้า ณ บ้านรับรองจังหวัดขอนแก่น แล้วนายอ.
ทศมนตรีเมืองขอนแก่นนำคณะผู้แทนฯ ไปชมกิจการของจังหวัดขอนแก่น มีโรงพยาบาล และ
ตลาดเป็นต้น

ต่อจากนั้น เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา คณะผู้แทนฯ ได้เดินทางโดยเครื่องบินทหารไปยัง
จังหวัดอุบลราชธานี ตรวจฐานทัพอากาศของหน่วยทหารออสเตรีย พบกับบรรดาทหารออสเตรีย
และรับประทานอาหารกลางวันกับเหล่าทหารออสเตรีย

คณะผู้แทนฯ และเอกอัครราชทูตออสเตรียประจำประเทศไทยได้ออกเดินทางโดยเครื่อง
บินทหารจากจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา ถึงท่าอากาศยานกรุงเทพฯ เมื่อ
เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา นายสุภัทร คุชฌะ เจ้าหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ และ นายอาสา
ทรัพย์อนันต์ เจ้าหน้าที่ของสภาฯ ซึ่งจะประจำอยู่กับคณะผู้แทนฯ ได้ไปคอยต้อนรับอยู่ ณ ท่า
อากาศยาน กรุงเทพฯ แล้วนำคณะผู้แทนฯ เดินทางไปยังที่พักโรงแรมเอราวัณ

วันเสาร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๙.๐๐ น.ที่

คณะผู้แทน ฯ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ของสถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย และจาก
โรงแรมเอราวัณเดินทางโดยรถยนต์ไปเยี่ยมจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อดูสถานที่และหาสถานที่
แม่น้ำแคว

วันที่ ๑๖.๐๐ นพรัตน์ เสนอทางรอดของเทพบุตรในเงื้อมมือ

លេខអត្តសញ្ញាណ ២៦ កើតថ្ងៃទី ២៤ ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៧១ អាយុ ៥៥.០០ ឆ្នាំ

คณะผู้แทนฯ ได้ไปลงเรือ ซึ่งออกจากท่าเรือมะไฮเรียมตอน เช้าเวลาบ่าย ๑๓.๐๐ น.
เจ้าพระยาและไปประทับแรมที่ศาลากลางบ้านในเรือ ซึ่งขณะนั้นเจ้าพระยาและคณะได้ - ๒๖ -

วันที่ ๑๙.๐๓.๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบการจ้างเหมาผู้ให้บริการ
และ ๒๒.๐๓.๒๕๖๓ มีมติเห็นชอบการจ้างเหมาผู้ให้บริการ
ประกอบ ๑๖.๐๓.๒๕๖๓

សំណុំរឿង ២០១៩-០៣-០៤
ពេលវេលា ៧:០០ ម៉ោង ៨:០០ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩

DATE: 11/11/2019 TIME: 11:00 AM

วันที่ ๑๒.๓๐ น.พ.พันโท เอกชัย วรรณคุณ รอง ผอ.กส.นท. พร้อมด้วย พล.ต.ท. นันทวัฒน์ ปรมัยยิกานนท์

บทของของพระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวี

วอนงคารัท ๒๘ กรกฎาคม ๑๙๖๓ ๑๙.๓๐ ยาวีกร

ฯ พณ ฯ เลขาธิการราชทูต ของสหราชอาณาจักร ณ กรุงลอนดอน ฯ เข้าเยี่ยม ข้าพเจ้า รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ ณ ทำเนียบรัฐบาล

ต่อมาอีก ๑๐.๐๐ นาฬิกา เข็มคาน้ำ ๖ โมง นายกรัฐมนตรี

เวลา ๓๐.๑๕ นาฬิกา เขียนคำนำ: บทเพลง ประชามติการร่างรัฐธรรมนูญ และจบประ
ทับสมาธิสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในการนี้ พลเอก พลเรือ พลอากาศโทธิดารัตนกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

นายทวี บุญยเกตุ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ พลตรีสุข เปรมนาจิน เลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย กับสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้เคยไปเยือนออสเตรเลีย อันมีหลวงประกอบนิติสาร นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล พร้อมด้วย นายประเสริฐ บัณฑิตกุล เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการสภาฯ กับเจ้าหน้าที่ของสภาฯ ได้ให้การต้อนรับด้วยอภัยคำไม่วีรอันดี ต่อจากนั้น ได้นำชมพระที่นั่งอนันตสมาคมจนถึงเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา จึงได้อำลากลับ

ต่อจากนั้น เวลา ๑๑.๑๕ นาฬิกา เยี่ยมคำนับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง พลังงานแห่งชาติ ต่อมาเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา เลขาธิการองค์การ สปอ. เฝ้ายอาหารกลาง วันรับรองที่กินรีนาว่า สวนลุมพินี

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา เยี่ยมสำนักงานองค์การ สปอ. ตุ๊กตารอง สปอ.

เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา หัก หน้า คณะผู้แทน ฯ ให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ ที่ โรงแรม เฮอร์วอด

เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ฯพณฯ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้จัดงานเลี้ยงอาหาร เพื่อเป็นเกียรติแก่คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย ณ โรงแรมเฮอร์วอด ได้มีผู้เกี่ยวข้องของ ไปร่วมในงานเลี้ยงรับรองด้วยหลายท่าน อาทิ นายทวี บุญยเกตุ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ, เลขาธิการวุฒิสภาออสเตรเลียประจำประเทศไทย พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่ของสถานเอกอัครราชทูต พลตรี สุข เปรมนาจิน เลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย และสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ๒ ท่าน ตลอดจนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ในการนี้ พลเอก หลวงสุทธิดาวรรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้กล่าวคำปราศรัย ในนามของสภาร่างรัฐธรรมนูญ มีความว่า “ยินดีที่ได้มีโอกาสต้อนรับคณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย ที่เดินทางมาเยือนประเทศไทย เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในเขตเอเชียอาคเนย์ และเพื่อส่งเสริมศึกษาโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาของประเทศ เป็นนิมิตอันดีที่ประเทศไทยกับประเทศ ออสเตรเลีย ต่างก็เป็นภาคีขององค์การ สปอ. จะได้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนมยิ่งขึ้น ประเทศออสเตรเลีย เป็นประเทศ หนึ่ง ที่ ให้ความช่วยเหลือ ด้านพัฒนา แก่ ประเทศไทย ตาม แผนการ

โคลัมโบ จึงนับว่าประเทศออสเตรเลียมีบุญคุณต่อประเทศไทย เป็นอันมาก ในการที่คณะผู้แทนฯ มาเยี่ยมประเทศไทยครั้งนี้คงจะได้พบข้อเท็จจริงอันจะนำไปพิจารณาช่วยเหลือ ในการพัฒนาประเทศ ให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น และในที่สุดได้อำนวยพรให้คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียประสบสุขและปลอดภัย ทุกประการ” แล้วได้มอบของที่ระลึกแก่คณะผู้แทน ฯ

ต่อจากนั้น H.E.Mr.F.C. Chaney หัวหน้าคณะผู้แทน ฯ ได้กล่าวตอบมีความสำคัญว่า “เราและคณะในนามของรัฐสภา ออสเตรเลีย ขอแสดงความ ปวารณาดี มาถึงสภา ว่างรัฐธรรมนุญ กับขอขอบคุณที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น และความสะดวกรวดเร็วยิ่ง ในการเดินทางมาเยี่ยม ประเทศไทย และในที่สุดได้กล่าวขอบคุณในการต้อนรับของสภาว่างรัฐธรรมนุญครั้งนี้ด้วยอภัยาคัย ไม่ตรีอันดียิ่ง ”

การเลี้ยงรับรองในวันนี้ได้เสร็จสิ้นลงด้วยความเรียบร้อย เมื่อเวลา ๒๒.๓๐ นาฬิกา

วันพุธที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๐๗ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

คณะผู้แทน ฯ ได้ไปเยี่ยมสำนักงาน อีคาเพ่ และดูกิจการของอีคาเพ่ ต่อจากนั้นเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ได้ไปเยี่ยมค่านับ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติ ณ กรมวิเทศสหการ ต่อมาเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการ แห่งชาติเลี้ยงอาหารกลางวันรับรอง ณ โรงแรมราม

เวลา ๑๖.๔๕ นาฬิกา คณะผู้แทน ฯ เดินทางจากที่พัก ไปยังท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ และได้ออกเดินทางต่อไปยังสิงคโปร์ เมื่อเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา โดยเครื่องบิน Qantas เที่ยวบิน ที่ ๗๓๒ ในการนี้ได้มี ฯพณฯ เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ ของสถานเอกอัครราชทูต เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ของสภาว่างรัฐธรรมนุญ ได้ไปส่งคณะผู้แทน ฯ ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ ด้วยหลายท่าน

การรับรองได้ดำเนินไปด้วยความร่วมมืออันดีของทุกฝ่าย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในส่วน จังหวัดต่าง ๆ และสิ้นสุดลงด้วยความเรียบร้อยทุกประการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข่าวในพระราชสำนัก

พระบรมมหาราชวัง

วันพุธที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปในงานคล้ายวันสถาปนาคณะลูกเสือไทยประจำปี ๒๕๐๗ ซึ่งสภาลูกเสือแห่งชาติจัดให้มีขึ้น ณ กรีฑาสถานแห่งชาติ

วันพฤหัสบดีที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตร และอนุปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสำเร็จการศึกษาประจำปี ๒๕๐๖ ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันศุกร์ที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕ ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงออก
รับ ขวณฯ ดร. รูดอล์ฟ เบามานน์ ผู้ทูตของอูลีพระบาท ถวายอักษรศาสนตราทั้งในตำแหน่ง
เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มของสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรีย ประจำพระราชสำนัก

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ
เสด็จพระราชดำเนินไปพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตร แก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตร-
ศาสตร์ ซึ่งสำเร็จการศึกษาประจำปี ๒๕๐๖-๒๕๐๗ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
บางเขน

วันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ
สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงออกรับ ขวณฯ ลิว ยู วัน เอกอัครราชทูตสาธารณ
รัฐจีน และภริยา ผู้ทูตของอูลีพระบาท

ต่อจากนั้น ทรงรับ ขวณฯ ไทโรด เบธร์นฮาร์ด ฮาเกน เอกอัครราชทูตสวิตเซอร์แลนด์ ผู้
ทูตของอูลีพระบาท กราบถวายบังคมลาเนื่องในการที่ท่านเอกอัครราชทูตจะพ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่

วันอังคารที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง
เจิมเทียนพรรษาที่จะทรงพระราชอุทิศพระราชทานไปจุบูชาพระรัตนตรัย และพุทธเจดีย์สถานตาม
พระอารามหลวงในพระนครและต่างจังหวัด

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงออกรับ พลตรี ตรัง เทียน เดียม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และผู้บัญชาการทหารสูงสุดเวียดนาม ซึ่งมาเยือนประเทศไทย ในฐานะหัวหน้าคณะทูตสันถวไมตรีทางทหารแห่งสาธารณรัฐเวียดนามกับคณะ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทพร้อมด้วย ฯพณฯ พลตรี ไท กวาง ฮวาง เอกอัครราชทูตเวียดนามและภริยา

วันศุกร์ที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาบ่าย ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้มีการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลอุปัชฌาย์สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า คือ หม่อมราชวงศ์จรัสพรหม กมลาพันธ์ หม่อมราชวงศ์อนุเทพ เทวกุล พันตรี หม่อมราชวงศ์ พงษ์ดิศ ดิศกุล นายวราลักษณ์ ชาตประเสริฐ และเรืออากาศโท สมมต สุนทรเวช เข้าขอบรรพชาอุปสมบทต่อสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเจ้าอาวาสวัดมกุฏกษัตริยาราม พระอุปัชฌาย์ ท้ามกลางสังฆสมาคมตามลำดับ ครั้นแล้วพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินยังพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงจุดธูปเทียนถวายนมัสการพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร แล้วทรงประเคนเครื่องบริขารแก่พระภิกษุใหม่ทั้ง ๕ นั้น

วันพุธที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินในงานเมอลิตส่วนกลาง ปี พ.ศ. ๑๓๔๔ ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาคมองค์การ และโรงเรียนของชาวไทยมุสลิม ณ ลุมพินีสถาน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์ เพื่อการกุศล ณ โรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมไทย

วันศุกร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เมื่อค่ำวานนี้ สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรภาพยนตร์รอบปฐมทัศน์ เพื่อการกุศล ณ โรงภาพยนตร์แกรนด์

วันนี้อเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทรงบาตร เนื่องในวันอาสาฬหบูชาและเทศกาลเข้าพรรษา

ภายหลังนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงออกรับ ฯพณฯ ท้าวหน้อง รัตนวงศ์ เอกอัครราชทูตลาวกับภริยา เจ้าทูตละของอุลืพระบาท กราบถวายบังคมลาเนื่องในโอกาสที่ท่านเอกอัครราชทูตจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ และ ฯพณฯ ดร. รูดอล์ฟ เบามานน์ เอกอัครราชทูตสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีกับภริยา เจ้าทูตละของอุลืพระบาทโดยลำดับ

ต่อจากนั้น ทรงรับเลขาธิการองค์การ สปอ. และภริยา ซึ่งนายเดวิด เอ. เวท รองเลขาธิการ ฯ คนใหม่และภริยาเจ้าทูตละของอุลืพระบาท

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินมาในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลในวันอาสาฬหบูชาและเทศกาลเข้าพรรษา ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงกระทำพุทธบูชา และถวายเครื่องราชสักการะตามราชประเพณี เสร็จแล้ว เสด็จพระราชดำเนินไปยังวัดบวรนิเวศวิหาร ทรงกระทำพุทธบูชาและถวายเครื่องราชสักการะเช่นกัน

วันเสาร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓

วันนี้อเวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินมาเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร สำหรับฤดูฝน ณ พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม

LIRT

ภายหลังนั้น เสด็จพระราชดำเนินไปยังวัดมกุฏกษัตริยาราม ในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเนื่องในวันอาสาฬหบูชา และเทศกาลเข้าพรรษา ทรงกระทำพุทธบูชา และถวายเครื่องราชสักการะตามราชประเพณีแล้ว ถวายพุ่มดอกไม้อุปถัมภ์สมเด็จพระมหาจักรวาล พระราชกรมวาจาจารย์

อนึ่ง ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคล เสด็จแทนพระองค์ยังวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม และวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ตามลำดับ ในการพระราชพิธีทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเนื่องในวันอาสาฬหบูชา และเทศกาลเข้าพรรษา

วันอังคารที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๗

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปในการแสดงพระคอนเสิร์ตแห่งบริติช โคลัมเบีย แคนาดา เพื่อการกุศล ณ หอประชุมวัฒนธรรม

พระราชโอรสเสวยพระพร ในโอกาสวันพระราชสมภพสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี

เนื่องด้วยวันที่ ๒ กรกฎาคม ตรงกับวันพระราชสมภพของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเสวยพระพร พร้อมด้วยพระราชมารดาอันมีแก่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีแก่พระราชวงศ์และประชาชนชาวธนบุรีในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเสวยพระพรในโอกาสวันประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา

เนื่องด้วยวันที่ ๔ กรกฎาคม ตรงกับวันประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชโอรสเสวยพระพรพร้อมด้วยพระราชมารดาอันมีไปยังประธานาธิบดีและประชาชนชาวอเมริกัน ในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเลขอำนาจพระในโอกาสวันชาติฝรั่งเศสและวันชาติอิรัก

เนื่องด้วยวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ตรงกับวันชาติของฝรั่งเศส และวันชาติของอิรัก ในโอกาสทั้งสองนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนาจพระพร้อมด้วยพระราชปวราภรณ์อันดี ไปยังประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศสและประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอิรักด้วย

พระราชโอรสเลขอำนาจพระในโอกาสวันชาติสเปน

เนื่องด้วยวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ตรงกับวันชาติของสเปน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนาจพระ พร้อมด้วยพระราชปวราภรณ์อันดีไปยังประมุขแห่งประเทศสเปน และประชาชนชาวสเปนในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเลขอำนาจพระในโอกาสวันชาติเบลเยียม

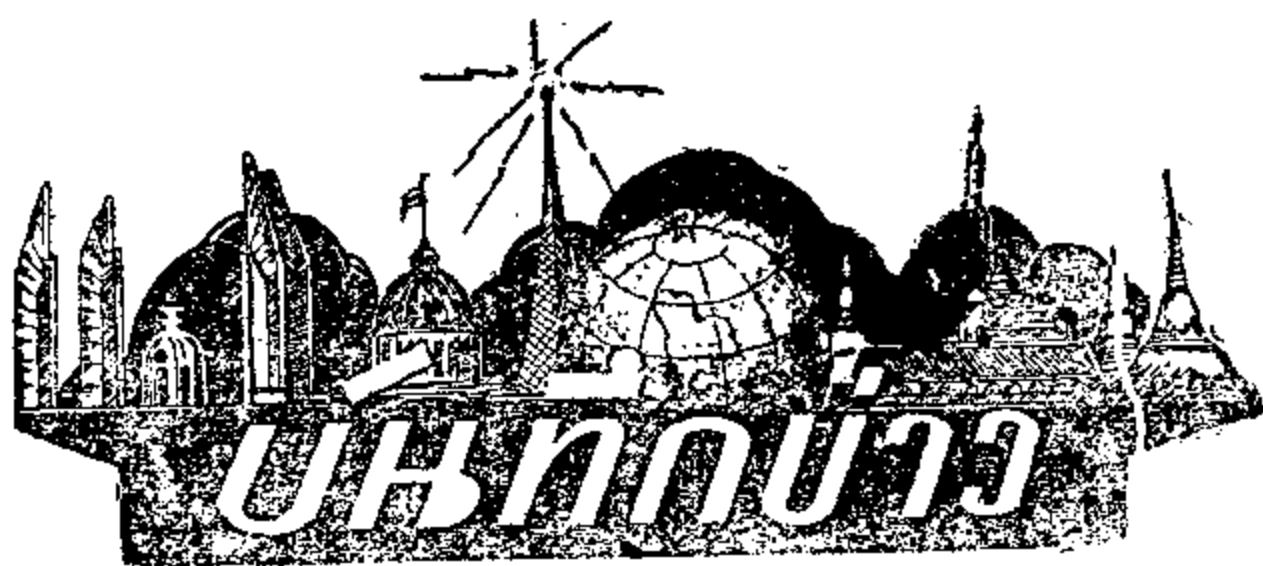
เนื่องด้วยวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ตรงกับวันชาติของเบลเยียม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนาจพระ พร้อมด้วยพระราชปวราภรณ์อันดีไปยังสมเด็จพระราชาธิบดีแห่งชาวเบลเยียม และประชาชนชาวเบลเยียมในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเลขอำนาจพระในโอกาสวันชาติของสหสาธารณรัฐอาหรับ

เนื่องด้วยวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ตรงกับวันชาติของสหสาธารณรัฐอาหรับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนาจพระ พร้อมด้วยพระราชปวราภรณ์อันดีไปยังประธานาธิบดีฯ และประชาชนชาวอาหรับ ในโอกาสนี้ด้วย

พระราชโอรสเลขอำนาจพระในโอกาสวันชาติสวิต

เนื่องด้วยวันที่ ๑ สิงหาคม ตรงกับวันชาติของสวิต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงมีพระราชโอรสเลขอำนาจพระ พร้อมด้วยพระราชปวราภรณ์อันดีไปยังประธานาธิบดีแห่งสมาพันธ์สวิต ในโอกาสนี้ด้วย

นารกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์

วันที่ ๓๐ ก.ค. ๖๗ เวลา ๑๓.๒๐ น. จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีพลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เลขานุการทำเนียบนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ร่วมในที่ประชุมด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงข่าวการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการว่า ข้าราชการชั้นผู้น้อยได้ประโยชน์เมื่อเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบัน และรู้สึกว่าจะไม่เป็นธรรมในเมื่อข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้มาก และมีความเห็นว่าการช่วยเหลือข้าราชการนั้น การจัดตั้งสหกรณ์ และเปิดคลินิกพยาบาลช่วยเหลือ น่าจะเป็นผลดีกว่าในการขึ้นเงินเดือน ซึ่งจะทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นไปอีก

เรื่องนี้นายกรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงว่า เรื่องการปรับปรุงเงินเดือนให้ข้าราชการนั้น เจ้าหน้าที่กำลังพิจารณาอยู่ ยังมีได้ตกลงขึ้นเงินเดือนข้าราชการเป็นที่แน่นอนลงไปแต่อย่างใด ส่วนการช่วยเหลือข้าราชการในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว หน่วยราชการทุกหน่วยก็ได้พยายามดำเนินการช่วยเหลืออยู่แล้ว

ต่อข้อเรียนถามถึงการปราบคอร์รัปชัน เพราะเป็นจุดอ่อนให้คอมมิวนิสต์โจมตีอยู่ในเวลานี้ ซึ่งต่างประเทศอย่างเช่นเวียดนามใต้และฟิลิปปินส์ ซึ่งก็มีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์เช่นประเทศไทยนั้น ได้มีการตั้งกรรมการสอบสวนทรัพย์สินของข้าราชการก่อนที่จะเข้ารับราชการเพื่อเป็นการป้องกันคอร์รัปชัน และไทยเราก็เคยมีกฎหมายในเรื่องนี้มาครั้งหนึ่ง แต่ได้ยกเลิกไปแล้วนั้น คิดจะนำมาใช้อีกหรือไม่

นายกรัฐมนตรียตอบว่า ในเรื่องวิธีการและเครื่องมือในการต่อต้านคอมมิวนิสต์นั้น แต่ละประเทศแตกต่างกันตามภาวะของบ้านเมือง การกำหนดมาตรการและวิธีการจึงย่อมไม่เหมือนกันทีเดียวนัก การที่จะออกกฎหมายใช้บังคับกับข้าราชการคนกลุ่มน้อย จึงควรคิดให้รอบคอบ และในเรื่องข้าราชการนี้เราก็มีพระราชบัญญัติข้าราชการ มีกฎหมายอาญา และกฎข้อบังคับอื่นๆ ตลอดจนตัวบทในการลงโทษเป็นเครื่องมือในการปราบการทุจริตของข้าราชการอยู่แล้ว ซึ่งอาจจะนำมาใช้อย่างจริงจังต่อไป

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงข่าวที่มีหนังสือพิมพ์เสนอว่ากรรมการผู้หนึ่งของ อ.เจ.ด. ให้สัมภาษณ์ว่า การยุบเลิก อ.เจ.ด. ทำให้ขาดรายได้ไปปีละ ๑๐ ล้านบาท จะมีการสอบสวนและแถลงชี้แจงในเรื่องนี้ว่าเป็นความจริงเพียงใดหรือไม่

นายกรัฐมนตรียตอบว่า เรื่องนี้จะได้อธิบายเจ้าหน้าที่ความขอเท็จจริงเพียงใดจึงจะแจ้งให้ทราบได้

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามอีกว่า จากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนเงินของรัฐซึ่งปะปนอยู่ในกองมรดกจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ว่ามีเงินของรัฐปะปนอยู่ในขณะนี้ ๓๙๐ ล้านบาทในธนาคาร ซึ่งจะต้องได้ออกเบี้ยเพิ่ม รัฐบาลจะสงวนเอาไว้เพื่อเป็นประโยชน์ของรัฐหรือไม่ และจะเรียกเงินจำนวน ๓๙๐ ล้านบาทเข้าคลังในขณะนี้หรือไม่ หรือจะรอให้สอบสวนให้เสร็จสิ้นเสียก่อน

นายกรัฐมนตรีตอบชี้แจงว่า ตามหลักรัฐบาลจะสงวนหลักเกณฑ์เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของรัฐ และเงินจำนวนดังกล่าวอาจจะเรียกเข้าคลังเป็นตอน ๆ ไปก็ได้ แต่ทั้งนี้จะได้หารือกับคณะกรรมการสอบสวนเสียก่อนว่าจะควรประการใด สำหรับรายงานของคณะกรรมการสอบสวนเงินของรัฐครั้งล่าสุด ได้รายงานให้นายกฯ ทราบว่ามีเงินของหน่วยราชการบางส่วน ซึ่งจอมพลสุฤษดิ์ ธนะรัชต์ นำเอาไปฝากในธนาคารในนามส่วนตัวอีกประมาณ ๑๓๐ ล้านบาท แต่จะเป็นเงินหน่วยราชการใดนั้นขอสงวนไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในการสอบสวน

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามอีกว่า เงินราชการฉบับนั้นไม่ควรมอบหมายให้ส่งจ่ายได้แต่ผู้เดียว ควรมีคณะกรรมการร่วมรับดู เช่นต่างประเทศกระทำกัน ในเรื่องนี้จะมีการพิจารณาปรับปรุงบ้างหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้ตามหลักการผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเป็นผู้อยู่ในฐานะที่ไว้วางใจที่จะสั่งใช้เงินราชการได้ ถ้าให้มีผู้รู้เห็นก็ไม่ใช่ว่าเรื่องดี ระเบียบการนั้นวางไว้ดีอยู่แล้ว แต่ผู้ที่ปฏิบัติต่างหาก หากผู้ปฏิบัติทุจริตแล้วย่อมจะหาทางอื่น ๆ อีกจนได้ และเรื่องนี้ก็มีเฉพาะเงินราชการฉบับเท่านั้น ถึงเงินส่วนอื่น ๆ ก็เหมือนกัน ระเบียบนั้นได้วางกันไว้อย่างดีแล้ว รวมทั้งมีตัวบทในการลงโทษผู้ทุจริตด้วย ฉะนั้นในเรื่องนี้จึงมีใช้เรื่องการวางระเบียบ แต่เป็นเรื่องของบุคคลที่ปฏิบัติมากกว่า

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามอีกว่า การใช้รถประจำตำแหน่งซึ่งบางคนดำรงหลายตำแหน่งนั้น จะใช้รถประจำตำแหน่งของตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใด เพื่อเป็นการประหยัดมิได้หรือ และใครทราบความเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้มีเพียงใด

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้ได้สั่งกำชับให้ทุกหน่วยอย่าได้ฟุ่มเฟือยในเรื่องนี้อยู่แล้ว ส่วนค่าใช้จ่ายในเรื่องเหล่านี้จะได้สอบถามเจ้าหน้าที่ว่ามีเพียงใด แต่เข้าใจว่าคงไม่มากนัก เพราะมีระเบียบการในเรื่องการใช้รถอยู่แล้ว

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงเรื่องข้อเสนองานของโฮจิมินห์ ที่จะให้มีการประชุม
๑๔ ชาติในเวียดนาม และว่าลักษณะซึ่งเป็นประธานร่วมในเรื่องนี้กับสันนิบาต ๕ ชาติขอทราบความเห็น
จากนายกรัฐมนตรีในเรื่องนี้

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ยังไม่ทราบข่าวนี้ แต่คิดว่าคงจะไม่ตกลง เพราะทางฝ่าย
รัฐบาลลาวต้องการให้ฝ่ายขบวนการปะเทดลาวทยอยกลับไปยังพื้นที่เดิมที่เคยอยู่ก่อน การรุกราน
ของขบวนการปะเทดลาว จึงทางฝ่ายสหรัฐก็สนับสนุนในเรื่องนี้

ต่อข้อเรียนถามว่า เอกอัครราชทูตโฮจิมินห์ที่เข้าพบนายกรัฐมนตรีเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้มีการ
พูดถึงเรื่องลาวหรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า มิได้มีการพูดถึงเรื่องนี้แต่อย่างใด ในการสนทนากัน
ทูตโฮจิมินห์กล่าวถึงเรื่องการประชุมแอฟโฟรเอเชียน ซึ่งโฮจิมินห์ถูกจีนแดงคัดค้านมิให้เข้าร่วม
ประชุม โดยกล่าวว่าโฮจิมินห์มิใช่ชาวเอเชีย แต่ทูตโฮจิมินห์แจ้งว่าประเทศโฮจิมินห์นั้นมณฑล
ทางทวีปเอเชียมากกว่าทางยุโรปเสียอีก แต่ในการสนทนากันนั้นทูตโฮจิมินห์มิได้ขอร้องไห้ไทย
สนับสนุนในเรื่องนี้แต่อย่างใด

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงการเตรียมพร้อมของทหารและตำรวจ ด้วยสาเหตุจาก
ที่นายทุนใช้เงินช่วยเหลือให้ทหารผู้น้อยก่อการยุ่งยากกันใช้หรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องการเตรียมพร้อมของทหารและตำรวจนั้นเนื่องจากมีข่าวว่า
จะมีการล้มล้างรัฐบาล แต่ยังไม่ลงมือจับกุมก็เพราะต้องการให้ผู้ก่อล้มล้างแรงตัวออกมาให้แน่ชัด
กว่านี้ จึงจะลงมือปราบปรามกวาดล้างอย่างเต็มที่

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามต่อไปถึงการที่บริษัทต่างประเทศจะรับช่วงในการดำเนิน
งานโรงกลั่นน้ำมันที่บางจากนั้นได้คืบหน้าไปเพียงใดแล้ว

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ทางบริษัทที่ขอเช่าช่วงไปดำเนินการขอให้ทางรัฐบาลยกเว้น
ภาษีให้ แต่ทางคณะรัฐมนตรีได้ลงมติไปแล้วไม่ยินยอม แต่ยินยอมให้ขยายการผลิตของโรงงาน

มากกว่าเดิมได้ แต่ทางบริษัทดังกล่าวไม่ยินยอม จึงลงมติให้ติดต่อกับบริษัทอื่นต่อไป แต่มาเมื่อ
๒๕๕๕ เจ้ากรมการพลังงานทหารได้มารายงานให้ทราบว่าบริษัทดังกล่าวยินยอมจะเซ็นสัญญาแล้ว

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงเรื่องการโอนอำนาจการสอบสวนไปให้ตำรวจเป็นเหตุ
ให้ได้รับความร่วมมือจากกำนันผู้ใหญ่บ้านในการจับกุมผู้ร้าย ในเรื่องนี้เป็นความจริงเพียงใด
และจะแก้ไขอย่างไร

นายกรัฐมนตรืตอบว่า เรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้เปิดประชุมวางกำหนดไปแล้วว่า
กำนันผู้ใหญ่บ้านมีอำนาจในการจับกุมผู้ร้ายได้ และเรื่องนี้ พลตำรวจเอก ประเสริฐ รุจิรวงศ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นเดิมก็ไม่มีอำนาจการ
สอบสวนอยู่แล้ว เพราะการสอบสวนย่อมขึ้นอยู่กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางกฎหมาย แต่
มีอำนาจในการจับกุม การที่มีข่าวว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านไม่ร่วมมือในการจับกุมภายหลังที่โอนอำนาจ
การสอบสวนมาให้ตำรวจ ก็เนื่องจากการเข้าใจผิดกันในระยะแรกเมื่อตอนเปลี่ยนอำนาจการ
สอบสวนมาให้ตำรวจ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปชี้แจงแล้วว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน
ยังคงมีอำนาจในการจับกุมอยู่เช่นเดิม ส่วนที่จะว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ถูกตำรวจสอบสวน
แต่อย่างใดนั้น ในเรื่องนี้ก็สามารถร้องเรียนนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้ หรือเห็นว่า
ยังไม่ได้รับความเป็นธรรมอีก ก็ร้องเรียนมายังส่วนกลางก็ได้ ซึ่งจะได้พิจารณาตรวจสอบให้
ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องเรียนมา

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนปรารภว่า ขณะนี้ประเทศไทยเราประสบปัญหาในเรื่อง
การค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องการขนส่งสินค้าไปยังต่างประเทศ จะหาทางแก้ไขปัญหานี้
อย่างไร

นายกรัฐมนตรืตอบชี้แจงว่า เรื่องนี้ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาแล้ว แต่อย่างไรก็ดี
เมื่อพูดถึงการค้าของประเทศไทยขณะนี้ กล่าวได้ว่าดีขึ้น ขาดสินค้าได้สูงกว่าที่ไว้คาดหมายไว้
เสียอีก

ต่อข้อเขียนถามว่า เหตุใดกระทรวงการคลังจึงไปค้าประกันการกู้เงินสหรัฐให้แก่บริษัท
บางกอกกระสอบ

นายกรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงว่า เรื่องนี้กระทรวงการคลังมิได้ไปค้าประกัน แต่กระทรวง
การคลังเป็นผู้กู้เงินมาให้บริษัทบางกอกกระสอบกู้เงินไปดำเนินการขอกระสอบอีกหนึ่ง ^{๒๕} ^๕ ^๕
ฉบับลงในเรือทอกระสอบ ซึ่งเห็นว่าเป็นประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียเข้าพบนายกรัฐมนตรี

วันที่ ๒๘ ก.ค. ๒๕ ^๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย
นำคณะผู้แทนรัฐสภาแห่งประเทศไทย ซึ่งเดินทางมาเยือนประเทศไทย เข้าพบจอมพล
ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ณ ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล เพื่อเยี่ยมคำนับ คณะผู้แทน
รัฐสภาออสเตรเลียมีนาย เอฟ.ซี.ชานีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือและอดีตประธานกรรมา-
ธิการฝ่ายการต่างประเทศแห่งรัฐสภา เป็นหัวหน้าคณะผู้แทน ประกอบด้วยด้วยนายอาร์. บิชอป
นายอี. ดับบลิว แมทท์เนอร์ สมาชิกสภาสูง นายดับบลิว เจ.แอสตัน นายเอฟ.อาร์. บิวเรลด์
นายอี. ดับบลิว ฮาร์ดิง นายอาร์. ดับบลิว.แอล.ลินด์เซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียจะอยู่ในไทยจนถึงวันที่ ๒๙ เดือนนี้ ในการเข้าพบครั้งนี้
ปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี และรองเลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรีได้ร่วมสนทนาและ
ต้อนรับอยู่ด้วย

เอกอัครราชทูตลาวประจำประเทศไทยเข้าพบอำนาจประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๘ ก.ค. ๒๕๐๗ เวลา ๑๑.๐๕ น. ท้าวหนูงิ่ง รัตนวงศ์ เอกอัครราชทูตลาว
ประจำประเทศไทย และภริยา ได้เข้าพบประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพื่ออำลาเนื่องในการที่จะ
พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ และได้อำลากลับเมื่อเวลา ๑๒.๒๕ น.

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียเข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ที่กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ถนนราชดำเนิน เมื่อเช้านี้ (๒๘ ก.พ. ๕๘) เวลา ๑๑.๐๐ น. เศษ นายอัลเลน เฮนรี ลูมส์ (Allan Henry Loomes) เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย ได้นำคณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย เข้าพบนายพจน์ จารจิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย ๘ นาย มีนายเอฟ.ซี. เชนี (F.C. Chaney) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือ เป็นหัวหน้าคณะ ประกอบด้วยสมาชิกสภาสูง ๒ นาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๕ นาย พร้อมด้วยเลขาธิการส่วนตัวหัวหน้าคณะ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับ ได้มาถึงประเทศไทย โดยเครื่องบินพิเศษจากเวียงจันทน์ ถึงจังหวัดขอนแก่นในวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กรกฎาคม ได้พักแรมที่จังหวัดขอนแก่นเพื่อชมการสร้างทางซึ่งรัฐบาลไทยและรัฐบาลออสเตรเลียร่วมมือกันสร้างถนนแคว้นโคลัมโบ เสร็จแล้วไปเยี่ยมผู้บังคับออสเตรเลียที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วเข้าดูพระนคร เมื่อเย็นวันศุกร์ที่ ๒๕

ในโอกาสที่มาพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเข้าวันนี้ คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียได้สนทนาได้ถามรัฐมนตรีว่าการในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวกับพัฒนาการประเทศไทยหลายเรื่องด้วยกัน อาทิ การทางหลวง การชลประทาน การพลังงาน ตลอดจนการเป็นเจ้าของมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน การลงทุนเพื่อการอุตสาหกรรม สถานะการเงินของประเทศไทย และเรื่องสินค้าขาออกของประเทศไทย

ก่อนที่เอกอัครราชทูตและคณะผู้แทนรัฐสภาจะอำลาวลัภ รัฐมนตรีว่าการได้ขอให้คณะผู้แทนมาเยี่ยม และขอบคุณในไมตรีจิตมิตรภาพ และความร่วมมือที่รัฐบาลและประชาชนชาวออสเตรเลียให้กับประเทศไทย ซึ่งหวังว่าจะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นไปอีก รัฐมนตรีว่าการหวังว่าคณะผู้แทนจะได้มีโอกาสมาเยี่ยมประเทศไทยอีก เพื่อแสดงความเจริญความก้าวหน้าของประเทศไทย

ผู้มาเยี่ยมชมได้เข้าร่วมสมมนาด้วยเป็นเวลาเกือบชั่วโมงจึงได้อำลากลับ คณะผู้แทน
รัฐสภาออสเตรเลียกำหนดจะออกเดินทางจากประเทศไทย ในวันที่ ๒๘ เดือนนี้ เวลา ๑๗.๐๐ น. เพื่อ
เพื่อเดินทางกลับประเทศออสเตรเลีย ในการเดินทางมาครั้งนี้คณะได้จะเยี่ยมชมประเทศเวียดนามได้
กัมพูชา ราชอาณาจักรลาวด้วย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กล่าวต้อนรับคณะผู้แทนออสเตรเลีย

วันที่ ๒๘ ธ.ค. ๖๗ เวลา ๑๗.๒๕ น. นายเอฟ.ซี. ชานีย์ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ โรงแรมเซาวัน

ก่อนตอบข้อถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์ นายเอฟ.ซี. ชานีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬาได้อธิบายถึงในการที่เดินทางเยือนประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ว่า การเดินทางมาครั้งนี้เพื่อต้องการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองถึงปัญหาและความ
ยุ่งยากที่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้กำลังเผชิญอยู่ทั้งในด้านการพัฒนาและความก้าวหน้า และ
นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสที่ได้พบเห็นว่ามีอะไรบรรลุผลสำเร็จไปบ้างในการเผชิญกับความยุ่งยากต่าง ๆ
ดังกล่าว สำหรับประเทศไทยนี้ คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลียก็ได้มีโอกาสเดินทางไปดูโครงการ
สร้างถนนของไทย – ออสเตรเลียจังหวัดขอนแก่น และได้พบปะสนทนากับประชาชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือด้วย ทำให้เรียนรู้เรื่องราวบางอย่างเกี่ยวกับสถานการณ์ถนนดิน และ
นอกจากนี้ยังได้เดินทางไปเยือนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งทำให้มีความเข้าใจและตระหนักถึงความ
สำคัญของการพัฒนาบริเวณดังกล่าวยิ่งขึ้น การมาเยือนประเทศไทยนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีความ
เข้าใจอันดีระหว่างประเทศทั้งสองเรารู้สึกชื่นชมต่อความสัมพันธ์อันมิตรที่มาเป็นเวลานาน และ
มีความยินดีที่ออสเตรเลียได้มีส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศไทยอยู่บ้าง แม้จะเป็นเพียง
เล็กน้อยก็ตาม แต่ก็มุ่งหวังที่จะได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของเราทั้งสองดำรงอยู่และพัฒนา
ยิ่งขึ้นไป และยิ่งกว่านั้นความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทยทั้งในปัจจุบันและอนาคตนั้นมีความ
สำคัญยิ่งต่อออสเตรเลีย เพราะเราไม่เคยคิดเลยว่าเราจะปลัดขิดออกจากบรรดาปัญหาต่าง ๆ ของ
อาณานิคมนี้เสียได้

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามเกี่ยวกับกร ช่วยเหลือ ราชอาณาจักรลาว ของออสเตรเลีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า ปัญหาหากมีการขอความช่วยเหลือแล้ว คำขอนั้นคงต้องผ่านไปทาง เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำราชอาณาจักรลาว แต่อย่างไรก็ดี เท่าที่ทราบขณะนี้ไม่มีการขอความช่วยเหลือแต่อย่างใด

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามถึงวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาเยือนประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า การเดินทางมาครั้งนี้เพื่อเรียนรู้เรื่องราวจากประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้ให้เข้าใจยิ่งขึ้น และให้ทราบเรื่องต่างๆ จากหัวหน้ารัฐบาลอย่างใกล้ชิด ดังที่ทราบกันแล้วว่าปัญหาของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความสำคัญเป็นอันมาก และความมั่นคงปลอดภัยของประเทศต่างๆ ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของออสเตรเลียด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียกล่าวว่า รัฐบาลออสเตรเลียได้มีการถกเถียงถึงปัญหาต่างๆ เหล่านี้อยู่เสมอเหมือนกัน และรัฐบาลก็ตระหนักว่าจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ถ้าหากสมาชิก รัฐบาลออสเตรเลียได้เดินทางมาด้วยตนเองโดยพบกับประชาชนและผู้นำของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอย่างใกล้ชิด ซึ่งอันนี้เองจะเป็นการช่วยเหลือต่อการปรึกษาหารือของพวกเขาได้อย่างเต็มที่ การเดินทางมาเอเชียนี้ประกอบไปด้วยบุคคลหลายฝ่าย ฉะนั้นเมื่อกลับไปแล้วก็จะได้นำปัญหาและเรื่องราวต่างๆ ไปรายงานให้หัวหน้าแต่ละฝ่ายได้ทราบต่อไป

ต่อคำถามที่ว่าตามความเห็นของรัฐมนตรี ว่าจะแก้ไขปัญหาได้อย่างไร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า ได้มีโอกาสไปเยือนราชอาณาจักรลาวเพียงไม่กี่วัน ฉะนั้นจะไม่เป็นการเหมาะที่จะบอกถึงวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี เชื่อว่าปัญหาต่างๆ ของลาว จะแก้ไขได้โดยไม่ต้องเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มากขึ้น และก็หวังอย่างจริงจังว่าประชากรในภูมิภาคส่วนนี้คงจะมีชีวิตอยู่อย่างสงบสุข

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เวียนถามถึงการช่วยเหลือเวียดนามใต้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาของรัฐบาลต่อรัฐบาลที่จะเจรจากัน และได้มีการ

บอกกล่าวเรื่องดังกล่าวแล้วว่า หากจะขอความช่วยเหลือก็ให้ติดต่อผ่านเอกอัครราชทูตออสเตรเลียที่เชียงใหม่เพื่อดำเนินการติดต่อไปยังรัฐบาลออสเตรเลียต่อไป

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือไปตรวจเยี่ยมโครงการสร้างถนนที่ขอนแก่นและไปเยี่ยมจังหวัดอุบลราชธานีแล้ว มีปัญหาอะไรบ้างที่จะปรับปรุงหรือช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาที่ต้องติดต่อหรือขอความช่วยเหลือในระดับรัฐบาล การไปตรวจนั้นเรามีความพอใจกับสิ่งที่เราได้พบเห็นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียได้ตอบคำถามของผู้แทนหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับปัญหาเขื่อนว่า มีความเชื่อมั่นเป็นอย่างมากในความสามารถของฝ่ายโลกเสรีที่จะพิทักษ์ดูแลให้ภูมิภาคส่วนนี้พ้นจากภัยพิบัติแห่งความอดอยาก และหวังด้วยว่าใครที่ถูกอดอยากจะได้กลับคืนสู่อิสระเสรีภาพ และใครที่เป็นไทแล้วอยู่แล้วยังให้เป็นที่ต่อไป

ต่อคำถามที่ว่าออสเตรเลียมีความสนใจในปัญหาอะไรบ้าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นปัญหาหนึ่งที่ออสเตรเลียกำลังสนใจเป็นอย่างมาก และอีกปัญหาหนึ่งที่กำลังสนใจก็คือการพัฒนาของประเทศของออสเตรเลีย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามว่า ปัญหาในเอเชียจะนำไปดำเนินการอย่างไรบ้างเมื่อกลับไปออสเตรเลียแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลียตอบว่า ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีฯ และได้มาเรียนรู้เรื่องต่างๆ ที่ยังชนแล้ว ก็จะได้นำไปปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออสเตรเลียต่อไปเมื่อกลับถึงออสเตรเลียแล้ว

นายเอฟ.ซี. ชานีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือออสเตรเลีย ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกสภาสูง และเจ้าหน้าที่ติดต่อรวม ๘ คน ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทยประมาณหนึ่งสัปดาห์ ได้เสร็จสิ้นการเยือนประเทศไทย และได้ออกเดินทางโดยเครื่องบินกลับออสเตรเลียแล้วในตอนบ่ายวันที่ ๒๘ ก.ค. ๑๗

คณะผู้แทนรัฐสภาแห่งประเทศไทยเข้าพบรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

เมื่อวันที่ ๒๘ ก.ค. ๑๗ เวลา ๑๐.๓๐ น. นายเอฟ.ซี. ชานีย์ (The Honourable F.C. Chaney) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทหารเรือ อดีตประธานกรรมาธิการฝ่ายการต่างประเทศ

แห่งรัฐสภาออสเตรเลีย ได้นำคณะผู้แทนรัฐสภาประเทศออสเตรเลีย ร่วมด้วยนายแอลแลน เฮนรี ลูมส์ (H.E. Monsieur Allan Henry Loomes) เอกอัครราชทูตออสเตรเลีย เข้าพบนายบุญชนะ อธิการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ณ กรมวิเทศสหการ นายผิว พูลสวัสดิ์ รองอธิบดีกรมวิเทศสหการ ได้ร่วมต้อนรับด้วย

ในการนี้ คณะผู้แทนรัฐสภาออสเตรเลีย ได้หารือเกี่ยวกับโครงการร่วมมือทางเศรษฐกิจ ที่รัฐบาลออสเตรเลีย ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยภายใต้แผนการโคลัมโบ อาทิ โครงการสร้างทางและจัดตั้งศูนย์เครื่องมือกลที่จังหวัดขอนแก่น และการให้ทุนศึกษาสูงงาน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้ชี้แจงว่าโครงการให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ที่ประเทศออสเตรเลียให้ แก่ประเทศไทยเพื่อช่วยพัฒนาในด้านต่าง ๆ ภายใต้แผนการพัฒนาของประเทศได้ช่วยให้ โครงการบรรลุถึงซึ่งวัตถุประสงค์รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการสร้างทางซึ่งตั้งศูนย์ที่ขอนแก่นนั้น เป็นปัจจัยทำให้ภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก นอกจากนี้รัฐมนตรีช่วยว่าการ ได้ขอให้ทางฝ่ายออสเตรเลียพิจารณาให้ความร่วมมือในการสร้างอ่างเก็บน้ำทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้นอีกเพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของราษฎรทางภาคนี้

ในเย็นวันเดียวกัน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงเป็นเกียรติแก่คณะผู้แทนฯ ในโอกาสนี้ ได้มีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ฝ่ายต่างประเทศ และฝ่ายไทย ร่วมด้วยหลายท่าน อาทิ นายทวี บุญยเกตุ รองประธานสภาว่าารรัฐธรรมนูญ, นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล เลขาธิการ สปอ. นายปลกณ อังคสิงห์ ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ, ม.ล. ชูชาติ กำภู อธิบดีกรมชลประทาน, นายอุทัย วุฒิกุล อธิบดีกรมทางหลวง และ ดร. อุปัติร์ ปาจริยางกูร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ กระทรวงการต่างประเทศ งานเลี้ยงได้สิ้นสุดลงเมื่อเวลา ๑๓.๐๐ น.

△

สรุป

เหตุการณ์สำคัญของโลก

(๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

เวียดนามใต้

สัปดาห์ที่แล้ว บุคคลสำคัญของประเทศต่าง ๆ ได้กล่าวถึงเวียดนามใต้ คือ พลเอก ประภาส จารุเสถียร รองนายกรัฐมนตรี แถลงที่วอชิงตันว่า ตามที่ได้หารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่สหรัฐ เรื่องเหตุการณ์ในเวียดนามใต้นั้น ฝ่ายสหรัฐเห็นด้วย รองนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ถ้าหากคอมมิวนิสต์ยังรุกรานหน้าได้ต่อไปอีกในบริเวณปากแม่น้ำโขงแล้ว อันตรายที่เกิดแก่ประเทศไทยก็จะรุนแรงยิ่งขึ้น และได้ให้ความเห็นไว้ว่า ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายประเทศอาจเปลี่ยนใจไปเข้ากับฝ่ายคอมมิวนิสต์ ถ้าหากมีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า ตนกำลังจะถูกสหรัฐทอดทิ้ง

นายแมคนามารา รัฐมนตรีกลาโหมสหรัฐ แถลงในที่ประชุมคณะกรรมการวิเทศสัมพันธ์แห่งสภาสูงสหรัฐ เรียกร้องให้ที่ประชุมอนุมัติงบประมาณช่วยเหลือต่างประเทศทางการทหาร นายแมคนามาราแจ้งว่า สหรัฐให้ความช่วยเหลือเวียดนามใต้ เพื่อรักษาเอกราชของเวียดนามใต้ให้พ้นจากการรุกราน สหรัฐได้ให้ความช่วยเหลือเวียดนามทั้งทางเศรษฐกิจและทางฝึกอบรมทหาร ตลอดจนสนับสนุนสิ่งจำเป็นแก่เวียดนามใต้

อู๋ตัน เลขาธิการสหประชาชาติได้กล่าวที่ปารีสว่า ปัญหาเวียดนามนั้นจะแก้ด้วยการใช้กำลังทหารอย่างเดียวนั้นไม่ได้ เขาเห็นว่า ควรให้มีการประชุมเจรจาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อระงับวิกฤตการณ์ในเวียดนามใต้ เรื่องนี้ ทางกรมเวียดนามใต้ไม่เห็นด้วย

ส่วนประธานาธิบดีเดอโกลแห่งฝรั่งเศสนั้น ก็ได้เรียกร้องให้เปิดประชุมระหว่างประเทศ พิจารณาวิกฤตการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยไม่กำหนดเงื่อนไขล่วงหน้า และกล่าวว่า

การประชุมดังกล่าวจะมีผลสำเร็จ ในเมื่อประเทศที่มีหน้าทึบมีผลชอบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะต้องตั้งใจจริงจังที่จะเลิกเข้าแทรกแซง

ประธานาธิบดีเดอโกลให้ความเห็นว่า เป็นไปไม่ได้ที่รัฐบาลเวียดนามใต้จะมีชัยต่อพวก เวียดนามคอมมิวนิสต์ การโจมตีเวียดนามเหนือเพื่อแก้แค้นอาจจะทำให้การสู้รบในเวียดนามใต้ ขยายตัวเป็นสงครามใหญ่ได้

เรื่องการขยายสงครามจากเวียดนามใต้เข้าไปในเวียดนามเหนือ นั้น ทางสหรัฐถือว่า เป็นแผนการที่จำต้องพิจารณาใช้ปฏิบัติในอนาคต แต่ในขณะนี้สหรัฐยังมุ่งหมายที่จะช่วยเวียดนาม ใต้ ให้เอาชนะฝ่ายคอมมิวนิสต์ภายในเวียดนามใต้ก่อน

นายพลเจียน เกาตี เลขาธิการทหารเวียดนามใต้เปิดเผยว่า เวียดนามใต้ได้ส่งหน่วย ก่อวินาศกรรมทางเครื่องบินไปปฏิบัติการในเวียดนามเหนือ และนักบินของเวียดนามใต้ได้รับการ ฝึกหัดพร้อมที่จะไปโจมตีในเวียดนามเหนือทันที ทางกระทรวงกลาโหมเวียดนามใต้ว่า ทั้งนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว มิใช่แสดงถึงนโยบายของกระทรวงกลาโหมเวียดนามใต้

นักศึกษาเวียดนามใต้ประมาณ ๒๐๐ คน ได้พากันบุกเข้าไปในเขตสถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสที่คันทันฝรั่งเศสที่เสนอให้เวียดนามใต้เป็นกลาง นักศึกษาเหล่านั้นได้ทำลายสิ่งของ เครื่องใช้ของสถานทูตเสียหาย สถานทูตฝรั่งเศสได้ประท้วงต่อกระทรวงการต่างประเทศเวียดนามใต้ ในเรื่องนี้

มาเลเซีย

ตนกู อับดุล ราห์มาน นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย ได้เดินทางจากลอนดอนไปวอชิงตัน เมื่อเสร็จการประชุมประเทศภาคีจักรภพอังกฤษแล้ว ที่วอชิงตัน ตนกู อับดุล ราห์มาน ได้ชี้แจงให้ ประธานาธิบดีสหรัฐทราบรายละเอียดและความเคลื่อนไหวในกรณีพิพาทระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซีย ตลอดจนได้อธิบายถึงเรื่องที่อินโดนีเซียใช้นโยบายเผชิญหน้ามาเลเซียด้วย

ตนกูได้เจรจาซื้อเครื่องบินฝึกไอพ่นและเฮลิคอปเตอร์ ตลอดจนเรื่องระบายพลจาก สหรัฐ เพื่อใช้ในการตรวจการณ์และสนับสนุนทหารที่สู้รบกับกองโจรอินโดนีเซียในป่าในบอร์เนียว

และสหรัฐก็ตกลงจะขายให้ นอกจากนั้นสหรัฐตกลงให้มาเลเซียส่งทหารไปรับการฝึกอบรมในสหรัฐด้วย

เมื่อเสร็จการเจรจาเป็นเวลา ๒ วันแล้ว ประธานาธิบดีจอห์นสันและตนกู อับดุล ราห์มาน ได้ออกแถลงการณ์ร่วมกันแสดงความหวังว่า สำหรับสถานการณ์อันเป็นอันตรายในขณะที่มาเลเซียเผชิญอยู่นั้น ควรจะมีทางออกอย่างสมเกียรติและโดยสันติวิธี ประธานาธิบดีจอห์นสันยืนยันสนับสนุนให้มาเลเซียรักษาความเป็นเอกราช อธิปไตยเพื่อจะได้พัฒนาประเทศได้ ประมุขรัฐบาลของประเทศทั้งสองเห็นพ้องกันว่า จำเป็นจะต้องมั่นคงเด็ดเดี่ยวในการป้องกันตนเอง แต่ควรเจรจากันดีกว่าที่จะสู้รบ

หลังจากนั้น ตนกู อับดุล ราห์มาน ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวว่า เห็นชอบด้วยที่จะมีการประชุมขั้นสุดท้ายระหว่างมาเลเซีย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์อีก ถ้าหากประธานาธิบดีไซโกร์โน แสดงความจริงใจและสุจริตใจ

ส่วนสถานการณ์ในสิงคโปร์นั้น เมื่อต้นสัปดาห์ที่แล้วปรากฏว่า ชาวมลายาและชาวจีนได้มีเหตุวิวาทกันขึ้นในขณะที่ชาวมลายาที่เป็นมุสลิมชุมนุมทำพิธีฉลองวันสมภพของพระศาสดาโมฮามัด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ทำให้มีผู้เสียชีวิต ๑๙ คน บาดเจ็บเกือบ ๒๐๐ คน เหตุการณ์วุ่นวายบรรเทาลง ในเมื่อทางการใช้วิธีสั่งห้ามประชาชนออกนอกบ้านโดยเด็ดขาด

ตน อับดุล ราฮ์ รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนนายกรัฐมนตรี ได้รับรู้ไปสิงคโปร์ เพื่อหาทางระงับเหตุร้าย ทางกรมมาเลเซียยังใช้เครื่องบินลำเลียงทหารจากกัวลาลัมเปอร์ไปรักษาการณ์ที่นั่นด้วย นอกจากนั้นคณะกรรมการสันถวไมตรีชาวจีนและมลายาได้ไปเยี่ยมบริเวณใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุวุ่นวาย เพื่อเกลี้ยกล่อมชักจูงให้ประชาชนปรองดองกัน

นายลีกวนยู มุขมนตรีสิงคโปร์กล่าวว่า การวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสิงคโปร์นั้น มีมูลเหตุมาจากอินโดนีเซีย โฆษณาชวนเชื่อยุยงให้ประชาชนในมาเลเซียเป็นปฏิปักษ์ต่อกันในเรื่องเชื้อชาติ นายลีกวนยูเตือนว่า มาเลเซียจะต้องแก้ไขปัญหาระหว่างเชื้อชาติ ไม่งั้นนั้นมาเลเซียก็จะต้องสลายลง

ในขณะเดียวกัน ดร. สุบันตริโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย ก็กลับจากการเจรจาที่มอดโควเพื่อขอซื้ออาวุธจากโซเวียต ในระหว่างเดินทางกลับประเทศ ได้แวะที่กรุงไคโร

พบกับประธานาธิบดีนัลเซอร์แห่งสหสาธารณรัฐอาหรับ ตลอดจนประมุขอาหรับคนอื่น ๆ ที่เข้าร่วมการประชุมประมุขประเทศอัฟกานิสถาน กรุงโคโร ดร. สุนันตริโอได้ถือโอกาสเรียกร้องให้ประเทศเหล่านั้นสนับสนุนอินโดนีเซียด้วย

ลาว

เมื่อต้นสัปดาห์ที่แล้ว ทหารฝ่ายเป็นกลางได้ยึดบริเวณตอนเหนือและเขตที่ถูกยึดไว้ได้ เขาถูกนับว่าเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ฝ่ายใดยึดได้ก็จะสามารถขัดขวางการติดต่อกับเมืองสุยได้ และทำให้บริเวณนั้นปลอดภัยจากการโจมตีของฝ่ายซ้ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังควบคุมถนนสายสำคัญระหว่างเวียงจันทน์กับหลวงพระบางได้ด้วย

เมื่อปลายสัปดาห์ที่แล้วฝ่ายขบวนการปะเทดลาว ๕ กองพันได้รุกไปยังบริเวณที่ถูกวางกันว่าจะมีการปะทะกันในไม่ช้าระหว่างทหารฝ่ายขบวนการปะเทดลาว เพื่อยึดครองถูก

ทางด้านการเมือง เจ้าสุภานุวงศ์ หัวหน้าขบวนการปะเทดลาว ได้ปฏิเสธข้อเสนองานของเจ้าสุวรรณภูมิที่ให้ลาวทั้งสามฝ่ายเปิดเจรจากันที่นิวเดลี เพื่อทำความเข้าใจในข้อขัดแย้งระหว่างกัน เจ้าสุภานุวงศ์เสนอว่า ควรเปิดประชุมกันที่จากรัตนาหรือพนมเปญ

ในขณะเดียวกัน วิทยุขบวนการปะเทดลาวก็กล่าวหาว่า เจ้าสุวรรณภูมิไม่ควรตั้งตนเป็นผู้นำของลาวฝ่ายเป็นกลาง เพราะเป็นสมุนของจักรวรรดินิยมอเมริกาและอ้างว่าฝ่ายเป็นกลางที่เขาใจออก หากไปเข้ากับฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้น เป็นกลางอย่างแท้จริง

ผู้สังเกตการณ์ให้ความเห็นว่า การโฆษณาชวนเชื่อทางวิทยุดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าฝ่ายที่จะตกลงแก้ไขปัญหาทางการเมืองระหว่างลาว ๓ ฝ่ายได้

ความสัมพันธ์ระหว่างฝรั่งเศสกับประเทศต่าง ๆ

ประธานาธิบดีเดโกลแห่งฝรั่งเศสกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างยุโรปกับสหรัฐว่า ขณะสถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปใหม่ การแบ่งโลกออกเป็น ๒ ฝ่ายอย่างเดิมนั้น หมดไปอย่างรวดเร็ว นับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา ประเทศส่วนมากในยุโรปได้ดำเนิน

นโยบายอิสระพ้นจากการอยู่ใต้อำนาจของสหรัฐ แต่ยุโรปก็ยังจำเป็นต้องเป็นพันธมิตรกับสหรัฐ ตราบเท่าที่ยังมีโซเวียตอยู่

เกี่ยวกับเรื่องนี้ประธานาธิบดีจอห์นสันแถลงว่า สหรัฐไม่เคยสนใจจะพยายามครอบครองยุโรป หรือบริเวณแห่งหนึ่งแห่งใดในโลก ตรงกันข้าม สหรัฐได้พยายามที่จะส่งเสริมให้ยุโรปมีผลประโยชน์ของตนโดยเสรี

ประธานาธิบดีเคอโกลกล่าวถึงสัมพันธภาพระหว่างฝรั่งเศสกับเยอรมันตะวันตกว่า รัฐสภามิติดหวังที่ขณะนี้ไม่มีการปฏิบัติตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศทั้งสองเป็นอย่างดี ดังเช่นที่เคยเป็นมาในสมัย ดร. อาเดเนอวัวร์เป็นนายกรัฐมนตรีเยอรมันตะวันตก ทั้งนี้เป็นเพราะเยอรมันตะวันตกยังไม่เชื่อว่า นโยบายของยุโรปนั้น ควรจะเป็นนโยบายอิสระ และมีลักษณะเป็นยุโรปอย่างแท้จริง

คำแถลงของประธานาธิบดีฝรั่งเศสได้ถูก รัฐบาลเยอรมันตะวันตกที่กรุงบอนน์ตำหนิว่าการที่ฝรั่งเศสกับเยอรมันตะวันตกมีนโยบายร่วมกันนั้น มิได้หมายความว่า รัฐบาลประเทศใดประเทศหนึ่งจะต้องยอมรับทัศนะของรัฐบาลอีกประเทศหนึ่งไปหมดทุกเรื่อง นโยบายของเยอรมันตะวันตกเป็นนโยบายอิสระ ไม่ใช่เป็นนโยบายของสหรัฐหรือฝรั่งเศส

△

แผ่นทอง

ดีแต่มีมือเหล็ก

หนังสือรัฐสภาสาร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร—เจ้าของ นายอวสา ทรัพย์อนันต์—บรรณาธิการ
สำนักงาน อยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พระที่นั่งอนันตสมาคม พระนคร
พิมพ์ที่โรงพิมพ์พัฒนาการพิมพ์ ๑๗ แพร่งกูธร พระนคร นายสุจินต์ เทียงวิริยะ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๐๗

LIRIT